

السُّنَنُ
الْمَهْجُورَةُ

แบบอย่าง **ที่ถูกทอดทิ้ง**

การใช้ชีวิตต่างๆ ตามแบบอย่างท่านนบี ที่จะเปลี่ยนชีวิตคุณ

อิลยาส วารีย์

แบบอย่างจากท่านนบี ที่ถูกทอดทิ้ง

หมวดอึบาคะฮุ (ศาสนกิก)

ชีวิตเรียบง่ายอย่างท่านในปีที่จะเปลี่ยนชีวิตคุณ

บทนำ

การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิที่พระองค์อัลลอฮ์ต้องได้รับ เราขอสรรเสริญพระองค์ ขอความช่วยเหลือ ขอภัยโทษ และขอการชี้นำ จากพระองค์เพียงผู้เดียว ไม่มีภาคีใดกับพระองค์

เราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายในตัวของเรา และจากความชั่วร้ายที่มาจากสิ่งที่เราทำ ผู้ใดที่พระองค์ชี้นำแล้วย่อมไม่มีใครทำให้เขาหลงผิดได้ และผู้ใดที่พระองค์ให้เขาหลงผิดไปแล้วย่อมไม่มีใครชี้นำเขาได้อีก

ผมขอยืนยันและเป็นพยานว่าไม่มีพระเจ้าที่แน่นอนอื่นใด นอกจากพระองค์อัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่มีใครเป็นหุ้นส่วนของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าแห่งผู้คนในยุคเริ่มแรกตราบผู้คนในวันสิ้นโลก และผมขอยืนยันว่าท่านนบีมุฮัมมัด (ขอพระองค์เมตตาและให้ความสันติแก่ท่าน) คือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ที่พระองค์ส่งท่านมาเพื่อเป็นความเมตตาแก่สากลโลก ผู้ที่ได้ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างสมบูรณ์แบบ ได้เผยแผ่ศาสนา ได้ตักเตือนประชาชาติอย่างจริงจัง และได้ต่อสู้เพื่อพระองค์อย่างจริงจัง ขอพระองค์ตอบแทนท่านในสิ่งที่ท่านได้ทำเพื่อพวกเราและเพื่อประชาชาติของท่านด้วยการตอบแทนที่ดีที่สุดที่ไม่เคยมีผู้ใดได้รับมาก่อน...

ด้วยความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์ ท่ามกลางยุคสมัยนี้ที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายที่ผู้คนมีนิสัยใจคอที่หยาบคายขึ้น มีการเป็นอยู่ที่

เลวร้ายลงเรื่อย ๆ ในยุคที่ใครหลายคนพากันหลงลืม หรือละทิ้ง
แบบอย่างที่ดีงามของท่านศาสดา แบบอย่างที่พระองค์รับรองไว้ว่า

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا (الأحزاب: 21)

{แน่นอนยิ่ง ในตัวศาสนทูตของพระองค์อัลลอฮ์นั้น มีแบบอย่างอันดี
งามสำหรับพวกเจ้า สำหรับผู้ที่หวังในพระองค์อัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์
และรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์อย่างมากมาย} (อัลอะฮฺซาบ: 21)

หนังสือชุดนี้ได้รวบรวม 317 แบบอย่างอันงดงามของท่านนบี
(ขอพรและความสันติจงมีแด่ท่าน) ซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ ที่จำเป็น
ของมุสลิม โดยแบ่งออกเป็นสองเล่ม เล่มที่หนึ่งได้รวบรวมแบบอย่างใน
ส่วนของอิบาดะฮ์ (ศาสนกิจ) และเล่มที่สองได้รวบรวมแบบอย่างใน
ส่วนของมุอามะละฮ์ (การใช้ชีวิตประจำวัน) ซึ่งทั้งหมดที่ถูกกล่าวใน
หนังสือชุดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งจากแบบอย่างอันงดงามของท่านนบีที่ถูก
พวกเรามุสลิมในปัจจุบันหลายต่อหลายท่านทอดทิ้งไป ทั้งที่แบบอย่าง
ของท่านนบีนี้คือแบบอย่างที่เป็นรากฐานสำคัญในการดำเนิน
ชีวิตประจำวันของพวกเราทุกคน!!

การปฏิบัติตามท่านนบีนั้นไม่ใช่ทางเลือก

แต่เป็น ทางรอด!

การทำตามแบบอย่างของท่านนบีนั้นไม่ใช่แค่ว่า ขอให้ได้ทำ
แต่คือสิ่งที่ “ต้องทำ” เพราะมันคือการยืนยันถึงความรักของเรากับมีต่อ

พระองค์อัลลอฮ์และต่อท่านนบี คือตัวชี้วัดที่ชัดเจนว่าเราจริงใจและจริงใจต่อพระองค์แค่ไหน ดังที่พระองค์กล่าวว่า

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (آل عمران: 31)

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “หากพวกท่านรักพระองค์อัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน พระองค์อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะอภัยโทษในความผิดบาปต่างๆ ของพวกท่าน และพระองค์อัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ} (อาล อิมรอน: 31)

การฟื้นฟูแบบอย่างที่ถูกลืมเลือน ถูกทอดทิ้งของท่านนบีจึงไม่ใช่เป็นเรื่องเล็ก แต่คือหนทางสู่ความรักความเมตตาและการให้อภัยจากพระองค์อัลลอฮ์ คือกุญแจสู่การมีชีวิตที่ดีงามและเปี่ยมด้วยความจำเริญ ด้วยการฟื้นฟูเพียงหนึ่งแบบอย่าง (ซุนนะฮ์) ผู้ที่ฟื้นฟูจะได้รับผลบุญเทียบเท่ากับผู้ที่ได้ปฏิบัติตามหลังจากเขาโดยไม่ถูกหักให้อันใดเลย ดังที่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้กล่าวไว้ในความหมายที่ว่า

“ผู้ใดก็ตามที่ฟื้นฟูซุนนะฮ์หนึ่งจากซุนนะฮ์ของฉันที่ถูกทำให้ตายไปหลังจากฉัน แน่อนเขาจะได้รับผลบุญเทียบเท่าผลบุญของผู้ที่ได้ปฏิบัติซุนนะฮ์นั้นตามเขา โดยไม่ถูกหักลดใดเลย”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ และอิบนุ มาจะฮ์ ฮะดีษศอฮิฮ์ลิกอยริส

แบบอย่างที่ถูกลืมนี้นี้มีมากมายหลายประเภท บ้างก็เป็นสิ่งที่ผู้คนจำนวนมากไม่เคยรู้มาก่อน บ้างก็รู้จักกันดีแต่แทบจะไม่มีใครทำ

อย่างจริงจัง หรือมีทำกันเพียงในกลุ่มเล็กๆ เท่านั้น นอกจากนี้ยังมีแบบอย่างบางประเภทที่ผู้คนจำนวนมากยังคงปฏิบัติกันอยู่แต่ดูเหมือนว่ามีแนวโน้มว่าจะเลือนหายไปไม่ช้า - ขอพระองค์คุ้มครองพวกเราด้วย

ผมกลัวว่าเนื้อหาของหนังสือชุดนี้จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามเวลาที่ผ่านมา เพราะแบบอย่างที่ถูกลืม ถูกทอดทิ้งนั้นเพิ่มขึ้นทุกวัน จนถึงยุคสมัยที่จะไม่มีใครรู้จักขุนนะสุและนำไปปฏิบัติอีกเลย ซึ่งนั่นเป็นหนึ่งในสัญญาณว่าวันสิ้นโลกกำลังจะเกิดขึ้นแล้ว - ขอพระองค์คุ้มครองพวกเราด้วย

หนังสือชุดนี้จึงไม่ใช่เพียงแค่การรวบรวมแบบอย่างที่ถูกลืม แต่เป็นการเรียกรื้อ เชิญชวน ให้พี่น้องช่วยกันร่วมกันฟื้นฟูชะรีอะฮ์ (บทบัญญัติ) ที่สมบูรณ์ แบบอย่างที่ถูกกล่าวในหนังสือเล่มนี้ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ขุนนะสุที่เป็นภาคส่งเสริม (มุสตะฮับ) แต่ยังรวมถึงแบบอย่างที่เป็นวาญิบ (ภาคบังคับ) ที่ครอบคลุมทุกรายละเอียดในชีวิตของเรา ตั้งแต่พื้นฐานการศรัทธา ความสะอาด อิบาตะต่างๆ การแต่งกาย มารยาท ปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวและผู้คน การหาชิคกี (ปัจจัยยังชีพ) การนอนหลับ และการเดินทาง เป็นต้น

สะดิษทั้งหมดที่ระบุในหนังสือชุดนี้ผ่านการเลือกสรรโดยมีการระบุสถานะความเชื่อถือของสะดิษจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้เท่าที่ความสามารถของผมจะมี ซึ่งต้องมีข้อผิดพลาดโดยหวังว่าพระองค์จะให้อภัยผมในความบกพร่องที่เกิดขึ้น หากพี่น้องท่านใดพบเจอขอความกรุณาแจ้งมาที่ผมด้วย (ขอพระองค์ตอบแทนทุกท่านด้วยความดีงาม)

หากพี่น้องพบว่าหนังสือชุดนี้เป็นประโยชน์ ขอช่วยดูอาให้ผม
และทุกท่านที่เกี่ยวข้องกับการเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ด้วย ขอให้
พระองค์ต่อบริการงานที่ดีของพวกเรา ขอพระองค์ยกโทษให้พวกเรา
และขอพระองค์เมตตาพวกเรา ตลอดไป - อามีน

ผมขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ให้ตอบรับการทำงานและความ
พากเพียรนี้ของทุกท่านที่มีส่วนร่วม ขอให้มันอยู่ในตราซึ่งแห่งความดี
งามของเรา และขอให้หนังสือนี้เป็นสาเหตุหนึ่งในการฟื้นฟูแบบอย่าง
ของท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)

แน่นอนพระองค์คือผู้ปกป้อง คือผู้ได้รับการสรรเสริญ และขอ
พระองค์ประทานความเมตตาแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ผู้เป็นนายและที่รัก
ของเรา ตลอดจนมารดาแห่งผู้ศรัทธา วงศ์วานและมิตรสหายผู้สูงส่งของ
ท่านทุกคน - อามีน

พี่น้องผู้ต่ำต้อย ณ พระองค์อัลลอฮ์ ของทุกท่าน

อิลยาส วารีย์

21/8/1447 ฮ.ศ. ตรงกับ 10/3/2026 ค.ศ.

รักท่านนบีมากกว่าใครในโลก รักมากกว่าที่รักตัวเอง!

“คนใดในพวกท่านจะยังศรัทธาไม่สมบูรณ์ จนกว่าฉันจะเป็นที่รักแก่เขา
ยิ่งกว่าพ่อของเขา ลูกของเขา และมนุษย์ทั้งหมด”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

นี่คือ หนึ่งในแบบอย่างที่ท่านทำจริงได้ยากในยุคนี้ เพราะมันคือการที่
เราต้องรักท่านนบีให้ได้มากกว่าที่รักตัวเอง หรือ ใครก็ตามบนโลกใบนี้
ไม่ว่าจะพ่อแม่ หรือ แม่แต่ลูก!!

คือการที่เราให้คำสอนของท่านนบีเหนือกว่าทุกคำพูดของคนบนโลก

คือบทบัญญัติที่บังคับกันไม่ได้ แต่ก็เป็เหตุเป็นผลมากที่สุด

บางท่านอาจสงสัย อะไรที่จะทำให้เรารักท่านนบีได้มากกว่าแม่ของเรา?

เปล่า... เราไม่ได้ด้อยค่าคุณแม่ของเรา ไม่ได้ด้อยค่าความรักของแม่ที่มี
ต่อเรา ความรักที่แม่มีต่อลูกนั้นมหาศาล เหมือนดวงจันทร์ที่เด่นเหนือ
ดวงดาว แต่ที่เรารักท่านนบีได้มากกว่านั้น เพราะอะไร??

นั่นเพราะท่านนบีทำอะไรให้เรามากกว่าใครในโลก มากกว่าที่พ่อแม่ของเราทุ่มเททำให้แก่เราเองเสียอีก!!

เช่นในวันแห่งการสอบสวนที่ผู้คนทั้งโลกต่างพูดกันว่า “นัฟซี” “นัฟซี” “ขอตัวฉันให้รอดก่อน ขอตัวฉันให้รอดก่อน” ครั้นแม้แต่คนเป็นพ่อแม่ก็จะพูดอย่างนี้กับลูกของตน ลูกจะพากันพูดเช่นนี้กับพ่อแม่ คู่ครองต่างพูดแก่กัน เพื่อนสนิทที่ตายแทนกันได้ในดุนยาก็ยื่นกรานที่จะพูดเช่นนี้เพียงเพราะพวกเราเจอกับสภาพที่น่าสะพรึงกลัวของโลกหน้า

จะมีแต่เพียงท่านนบีมุฮัมมัด (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เพียงคนเดียวเท่านั้นที่พูดกับพระองค์อัลลอฮ์ว่า “อุมมะติ” “อุมมะติ” โอ้ พระองค์อัลลอฮ์ เมตตาแก่ประชาชาติของผมหด้วย!!

และพี่น้องรู้ไหมว่านบีทุกท่านต่างได้สิทธิที่จะขออะไรก็ได้หนึ่งอย่าง โดยนบีแต่ละท่านได้ขอในสิ่งที่ตนต้องไปแล้ว ยกเว้นท่านนบีของเรา พี่น้องรู้ไหมว่า ท่านนบีของเราขออะไร?

لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ يَدْعُو بِهَا، وَأُرِيدُ أَنْ أَخْتَبِيَ دَعْوَتِي شَفَاعَةً
لَأُمَّتِي فِي الْآخِرَةِ.

ความว่า: “สำหรับนบีทุกท่านจะได้หนึ่งคำอาตุที่พระองค์อัลลอฮ์จะตอบรับ (ทันที) แต่ฉันสงวนคำอาตุของฉันไว้เพื่อขอความช่วยเหลือ (ชะฟาอะฮ์) ให้แก่ประชาชาติของฉันในโลกหน้า”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

รักท่านนปีไม่ต้องเฉลิมฉลองใหญ่โตอะไร ขอแค่รักท่านด้วยการรักษา
แบบอย่างของท่าน ยึดให้มั่นด้วยกับพันธกรรม แค่นั้นก็พอ!

ฟื้นฟูชุนนะฮ์ที่ถูกทอดทิ้ง

คือการฟื้นฟูชุนนะฮ์ (แบบอย่าง) ไต่ก็ตามจากบรรดาชุนนะฮ์ของท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ที่ผู้คนไม่ค่อยรู้จัก ที่ผู้คนหลงลืม ละทิ้ง ละเลย หรือไม่ได้ให้ความสำคัญกับมัน ให้ฟื้นคืนมาในสังคมโดยนำสิ่งเหล่านั้นมาทำเป็นแบบอย่างให้ผู้คนได้เห็น มาทำการเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับรู้ ได้ทำตาม

ซึ่งมีรายงานจากท่านอัมรฺ บิน เอาฟุ อัลมุชะนี (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่าท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“مَنْ أَحْيَا سُنَّةً مِنْ سُنَّتِي ، فَعَمِلَ بِهَا النَّاسُ ، كَانَ لَهُ مِثْلُ أُجْرٍ مِنْ عَمَلِهَا ، لَا يَنْقُصُ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا ، وَمَنْ ابْتَدَعَ بَدْعَةً ، فَعَمِلَ بِهَا ، كَانَ عَلَيْهِ أُوزَارٌ مِنْ عَمَلِهَا ، لَا يَنْقُصُ مِنْ أُوزَارِ مَنْ عَمِلَ بِهَا شَيْئًا” .

ความว่า: “ผู้ที่ฟื้นฟูชุนนะฮ์หนึ่งจากชุนนะฮ์ของฉันให้ผู้คนได้ทำตาม เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับผู้ที่ทำมัน (ทุกคน) โดยไม่มีการหักแม้แต่ชนิดเดียว

และผู้ใดที่ไ้ริเริ่มอุตริกรรมในศาสนาและเป็นเหตุให้ผู้คนได้ทำตาม เขาจะได้รับบาปที่เท่ากับทุกผู้คนที่ทำมันโดยไม่มีการหักแม้แต่หน่อย”

บันทึกโดยอັติรมิซีและอิบนุมาจะฮุ ฮะดีษศอฮิฮฺลิกอยริฮฺ

นี่คือโอกาสในบททดสอบที่พระองค์อัลลอฮ์มอบให้แก่บ่าวทุกคน โดยไม่ได้เจาะจงว่าจะเป็นผู้รู้ พ่อค้า หรือแม้กระทั่งเด็กเล็ก ใครก็

ตามสามารถที่จะได้รับผลบุญอันมหาศาลด้วยการช่วยฟื้นฟูแบบอย่าง
ของท่านบีที่เริ่มเลือนหายไปจากสังคมนี้ได้

ซึ่งการหายสาบสูญของขุนนะฮ์ของท่านบีนั้นไม่ใช่เรื่อง
เล็กน้อย เพราะเมื่อใดที่แบบอย่างของท่านบีหายไปจนสิ้น สังคมก็จะ
ไม่เหลือความถูกต้องหรือความดีงามได้อีกเลย เพราะจะเหลือความดี
งามได้อีกได้ภายหลังการหายไปของ “ทางนำ” และนั่นคือจุดเริ่มต้นของ
หายนะที่แท้จริง ยุคที่น่าหวาดกลัวที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ
และนี่ไม่ใช่ “คำขู่”

ช่วยกันฟื้นฟูขุนนะฮ์ของท่านบีกันเถิดครับ อย่างน้อยที่สุด
เราจะได้รับผลบุญเท่ากับทุกคนที่ทำมันเพราะมีเราเป็นสาเหตุร่วมโดย
ไม่โดนหักลดใดเลย แต่ที่เราหวังมากกว่านั้นคือความพอใจของพระองค์
อัลลอฮ์ ความเมตตา และการให้อภัยโทษต่อบาปของเรา

ช่วยกันคนละไม้คนละมือ ช่วยกันทำให้แบบอย่างของท่านบี
กลับคืนสู่สังคม ถึงจะเป็นเพียงแค่การเชรับทความศาสนาที่ถูกต้องที่
เราแทบไม่ต้องลงทุนอะไรเลยก็ตาม

วัลลอฮุอะอูลัม

21 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกทอดทิ้ง

ด้านการศรัทธา

3. ให้ความสำคัญกับการศึกษาเตาฮีดให้มาก

แบบอย่าง: ให้ความสำคัญสูงสุดกับการเรียนรู้ เข้าใจ และยึดมั่นใน “เตาฮีด” (การให้เอกภาพแด่พระองค์อัลลอฮ์เพียงองค์เดียว) อย่างลึกซึ้ง เพราะมันเป็นรากฐานของศาสนาและเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้รอดพ้นในวันกิยามะฮ์ แม้ว่าเจ้าของเตาฮีดนั้นอาจจะมียาบาติดตัวมามากมายเพียงใดก็ตาม

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้เล่าถึงเหตุการณ์ในวันกิยามะฮ์ว่า:

"إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلِصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ سَجَلًا، كُلُّ سَجَلٍ مِثْلُ مَدِّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَتُنْكِرُونَ هَذَا شَيْئًا؟ أَظْلَمَكُمْ كَتَبْتَنِي الْحَافِظُونَ؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ: أَفَلَاكَ عُدْرٌ؟ فَيَقُولُ: لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ: بَلَى، إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً، فَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ، فَتَخْرُجُ بِطَاقَةٍ فِيهَا: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولُ: اخْضُرْ وَزَيْنَكَ. فَيَقُولُ: يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السِّجَلَاتِ؟ فَقَالَ: إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ. قَالَ: فَتَوَضَّعَ السِّجَلَاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ، فَطَاشَتِ السِّجَلَاتُ وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ، فَلَا يَثْقُلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ."

ความว่า: “แน่นอนพระองค์อัลลอฮ์จะนำชายคนหนึ่งจากประชาชาติของฉันมาตัดสินต่อหน้ามวลมนุษยชาติในวันกิยามะฮ์ แล้วพระองค์จะ

ทางบันทึก (ความชั่ว) ของเขาจำนวน 99 ม้วน แต่ละม้วนยาวสุด
สายตา แล้วพระองค์จะถามว่า: 'เจ้าจะปฏิเสธสิ่งใดในบันทึกนี้ไหม? ผู้
บันทึกของข้าได้อรรถาธิบายต่อเจ้าไหม?'

เขากล่าวว่า: 'ไม่ครับ นายของผม'

พระองค์จะกล่าวว่า: 'เจ้ามีข้อแก้ตัวใดไหม?'

เขากล่าวว่า: 'ไม่ครับ นายของผม'

พระองค์กล่าวว่า: 'แต่ทว่า เจ้ามีความดีหนึ่งอย่าง ณ ที่เรา แน่ชื่อนใน
วันนี้จะไม่มีการอรรถาธิบายใดๆ เกิดขึ้นกับเจ้า' แล้วบัตรแผ่นหนึ่งก็ถูกนำ
ออกมา ซึ่งในนั้นมีข้อความว่า 'อัสสะดฺ อั้น ลาอิลาสะ อิลลัลลอฮฺ วะ อัส
สะดฺ อั้นนะ มุฮัมมัดน อับดุลฮฺ วะ เราะซูลุฮฺ' (ฉันขอยืนยันว่าไม่มีผู้ใด
คู่ควรได้รับการกราบไหว้นอกจากพระองค์อัลลอฮฺ และฉันขอยืนยันว่า
มุฮัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์) พระองค์กล่าวว่า: 'เจ้าจง
ไปดูการชั่งของเจ้าเถิด'

เขากล่าวว่า: 'โอ้ นายของผม บัตรเพียงใบเดียวนี้จะทำอะไรได้เมื่อเทียบ
กับบันทึก (ความชั่ว) เหล่านั้น?'

พระองค์กล่าวว่า: 'แนชื่อนเจ้าจะไม่ถูกอรรถาธิบาย'

ท่านนบีมูฮัมมัดกล่าวว่า: 'แล้วบันทึกเหล่านั้นก็ถูกวางลงในตาชั่งข้างหนึ่ง
และบัตรใบนั้นก็ถูกวางในตาชั่งอีกข้างหนึ่ง ปรากฏว่าบันทึกเหล่านั้นเบา
หวิว และบัตรใบนั้นกลับหนักอึ้ง เพราะไม่มีสิ่งใดจะหนักไปกว่าพระ
นามของอัลลอฮฺได้''

บันทึกโดยอัครมุฮัมมัดและอะฮ์มัด หะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่คนละเลย: ความเข้าใจผิดที่ใครหลายคนคิดว่าแค่ได้เป็นมุสลิมก็เข้าใจ “เตาฮีด” ดีพอแล้ว จึงละเลยที่จะศึกษาให้ลึกซึ้ง ในขณะที่อีกหลายคนมัวแต่หมกมุ่นอยู่กับประเด็นปลีกย่อยทางฟิกฮ์ หรือเรื่องการเมือง จนลืมแก่นแท้ที่เป็นรากฐานสำคัญที่สุดของศาสนา เช่นเดียวกับที่ใครอีกหลายคนมองข้ามความสำคัญของการให้เตาฮีดอยู่ในทุกช่วงการใช้ชีวิตของเขา

สรุป: อย่าปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยไม่ศึกษาเรื่อง “เตาฮีด” ให้แตกฉาน เพราะ “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ” ไม่ใช่แค่คำพูดติดปาก แต่คือถ้อยคำที่มีน้ำหนักที่สุดในตาชั่งวันกิยามะฮฺ หากเรายึดมันมั่นคงด้วยความเข้าใจและจริงใจ มันคือหนทางรอดเดียวที่สำคัญที่สุดของพวกเขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

4. ระวังและป้องกันตนจากชรีกเล็กและชรีกใหญ่ และขอความคุ้มครองรอดพ้นจากทั้งคู่

แบบอย่างจากท่านนบี: ระวังและป้องกันตนจากการตั้งภาคี (ชรีก) ทั้งเล็กและใหญ่ และหมั่นขอความคุ้มครองรอดพ้นจากชรีก

หลักฐาน:

عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: انْطَلَقْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ! لِلشِّرْكِ فِيكُمْ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ.

فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَهَلِ الشِّرْكَ إِلَّا مَنْ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ؟
فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لِلشِّرْكِ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ، أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى شَيْءٍ إِذَا قُلْتَهُ ذَهَبَ عَنْكَ قَلِيلُهُ وَكَثِيرُهُ؟

قَالَ: قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ.

ความว่า: จากท่านมะอุกิล บิน ยะซาร กล่าวว่า: ฉันได้ไปกับท่านอบูบักร อัศ-ศิดดีก (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) ไปหาท่านนบี (ขอความสันติและพรจากพระองค์อัลลอฮฺแก่ท่าน) แล้วท่านได้กล่าวว่า: “อบูบักร แน่่อนการชรีก (ตั้งภาคี) ในหมู่พวกท่านนั้นซ่อนเร้นยิ่งกว่าการคืบคลานของมดเสียอีก”

ท่านอับบักจึงกล่าวว่า: “ไม่ใช่ว่าการตั้งภาคีมีเพียงแค่ผู้ที่ยึดพระเจ้าอื่น
เทียบเคียงกับพระองค์อัลลอฮ์เท่านั้นหรือครับ?”

ท่านนบี (ขอความสันติและพรจากพระองค์อัลลอฮ์แก่ท่าน) กล่าวว่า:
“ขอสาบานด้วยผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในมือของพระองค์ แน่นอนการตั้ง
ภาคีนั้นชอนเร้นยิ่งกว่าการคืบคลานของมดเสียอีก จะให้ฉันบอกไหมถึง
สิ่งที่เมื่อท่านกล่าวไปแล้วจะขจัดทั้งซิริกเล็กและซิริกใหญ่ไปจากท่าน”

ท่านนบีกล่าวต่อว่า: “จงกล่าวว่า โอ้ พระองค์อัลลอฮ์ แน่ฉันขอ
ความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้รอดจากการตั้งภาคีกับพระองค์ในสิ่งที่
ฉันรู้ และฉันขอภัยโทษต่อพระองค์ในสิ่งที่ฉันไม่รู้”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรียฺในอะดับมุฟรอต ชัยคุอัลบานียะบุว่าศอฮิฮฺ
เช่นเดียวกับที่มีรายงานจากมารดาของผู้ศรัทธา (ขอพระองค์พอใจนาง)

"الْبِرُّ أَخْفَى فِي أَمْتِي مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ عَلَى الصَّفَا فِي اللَّيْلِ الظُّلُمَاءِ
وَأَدْنَاهُ أَنْ تُحِبَّ عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْجَوْرِ، أَوْ تُبْغِضَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْعَدْلِ
وَهَلِ الدِّينُ إِلَّا الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ؟ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: قُلْ إِنْ
كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ"

ความว่า: “ซิริกในประชาชาติของฉันชอนเร้นยิ่งกว่ามดที่คืบคลานบน
ก้อนหินในคืนที่มีดมืด ชันต่ำสุดคือการที่คุณรักความชั่วและเกลียด
ความดี (ความยุติธรรม) ไม่ใช่ว่าศาสนาคือการที่ต้องรักและเกลียดเพื่อ
พระองค์อัลลอฮ์หรือ?” พระองค์กล่าวว่า “จงกล่าว หากพวกเจ้ารัก
พระองค์อัลลอฮ์ จงตามฉันและพระองค์จะรักพวกเจ้า”

บันทึกโดยอิมามชยุฏี ฮะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนมักมั่นใจว่าตนไม่มีทางทำชirik และมักคิดว่าชirikเป็นเรื่องที่ไกลตัว ทำให้มองข้ามการกระทำหรือคำพูดที่เป็นชirik ที่มักจะแฝงทำกันโดยไม่ได้เอะใจ ยิ่งไปกว่านั้นคือการที่มุสลิมเป็นจำนวนมากไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอะไรคือ ชirik

สรุป: หมั่นตรวจสอบตนเอง หมั่นขออุมมัลฮิรเราะฮ์มาฮ์ให้ตนเองและครอบครัว รอดพ้นจากการทำชirikทั้งเล็กและใหญ่ และขออภัยโทษเป็นประจำ ในชirikที่เราอาจเผลอทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการ นี่คือการป้องกันให้พ้นจากชirikทุกรูปแบบ และเป็นการแสดงออกถึงการยึดมั่นในเตาฮีด (การเชื่อมั่นในพระองค์เพียงองค์เดียว) อย่างแท้จริง

5. สั่งเสียให้ลูกหลานยืนหยัดบนการศรัทธาที่ ถูกต้อง บริสุทธิ์

แบบอย่างจากท่านนบี: หมั่นสั่งสอน และสั่งเสียลูกหลาน (โดยเฉพาะในวาระสุดท้ายของชีวิต) ให้ยืนยงและยืนหยัดบนความเชื่อ (อะกีดะฮฺ) ที่ถูกต้องที่บริสุทธิ์โดยเฉพาะการเคารพภักดีต่อพระองค์อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวด้วยกับรูปแบบแนวทางที่ท่านนบีสอนท่านั้น และนี่คือสิ่งที่บรรดานบีทุกท่านให้ความสำคัญมากกว่าทุกสิ่งในชีวิต

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์กล่าวถึงคำสั่งเสียของท่านนบียะอุกุบ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ว่า:

"أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِاهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهاً وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ"

ความว่า: “หรือพวกเจ้าได้อยู่ร่วมในขณะที่ความตายมาหายะอุกุบ เมื่อเขากล่าวแก่ลูกๆ ของเขาว่า ‘พวกเจ้าจะเคารพผู้ใดหลังจากพ่อ (ตายไปแล้ว)?’ พวกเขากล่าวว่า ‘พวกเราจะเคารพภักดีพระเจ้าของพ่อ และพระเจ้าของบรรพบุรุษของพ่อ อิบรอฮีม อิสมาอีล และอิสฮาก ผู้เป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียว และพวกเราเป็นผู้ยอมจำนนต่อพระองค์เท่านั้น’” (อัลบะเกาะเราะฮ์ 2:133)

เหตุที่ผู้คนละเลย: จะมีสักกี่คนในหมู่พวกเราที่ก่อนตายสั่งเสีย
ลูกหลานให้อยู่บนการศรัทธาที่ถูกต้อง โดยไม่ได้สั่งเสียแต่เรื่อง دنیا?
เพราะคนเรามากกังวลแต่ว่ากลัวลูกหลานจะพลัดจากเรื่อง دنیا
(การศึกษา ความเป็นอยู่ หน้าที่การงาน เป็นต้น) มากกว่าการกลัวว่า
ลูกหลานจะหลุดจากการยึดมั่นในอะกีดะฮ์ที่ถูกต้อง ทั้งที่เรื่องนี้เป็น
หัวใจสำคัญของการเป็นมุสลิม เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดอย่างแท้จริง และ
เป็นทางรอดเดียวที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงในโลกหน้า

สรุป: จงเริ่มสั่งสอนอะกีดะฮ์ที่ถูกต้องและครบถ้วนแก่ลูกหลาน
ตั้งแต่วันนี้ และให้ความสำคัญกับการตักเตือนเรื่องเตาฮีด เพื่อให้
พวกเขายืนหยัดอยู่บนความเชื่อที่บริสุทธิ์ไปจนวาระสุดท้ายของชีวิต
ส่วนเรื่องที่ว่าเขาจะอยู่อย่างไรวินั้นไม่ต้องไปห่วงมาก เพราะพระองค์
ย่อมดูแลพวกเขาอยู่แล้ว

6. ไม่ยึดติดกับ “เหตุ” จนลืมที่จะขอบคุณพระองค์ อัลลอฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: การเชื่อมั่นว่าไม่มีสิ่งใดให้คุณให้โทษได้ด้วยตัวของมันเอง แต่เป็นพระองค์อัลลอฮ์ที่ได้กำหนดให้แต่ละอย่างมีเหตุและผลของมัน เช่น จะหายจากโรคก็ต้องมีการรักษา การรักษาเป็นหนึ่งในเหตุให้เกิดการหาย แต่ที่สุดแล้วจะหายหรือไม่หายอยู่ที่พระองค์อัลลอฮ์ ยาหรือหมอจึงเป็นเพียงเหตุที่พระองค์กำหนดให้เกิดผลเท่านั้น แต่ไม่ได้บันดาลอะไรได้ด้วยตัวเอง

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ กล่าวว่า:

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

ความว่า: {พึงทราบเถิด การอิบาคะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงขึ้นทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ} (อัสซุมัร: 3)

และจากท่านอับดูรอฮ์มาน บิน อับดุลอะซีซ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่า ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

« مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً »

ความว่า: "อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานโรคใดลงมา เว้นแต่พระองค์ได้ส่ง
การรักษามาพร้อมกับมัน"

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะยึดติดกับสาเหตุมากเกินไป โดยลืมไปว่า
อำนาจที่แท้จริงอยู่กับพระผู้อภิบาลเพียงผู้เดียว หลายครั้งที่เราจะได้ยิน
คนพูดว่า ยานี้ดี หมอนี้เก่ง หนายคนนั้นเยี่ยม ช่วยอย่างนั้นช่วยอย่างนี้
ได้ โดยไม่กล่าวถึงพระองค์อัลลอฮ์เลย ซึ่งถือเป็นความบกพร่องในการ
มอบหมายตนต่อพระองค์ และอาจเข้าข่ายชริกได้

สรุป: การไม่ลืมขอบคุณพระองค์อัลลอฮ์ ก่อนที่จะขอบคุณผู้คนใน
ทุกเรื่องในชีวิต เป็นการแสดงออกถึงความศรัทธาที่สมบูรณ์และ
ตระหนักว่าทุกสิ่งล้วนมาจากพระองค์

7. ไม่เชื่อถือโซกลาง และเชื่อมั่นในพระองค์อัลลอฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: การไม่สนใจเชื่อโซกลางหรือความเชื่อที่ผิด ๆ แต่ให้หัวใจผูกไว้กับความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

หลักฐาน:

مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ عَنْ حَاجَتِهِ فَقَدْ أَشْرَكَ قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا كِفَارُهُ
ذَلِكَ قَالَ يَقُولُ " اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ ، وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ

ความว่า: ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)
กล่าวว่า: ผู้ใดที่ถูกความเชื่อโซกลางห้ามเขาจากสิ่งที่เขาจะทำ เขาได้ทำชิ
ริกแล้ว” มีผู้ถามท่านว่า

“โอ้ท่านศาสนทูต แล้วสิ่งที่จะไถ่ถอนจากมันได้คืออะไร?” ท่านตอบว่า

“จงกล่าวว่า: โอ้ พระองค์อัลลอฮ์ ไม่มีลางร้ายใดนอกจากมาจาก
พระองค์ ไม่มีความดีใดนอกจากความดีที่มาจากพระองค์ และไม่มีพระ
เจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์”

บันทึกโดยอิมามอะฮ์มัด ชัยค้อลบานีระบุว่าชะดีษศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนจำนวนมากยังคงมีความเชื่อเรื่องโซกลาง ฤกษ์
ยาม หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่จะนำความโชคดียหรือโชคร้ายมาให้ บางคน
ถึงขั้นไม่ออกจากบ้านหากพบว่าเจอสิ่งที่ตนคิดว่าเป็นลางร้าย ซึ่งขัดกับ
ความเชื่อมั่นของมุสลิมที่ว่าทุกสิ่งล้วนมาจากพระองค์อัลลอฮ์ และนั่น
นำไปสู่ชิริกเล็ก และชิริกใหญ่ได้

สรุป: ผู้ศรัทธาที่มั่นคงจะยึดมั่นในพระองค์อัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว
และจะไม่ยอมให้ความกลัวหรือความเชื่อที่ผิด ๆ มากำหนดเส้นทาง
ชีวิตของตน

8. ต้องเกรงใจพระองค์อัลลอฮ์มากกว่ามนุษย์

แบบอย่างจากท่านนบี: พร้อมเลือกทำสิ่งที่ทำให้พระองค์อัลลอฮ์ทรงพอใจ ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะไม่ใช่สิ่งที่ถูกใจหรือถูกยอมรับจากผู้คนก็ตาม!

หลักฐาน:

مَنْ التَّمَسَّ رِضَا النَّاسِ بَسَخَطِ اللَّهِ، سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَسَخَطَ عَلَيْهِ النَّاسَ. وَمَنْ التَّمَسَّ رِضَا اللَّهِ بَسَخَطِ النَّاسِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَرْضَى عَنْهُ النَّاسَ.

ความว่า: ความว่า: ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า: “ผู้ใดที่แสวงหาความพอใจของมนุษย์ด้วยความกริ้วโกรธของพระองค์อัลลอฮ์

พระองค์อัลลอฮ์จะกริ้วโกรธเขาและทำให้ผู้คนเกลียดเขาด้วย และผู้ใดที่แสวงหาความพอใจของพระองค์ต่อให้ผู้คนไม่พอใจเขา พระองค์จะพอใจเขาและทำให้ผู้คนพอใจในตัวเขาด้วย”

บันทึกโดยออตติรมิซี ฮะดีษศอฮิฮฺลิกอยริฮิ

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะความกลัวการถูกตำหนิ การไม่ถูกยอมรับ หรือถูกมองไม่ดี ทำให้หลายคนยอมทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ยอมสูญเสีย จุดยืนตามหลักศาสนาเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม

สรุป: ความพอใจของพระองค์อัลลอฮ์คือเป้าหมายสูงสุด และผู้ที่ยึด
มันในหลักการนี้จะได้รับทั้งความพอใจจากพระองค์อัลลอฮ์และ
ความเคารพจากผู้คนในที่สุด

9. เชื้อมันและมอบหมายตนต่อพระองค์อัลลอฮ์ในทุกเรื่อง

แบบอย่างจากท่านนบี: การเชื่อใจและวางใจต่อพระองค์อัลลอฮ์อย่างเต็มที่ว่าพระองค์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพและสิ่งที่ดีที่สุดให้กับเรา เมื่อเราได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว

หลักฐาน:

لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا.

ความว่า: ท่านอุมัร บิน อัลค็อฏฏอบ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) เล่าว่าท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า: “หากพวกท่านมอบหมายต่อพระองค์อัลลอฮ์อย่างจริงจัง พระองค์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน เหมือนกับที่พระองค์ทรงประทานให้แก่นก เมื่อมันออกจากรังในตอนเช้าด้วยท้องที่ว่างเปล่า และกลับมาในตอนเย็นด้วยท้องที่อิ่มเต็ม”

บันทึกโดยอะฮฺมัด และอิบนุมาจะฮฺ สะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะกังวลเรื่องการทำมาหากินจนเกินเหตุ ทำให้เกิดความเครียดและหมดกำลังใจเมื่อเจอกับปัญหา และอาจทำให้ละเลยการทำอิบาดะฮ์

การมอบหมายต่อพระองค์อัลลอฮ์อย่างจริงจังไม่ได้หมายถึงการอยู่เฉย ๆ แต่หมายถึงการลงมือทำด้วยความหวังและมั่นใจว่าความช่วยเหลือจากพระองค์อัลลอฮ์จะมาถึงอย่างแน่นอน

สรุป: ไม่มีสิ่งใดในชีวิตที่เราไม่ต้องมอบหมายตนต่อพระองค์อัลลอฮ์ ทั้งเรื่องการทำอิบาดะฮ์ และการแสวงหาปัจจัยยังชีพ จงเชื่อมั่นว่า พระองค์จะมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้กับเรา

10. อย่ามอบหมายตนต่อพระองค์อัลลอฮ์ เพียง เพราะชี้เกียจทำ

แบบอย่างจากท่านนบี: การไม่ละเลยการกระทำตามเหตุปัจจัย พร้อมกับการเชื่อมั่นว่าพระองค์อัลลอฮ์คือผู้กำหนดผลลัพธ์

หลักฐาน:

جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَغْفِلْهَا وَاتَّوَكَّلْ، أَوْ أُطْلِقْهَا وَاتَّوَكَّلْ؟
قَالَ: "اغْفِلْهَا وَتَوَكَّلْ".

ความว่า: จากท่านอนัส บิน มาลิก (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) เล่าว่า: “มีชายคนหนึ่งถามท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ว่า ‘โอ้ศาสนทูต ฉันจะผูกอุฐแล้วมอบหมายต่อพระองค์อัลลอฮ์ หรือจะปล่อยมันแล้วมอบหมายต่อพระองค์อัลลอฮ์ดี?’ ท่านกล่าวว่า: ‘จงผูกมันก่อนแล้วจึงมอบหมายต่อพระองค์อัลลอฮ์’”

บันทึกโดยอัสติรมิชี ฮะดีษ ฮะซัน

เหตุที่ผู้คนละเลย: คนส่วนใหญ่มักจะตกอยู่ในสองสุดขั้ว คือ บางคนมอบหมายโดยไม่ลงมือทำเลย หรือบางคนก็มุงมั่นกับเหตุปัจจัยมากเกินไปจนลืมที่จะมอบหมายต่อพระองค์อัลลอฮ์

สรุป: ต้องมีความสมดุลระหว่างการพยายามกับการมอบหมายอย่างแท้จริงโดยเข้าใจว่าพระองค์อัลลอฮ์คือผู้กำหนดผลลัพธ์สุดท้าย ดังนั้นอย่าโยนให้พระองค์อัลลอฮ์เพียงเพราะชี้เกียจเอง

11. ไม่สิ้นหวังในความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: มุสลิมคือผู้ที่มีความหวังอย่างเต็มเปี่ยมต่อความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์อย่างไม่สิ้นสุด แม้จะเผชิญกับบททดสอบและความยากลำบากที่มองไม่เห็นทางออกแค่ไหนก็ตาม

หลักฐาน:

﴿يَا بَنِي إِدْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيَاسُّوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾

ความว่า: {โอ้อูๆ ของฉันเอ๋ย! จงไปสืบเสาะข่าวของยูซุฟและน้องชายของเขาเถิด และจงอย่าหมดหวังในความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์ เพราะแน่นอนจะไม่มีใครสิ้นหวังในความเมตตาของพระองค์ นอกจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธศรัทธา} (ยูซุฟ: 87)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักหมดหวังเมื่อเผชิญกับบททดสอบหนักๆ คิดว่าอัลลอฮ์คงไม่ช่วยพวกเขาแล้ว หรือรู้สึกว่าคุณมีบาปมากเกินไป จนไม่คู่ควรกับความเมตตาของพระองค์

สรุป: ผู้ศรัทธาที่แท้จริงจะมีความหวังในความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์อยู่เสมอ เพราะการสิ้นหวังคือลักษณะของผู้ปฏิเสธศรัทธา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงเมตตายิ่ง

12. ไม่นิ่งนอนใจในความโกรธกริ้วของพระองค์ อัลลอฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: มุสลิมต้องเกรงกลัวต่อความโกรธ และการลงโทษของพระองค์อัลลอฮ์ และไม่รู้สึกลบอดภัยจากการตัดสินของพระองค์

หลักฐาน:

﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يُأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾

ความว่า: {แล้วพวกเขารู้สึกลบอดภัยจากแผนการของพระองค์อัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ไม่มีผู้ใดรู้สึกปลอดภัยจากแผนการของพระองค์อัลลอฮ์ นอกจากพวกที่ขาดทุน} (อัลอะฮฺรอฟ: 99)

เหตุที่ผู้คนละเลย: บางคนรู้สึกมั่นใจในตัวเองมากเกินไป คิดว่าตนเองไม่มีบาปใหญ่หรือจะไม่ถูกลงโทษในสิ่งที่ได้ทำไป บางคนก็คิดว่าพระองค์เมตตาเพียงอย่างเดียว จึงนิ่งนอนใจและละเลยการสำนึกผิด กลับเนือกลับตัวเป็นประจำ

สรุป: ผู้ศรัทธาจะไม่รู้สึกมั่นคงหรือปลอดภัยจากความโกรธกริ้วของอัลลอฮ์ เขายอมรับว่าตัวเองมีข้อบกพร่องและบาปมากมาย จึงต้องเกรงกลัวและพยายามปรับปรุงแก้ไขตัวเองอยู่เสมอ

13. เมื่อขอคูอาอู ต้องมุ่งมั่นอยากได้และต้องเชื่อมั่นว่าจะได้

แบบอย่างจากท่านนบี: การวิงวอนขอ (คูอาอู) ต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วยความแน่วแน่ มั่นใจ และเชื่อมั่นในความเมตตาของพระองค์

หลักฐาน: จากท่านอบูสุร็อยเราะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) ว่าท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

يَإِذَا شِئْتُ، وَلَكِنْ لِيَعْزِمِ الْمَسْأَلَةَ وَلِيُعْظِمِ الرَّغْبَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَبْغِضُ شَيْءًا أُعْطِيَ.

ความว่า: “เมื่อคนใดในหมู่พวกท่านวิงวอนขอ ก็จงอย่ากล่าวว่า: ‘โอ้พระองค์อัลลอฮ์ โปรดอภัยให้แก่ฉัน หากพระองค์ประสงค์’ แต่จงขอด้วยความมุ่งมั่น และจงทำให้ความปรารถนานั้นยิ่งใหญ่ เพราะแน่นอน ไม่มีสิ่งใดที่จะยิ่งใหญ่เกินไปสำหรับพระองค์อัลลอฮ์ที่จะมอบให้ได้”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักขอด้วยความไม่แน่ใจในอำนาจของพระองค์อัลลอฮ์ หรือคิดว่าสิ่งที่ตนขอนั้นยิ่งใหญ่เกินไป หรือไม่แน่ใจว่าตนคู่ควรหรือไม่? ทำให้เกิดเป็นเงื่อนไขในใจว่า ‘ถ้าเป็นไปได้’ หรือ ‘ถ้าพระองค์อัลลอฮ์ประสงค์’ ซึ่งขัดกับหลักการเตาฮีดที่สมบูรณ์

สรุป: การขอตุอาอคือการแสดงออกถึงความเชื่อมั่นและไว้วางใจ
อย่างสมบูรณ์ต่อพระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจทุกสิ่ง การขออย่าง
มุ่งมั่นจึงเป็นส่วนหนึ่งของการให้เกียรติแก่พระองค์

14. หากมีใครมาขอโดยอ้างนามของพระองค์อัลลอฮ์ จงให้ตามที่ถูกขอ

แบบอย่างจากท่านนบี: การให้ตามที่ถูกขอเมื่อมีคนร้องขอโดยใช้นามของพระองค์อัลลอฮ์ เช่น “เห็นแก่พระองค์อัลลอฮ์ ช่วยผมด้วย” เป็นต้น

หลักฐาน: จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อุมร์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่าท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

مَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيذُوهُ، وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ أَتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَعْلَمُوا أَنَّ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ.

ความว่า: “ใครที่ขอโดยอ้างนามของพระองค์อัลลอฮ์ก็จงให้แก่เขา และผู้ใดขอให้คุ้มครองโดยอ้างนามของพระองค์ก็จงคุ้มครองเขา และผู้ใดเชิญชวนพวกท่านก็จงตอบรับเขา และผู้ใดได้ทำความดีแก่พวกท่านก็จงตอบแทนเขา หากไม่พบสิ่งที่จะตอบแทนก็จงวิงวอนขอ (ดุอาอ์) ให้แก่เขา จนท่านแน่ใจว่าได้ตอบแทนเขาเพียงพอแล้ว”

บันทึกโดยอบูดาวูด สะดิศศอฮิษ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะปฏิเสธหรือเพิกเฉยต่อคำขอจากผู้อื่น โดยเฉพาะหากคำขอนั้นมีนามของพระองค์อัลลอฮ์เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นการไม่ให้เกียรติต่อะรนามของพระองค์

สรุป: การให้ตามที่ถูกขอด้วยนามของพระองค์อัลลอฮ์ ถือเป็นการ
ให้เกียรติและเป็นการให้ความสำคัญกับนามของพระองค์โดยมี
เงื่อนไข 4 ข้อ

1. สิ่งที่ไม่ใช่สิ่งที่ไม่สะอาด (ผิด)
2. อยู่ในความสามารถที่ผู้ให้จะให้
3. ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ให้
4. เชื่อได้ว่าเขาไม่ได้โกหก แต่หากมั่นใจว่าเขาโกหกก็ไม่มีผล
จำเป็นต้องช่วยเหลือ

15. อย่าพูดว่า “ถ้าหากว่า...”

แบบอย่างจากท่านนบี: การไม่กล่าวโทษ ไม่เสียใจ เมื่อเกิดสิ่งที่ไม่คาดคิดขึ้น หรือเมื่อพลาดสิ่งใดไป แต่ยอมรับทุกอย่างตามที่เป็น เพราะนั่นคือการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ ทรงกล่าวว่า:

﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ۖ قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

ความว่า: {บรรดาที่กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขา ทั้งที่พวกเขานั้น(เฉยๆ ไม่ได้ลงมือทำอะไร) ว่า หากพวกนั้นฟังเรา ก็คงไม่ถูกฆ่าแล้ว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “ดังนั้น พวกท่านจงป้องกันตัวเองให้รอดพ้นจากความตายเถิด หากพวกท่านจริงจัง”} (อาล อิมรอน: 168)

และท่านศาสนทูตได้กล่าวไว้ว่า:

إِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا لَكَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ.

ความว่า: “หากมีอะไรเกิดขึ้นกับท่าน ก็อย่าได้พูดว่า: ‘หากฉันทำอย่างนั้นอย่างนี้ มันก็คงจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้’ แต่ให้พูดว่า: ‘นี่คือการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์ และสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็ได้ทำแล้ว’ เพราะแน่นอนแล้ว คำว่า ‘หากว่า’ นั้นเป็นการเปิดประตูไปสู่การงานของชัยฏอน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เมื่อเผชิญกับความผิดหวัง ผู้คนมักจะคร่ำครวญ และเสียใจกับสิ่งที่พลาดไป หรือหากพลาดจากสิ่งที่ตนอยากได้ผู้คนก็มักจะพร่ำบ่นเสียดาย และมักจะพูดว่า “หากอย่างนั้นก็คงจะอย่างนี้” “หากไม่ใช่อย่างนี้ก็คงจะอย่างนั้น” แทนที่จะยอมรับการกำหนดของ พระองค์อัลลอฮฺว่าสิ่งใดที่เป็นของเราย่อมเป็นของเรา สิ่งใดที่ไม่ใช่ก็ ย่อมจะไม่ใช่ และเรียนรู้จากสิ่งที่พลาดไป หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้น

สรุป: เลิกพร่ำบ่นว่า “ถ้าอย่างนั้น...ก็คงอย่างนี้” หรือ “ถ้าไม่ใช่อย่างนี้...ก็คงอย่างนั้น” เพื่อเป็นการปิดประตูไม่ให้ชัยฏอนเข้ามาทำให้เรา เสี่ยงหาย และเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการมอบหมายต่อการกำหนด ของพระองค์อัลลอฮฺอย่างแท้จริง

16. อย่าบ่นว่าลมฝน

แบบอย่างจากท่านนบี: มุสลิมต้องไม่บ่น ไม่กล่าวคำหยาบคาย หรือตำหนิต่อปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่ตนไม่พอใจ ไม่ว่าจะเป็น พายุ ลม ฝน แดด หรือปรากฏการณ์อื่นๆ เพราะทุกอย่างล้วนมาจากพระองค์อัลลอฮ์ และหลายอย่างเพราะสิ่งที่มนุษย์ทำจึงต้องเจอสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นมุสลิมเราจะขอความดีงามจากปรากฏการณ์เหล่านี้

หลักฐาน: จากท่านอุบัยยฺ บิน กะอับ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

لَا تَسُبُّوا الرِّيحَ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مَا تَكْرَهُونَ فَقُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ، وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَخَيْرِ مَا أَمَرْتَ بِهِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أَمَرْتَ بِهِ.

ความว่า: “อย่าด่าว่าลมเลย หากพวกท่านเจอสิ่งที่ไม่ชอบ ก็จงกล่าวว่า: ‘โอ้พระองค์อัลลอฮ์ เราขอต่อพระองค์ซึ่งความดีของลมนี้ ความดีของสิ่งที่ลมพามา และความดีของเหตุที่มันถูกส่งมา และเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของลมนี้ ความชั่วที่มาพร้อมกับลมนี้ และความชั่วของเหตุที่มันถูกส่งมา’”

บันทึกโดยอัดดีรมิซีย์ ชัยคอ์ลบานีระบุว่า เป็นสะเด็ชศอฮิษ

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะความไม่พอใจ ความใจร้อน ความโกรธเกลียด การไม่ตระหนักในกอดดอโกดร์ การไม่ยอมรับในการกำหนดของพระองค์ และความเสียหายที่เราทำไป เมื่อเผชิญกับภัยธรรมชาติ ผู้คน

จึงมักจะกล่าวโทษหรือตำหนิ ซึ่งนั่นคือการแสดงออกถึงความไม่พอใจ
ต่อการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์

สรุป: ลม ฝน และปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ เป็นสิ่งถูกสร้างที่อยู่
ภายใต้บัญชาของพระองค์อัลลอฮ์ การแสดงออกถึงความขี้เกรง
และขออภัยเมื่อเผชิญกับมันจึงเป็นสิ่งที่ผู้ศรัทธาควรยึดถือ

17. คิดดีกับพระองค์ในทุกเรื่องของชีวิต

แบบอย่างจากท่านนบี: ระวังการคิดไม่ดีหรือสงสัยในความยุติธรรม และความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า:

﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝﴾

ความว่า: {และเพื่อลงโทษผู้กลับกลอกชายและหญิง และผู้ตั้งภาคีชายและหญิง ผู้ที่คิดไม่ดีต่อพระองค์อัลลอฮ์ ผลสะท้อนอันเลวร้ายจะย้อนไปหาพวกเขา พระองค์ทรงโกรธและสาปแช่งและได้เตรียมนรกซึ่งเป็นที่พำนักอันชั่วร้ายยิ่งไว้ให้พวกเขา} (อัลฟตฺฮ: 6)

ในบันทึกของอิมามอะฮฺมัด (ฮะดีษศอฮิฮฺ) ท่านนบีได้กล่าวว่าพระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า

"أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، فَلْيُظَنَّ بِي مَا شَاءَ"

"ฉัน (อัลลอฮ์) เป็นไปตามที่บ่าวของฉันคิดกับฉัน ดังนั้นจงคิดกับฉันตามที่เขาต้องการ"

เหตุที่ผู้คนละเลย: เมื่อบททดสอบเข้ามาในชีวิต ผู้คนมักจะบ่นครวญ และคิดไปต่าง ๆ นานาว่าทำไมต้องเป็นฉัน หรือทำไมพระองค์อัลลอฮ์ถึงไม่ช่วยเหลือฉัน ซึ่งเป็นการคิดไม่ดีต่อพระองค์

สรุป: การมีความเชื่อมั่นที่หนักแน่นในความเมตตาและความ
ยุติธรรมของพระองค์อัลลอฮ์เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะการคิดไม่ดี
ต่อพระองค์จะนำมาซึ่งความเสียหายในชีวิตนี้และชีวิตหน้า

18. ไม่เสียดาย สิ่งที่พลาดไป

แบบอย่างจากท่านนบี: การยอมรับว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์ และไม่รู้สึกละอายใจกับสิ่งที่ผ่านไปแล้ว อะไรที่เป็นของเราย่อมเป็นของเรา อะไรที่ไม่ใช่ของเรากีย่อมไม่ใช่ของเรา

หลักฐาน: ท่านศาสนทูตกล่าวว่า:

وَأَعْلَمُ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَمَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ.

ความว่า: “และพึงรู้เถิดว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นกับท่านนั้นย่อมไม่แคล้วคลาดจากท่านไปได้ และสิ่งที่จะพลาดจากท่านไปย่อมไม่ใช่สิ่งที่ท่านจะได้รับ”

บันทึกโดยอัสดีรมิซี ฮะดีษศอฮิษ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะจมอยู่กับความเศร้าเสียใจเมื่อต้องสูญเสียโอกาสหรือสิ่งของไป โดยไม่ตระหนักว่าทุกอย่างถูกกำหนดไว้แล้ว และสิ่งที่เขาได้นั้นมากมายมหาศาลกว่าสิ่งที่เขาไม่ได้

สรุป: การไม่เสียดายสิ่งที่พลาดไปเป็นหนทางสู่ความสงบในจิตใจ และทำให้เราสามารถก้าวต่อไปข้างหน้าได้ด้วยความหวังในพระองค์อัลลอฮ์

19. อย่าทำภาพเหมือนเลียนแบบสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ สร้าง

แบบอย่างจากท่านนบี: การไม่วาดภาพหรือสร้างสิ่งมีชีวิตที่มีวิญญาณ
เลียนแบบการสร้างของพระองค์อัลลอฮ์

หลักฐาน: ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)
กล่าวว่า:

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي، فَلْيَخْلُقُوا ذُرِّيَّةً،
أَوْ لِيَخْلُقُوا حَبَّةً، أَوْ لِيَخْلُقُوا شَعِيرَةً.

ความว่า: “พระองค์อัลลอฮ์ ทรงกล่าวว่า: ‘ใครเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่า
ผู้ที่ไปสร้างเลียนแบบการสร้างของฉัน? พวกเขาจงสร้างสิ่งมีชีวิตขนาด
เท่ามดหนึ่งตัวเถิด หรือจงสร้างเมล็ดข้าวหนึ่งเมล็ดเถิด หรือจงสร้างข้าว
บาร์เลย์หนึ่งเมล็ดเถิด’”

บันทึกโดยอิมาม อัลบุคอรี

และท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ยังกล่าว
อีกว่า:

إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّوَرِ يُعَذَّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيُقَالُ لَهُمْ: أَحْيُوا مَا
خَلَقْتُمْ.

ความว่า: “แน่นอนเจ้าของรูปภาพเหล่านี้จะถูกลงโทษในวันกิยามะฮ์
และจะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า: ‘จงให้ชีวิตแก่สิ่งที่พวกเจ้าสร้างมา’”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความนิยมในการวาดรูปและสร้างงานศิลปะทำให้หลายคนละเลยข้อห้ามนี้ หรือคิดว่ามันเป็นเรื่องที่เล็กน้อย ในขณะที่บางคนรู้สึกดีที่เสมือนว่าตนเป็นพระเจ้าในโลกจินตนาการของตน

สรุป: การสร้างสรรค์ทางศิลปะต้องไม่ใช่เพื่อเลียนแบบการสร้างของพระองค์ ประจักษ์ต้งแสดงว่าตนเองก็เป็นผู้สร้างเช่นกัน

20. อย่าตัดสินว่าพระองค์จะไม่ยกโทษให้ใคร

แบบอย่างจากท่านนบี: การไม่ตัดสินว่าพระองค์อัลลอฮ์จะอภัยหรือไม่อภัยให้แก่ผู้ใด เพราะนั่นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮ์

หลักฐาน: จากท่านจุนดุบกล่าว (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่า
ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

أَنَّ رَجُلًا قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفلَانٍ، فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لَا أَعْفِرَ لِفلَانٍ؟ إِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفلَانٍ، وَأَحْبَبْتُ عَمَلَكَ.

ความว่า: “ชายคนหนึ่งกล่าวว่า: ‘ขอสาบานต่อพระองค์อัลลอฮ์
พระองค์จะไม่อภัยให้แก่คนนั้น’

พระองค์อัลลอฮ์ จึงกล่าวว่า: ‘ใครกันที่มาสาบานในนามของฉันว่าจะ
ไม่ให้ฉันให้อภัยแก่คนนั้น? แน่อนฉันได้อภัยให้แก่คนนั้นแล้ว และ
ฉันได้ทำให้การทำงานของเจ้า (คนที่สาบาน) ไร้ค่า’”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะการไร้ความเมตตาในหัวใจ เมื่อเห็นใครทำ
ผิด ผู้คนมักจะตัดสินและกล่าวประณามอย่างรุนแรงว่าคน ๆ นั้นจะไม่มี
ทางได้รับการอภัย ซึ่งเป็นการก้าวล่วงอำนาจของพระองค์อัลลอฮ์

สรุป: การให้อภัยเป็นสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว การ
ตัดสินว่าพระองค์จะยกโทษให้ใคร หรือ ไม่ยกโทษให้ใครไม่ใช่หน้าที่
ของเราและอาจนำมาซึ่งการสูญเสียผลบุญของเราเองหากเราไปล้ำ
เส้นของพระองค์

21. ยกย่อง ให้เกียรติ พระองค์อัลลอฮ์ให้มากที่สุด ให้ใกล้เคียงกับที่พระองค์ควรจะได้จากเรา

แบบอย่างจากท่านนบี: ตระหนัก เคารพ และเทิดทูน ถึงความเมตตา ความยิ่งใหญ่ และอำนาจอันไร้ขีดจำกัดของพระองค์อัลลอฮ์อย่างจริงจัง

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ ทรงกล่าวว่า:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

ความว่า: {และพวกเขาไม่ได้เทิดทูนพระองค์อัลลอฮ์ ตามที่พระองค์ควรจะได้รับ ทั้ง ๆ ที่แผ่นดินทั้งหมดอยู่ในอ้อมมือของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกม้วนเก็บไว้ในมือขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี} (อัซซุมร์: 67)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะไม่ให้เกียรติพระองค์ตามที่พระองค์ควรจะได้รับ เพราะมักจะมองข้ามความเมตตาอันมากมายมหาศาลที่พระองค์มีให้ มักจะโกรธพระองค์เวลาไม่ได้สิ่งที่ต้องการ มักจะหลงตนคิดว่าตัวเองควบคุมทุกสิ่งในชีวิตได้ มักจะคิดถึงพระองค์แค่ตอนเดือนร็อน และตลอดการดำเนินชีวิตเขาแทบไม่คิดถึงพระองค์!

สรุป: การให้เกียรติแก่พระองค์อัลลอฮ์อย่างแท้จริงจะช่วยให้เรา
ถ่อมตนและตระหนักว่าทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่ง
จากความยิ่งใหญ่ของพระองค์เท่านั้น

22. ยอมรับความจริงถึงแม้จะมาจากปากของคนที่เราไม่ชอบ

แบบอย่างจากท่านนบี: ยอมรับความจริงและสิ่งที่ถูกต้องไม่ว่าจะมาจากผู้ใด จะเป็นคนที่เรารัก หรือ ไม่ชอบ ตราบที่มันเป็นคำสอนที่ถูกต้อง ที่มาจากพระองค์อัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ โดยต้องไม่กลัวเสียหน้า หรือ เสียฐานะคะแนนนิยม

หลักฐาน:

جَاءَ حَبْرٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ،
إِنكُمْ تُشْرِكُونَ، تَقُولُونَ: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ، وَتَقُولُونَ: وَالْكَعْبَةِ.
فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادُوا الْخَلْفَ أَنْ يَقُولُوا: وَرَبِّ
الْكَعْبَةِ، وَأَمَرَهُمْ إِذَا أَرَادُوا أَنْ يَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ شِئْتُ.

ความว่า: จากรายงานของท่านอับดุลลอฮ์ บิน อับบาส (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่า: “มีปราชญ์ชาวยิวมาหาท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) แล้วกล่าวว่า

‘โอ้ มุฮัมมัด แน่นอนพวกเจ้าทำชริก (ตั้งภาคี) เมื่อพวกเจ้าพูดว่า
“หากพระองค์อัลลอฮ์และท่านประสงค์”

และเมื่อพวกเจ้าพูดว่า “ขอสาบานด้วยกะอูบะฮ์”

ท่านนบีจึงสั่งศอฮาบะฮ์ว่า เมื่อต้องการสาบาน พวกท่านจงกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งกะอูบะฮ์”

และเมื่อต้องการพูดถึงเจตจำนง ก็ให้พูดว่า “หากพระองค์อัลลอฮ์
ประสงค์ หลังจากนั้นหากท่านประสงค์””

บันทึกโดยอันนะซาอี สะดิศศอฮีย

จากสะดิศแสดงให้เห็นว่า เมื่อปราชญ์ชาวยิวได้มาตำหนิบรรดาศอฮาบะฮ์ว่าได้ทำซีริก (เล็ก) ด้วยการสาบานที่ผิด และการพูดที่แสดงถึงเจตจำนงที่ผิด ท่านนบีและศอฮาบะฮ์ก็ไม่มีผู้ใดกล่าวว่าร้ายอะไรชาวยิวคนนั้น แต่ท่านนบีได้สอนสิ่งที่ถูกต้องนี้ให้บรรดาศอฮาบะฮ์ทันที โดยไม่ได้โกรธ ไม่ได้กลัวเสียหน้า ด้วยกับหัวใจบริสุทธิ์ที่เห็นสิ่งที่ผิดแล้วต้องรีบแก้ไข – วัลลอฮุอะอูลัม

เหตุที่ผู้คนสละเลย: การดูถูกคนอื่น การถือตัว การเชื่อมั่นในตัวเองอย่างสุดฤทธิ์ และความภาคภูมิใจที่ผิดๆ ทำให้ใครหลายคนไม่ยอมรับคำแนะนำหรือความจริงจากผู้อื่นที่พวกเขาคิดว่าด้อยกว่า หรือจากคนที่เขาเกลียดชัง

สรุป: ความจริง ความถูกต้อง คือสิ่งที่ผู้ศรัทธาแสวงหาตลอดเวลา และไม่ว่ามันจะมาจากแหล่งใดก็ตาม ตราบที่มันถูกต้อง เราก็พร้อมยอมรับด้วยความถ่อมตน

23. ยุติธรรมแม้แต่กับคนที่เราเกลียดชัง

แบบอย่างจากท่านนบี: การยึดมั่นในความยุติธรรมอย่างสูงสุดในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าอีกฝ่ายจะเป็นเพื่อนหรือศัตรู ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ กล่าวว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۖ اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

ความว่า: {ศรัทธาชนทั้งหลาย จงยืนหยัดเพื่ออัลลอฮ์ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าได้ให้ความเกลียดชังที่เจ้ามีต่อกลุ่มชนใดทำให้เจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด เพราะมันใกล้เคียงกับความยำเกรง และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด

แน่นอนพระองค์อัลลอฮ์รู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ}(อัลมาอิเดฮฺ: 8)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะปล่อยให้ความรู้สึกส่วนตัวที่มีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจเมื่อต้องเกี่ยวข้องกับคนที่ตนไม่ชอบหรือมีความขัดแย้งด้วย อารมณ์โกรธหรือความเกลียดชังอาจทำให้มองไม่เห็นความจริงทำให้ตั้งใจตัดสินเขาอย่างไม่ยุติธรรม และที่หนักไปอีกคือการรุมด่าใส่ร้าย จนกลายเป็นว่าพวกเขาอ้างนามของพระองค์อัลลอฮ์ในการทำสิ่งที่พระองค์รังเกียจ - ขอพระองค์คุ้มครองพวกเราด้วยเถิด

สรุป: การให้ความยุติธรรมต่อผู้อื่นเป็นเครื่องพิสูจน์ความยำเกรงต่อ
พระองค์อัลลอฮ์อย่างแท้จริง และเป็นคุณธรรมที่ช่วยรักษาความ
สงบสุขของสังคมให้ยั่งยืน

เช็คลิสต์

☑ เช็ค 15 แบบอย่างที่ถูกสืม ว่าด้วยเรื่องการศรัทธา:

1. ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมมานานเพียงใด เราก็พยายามเรียนรู้และให้ความสำคัญกับเรื่องของเตาฮีดอย่างมากมาย เพราะเรื่องนี้คือประเด็นหลักที่เราจะถูกสอบสวนในหลุมฝังศพ
 2. เรื่องที่เราะวังตัวมากที่สุด และะวังตัวตลอดเวลา คือ เรื่องของซีริก ไม่ว่าจะเป็นเล็ก หรือ ใหญ่ ...ว่าแต่ เรายุ้จักเรื่องซีริกดีแล้ว ...ใช่ไหม?
 3. สิ่งที่เราเป็นห่วงและต้องการมากที่สุดให้เกิดกับลูกหลานและคนที่ฉันรักคือการที่พวกเขาเย็นหยัดและยึดมั่นในเตาฮีด หลักศรัทธาที่ถูกต้อง จนวันตายของพวกเขา
 4. ฉันไม่ยึดติดกับใครมากไปกว่าพระองค์อัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็น ยา หมอ หรือ ผู้ช่วยเหลือใดๆ
 5. ฉันไม่เกรงใจใครในเรื่องที่เป็นสิทธิของพระองค์โดยเฉพาะ?
 6. ฉันเชื่อมั่น และมอบหมายตนต่อพระองค์ โดยที่ฉันได้พยายามในส่วนของฉันอย่างดีที่สุดแล้ว?
 7. ฉันไม่สิ้นหวังในความเมตตาของพระองค์อัลลอฮฺ และไม่นั่งนอนใจในความโกรธกริ้วของพระองค์?
 8. เมื่อขอตุอาอฺ ฉันมั่นใจว่าพระองค์จะตอบรับแน่นอนด้วยกับสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับฉัน?
 9. เมื่อมีใครมาขอโดยอ้างให้เห็นแก่พระเจ้า ฉันจะช่วยเขาหากฉันมีความสามารถ?
-

10. ฉันไม่มานั่งบ่นด้วยการพูดว่า “ถ้าหากว่า ... ถ้าหากว่า....” และฉันไม่ด่าว่า ลม ฝน หรือ บททดสอบที่ฉันไม่พอใจ แต่ฉันคิดดีกับพระองค์ในทุกเรื่องของชีวิตฉัน
11. ฉันไม่วาดภาพสิ่งมีชีวิตเหมือนกับว่าฉันเป็นพระเจ้าเสียเอง!
12. ฉันหวังว่าพระองค์จะให้ภัยฉัน และคนที่ทำผิดต่อฉัน!
13. ฉันพยายามเทิดทูนพระองค์อัลลอฮ์ให้ได้ใกล้เคียงที่สุดกับที่พระองค์ควรได้รับ ถึงแม้ว่ามันจะไม่ใกล้เคียงเลยก็ตาม!
14. ฉันพร้อมรับความจริง พร้อมเปลี่ยนแปลง ต่อให้ความจริงนั้นจะออกมาจากปากของคนที่ฉัน “เกลียด” แค่นั้นก็ตาม トラบที่มันคือ สัจธรรม ความจริง
15. ต่อให้ฉันจะไม่ชอบใครอย่างไร ฉันก็จะยุติธรรมต่อเขา

16 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกต้องทั้ง

ด้านความสะอาด

เพราะความสะอาด คือ

“ครึ่งหนึ่งของชีวิตผู้ศรัทธา”

24. รักษาความสะอาด (ครึ่งหนึ่งของการศรัทธาที่เราต้องรู้!)

แบบอย่างจากท่านนบี:

อิสลามให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาความสะอาดมาก ไม่ใช่แค่เพราะเพื่อให้เราได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สะอาดเท่านั้น แต่การรักษาความสะอาดเป็นสิ่งที่ทำให้พระองค์อัลลอฮ์รักเรา และยังเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้การทำงานของเรากลับมารับด้วย

หลักฐาน:

จากท่านอุมมาลิก อัลอัซหะรี (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

”الطَهْرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ”

ความว่า: “ความสะอาดนั้นเป็นครึ่งหนึ่งของการศรัทธา”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนยังเข้าใจว่าการรักษาความสะอาดเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการศรัทธา เป็นอะไรที่ไม่ต้องให้ความสำคัญมากหากไม่มีใครเห็น บางท่านก็รักษาความสะอาดมากแต่ก็ทำไปเพียงเพราะอยากให้สะอาด โดยที่ไม่รู้ว่ามันคือความดี คือสิ่งที่ทำให้พระเจ้ารักพวกเขามากยิ่งขึ้นด้วย หากเจตนาทำเพื่อพระองค์

เพราะ การทำความสะอาดนั้น มีมากกว่า “แค่ให้สะอาด”

เช่นเดียวกันกับการทำให้เจตนาสะอาด “อัลฮิคลาศ” ไม่ว่าจะทำบา
ตะสุใดก็ตาม คือการทำสิ่งที่ดีด้วยความจริงใจโดยหวังให้พระองค์อัลลอ
ฮฺรัก ทำโดยไม่แคว่ว่าอยากให้ใครอื่นรับรู้

ซึ่งตรงข้ามกับสิ่งที่เป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน ที่ผู้คนเคยชินกับการ
ประกาศให้โลกรู้ ว่าตนทำอะไรไปบ้าง ยุคที่หลายคนสับสนและหาตัวตน
ของตัวเองไม่เจอเพราะมัวแต่แคว่อยากให้คนอื่นรับรู้ ก่อให้เกิดเศษ
ตะกอน ความสกปรกในจิตใจ ที่นำไปสู่การทำให้การทำงานของเรไม่ถูก
ตอบรับ

และนั่นคือหายนะสำหรับผู้ศรัทธา!!

สรุป: เรามักคิดว่า “แค่ล้างก็พอ”? เพราะเราสนใจแค่ความสะอาด
ภายนอก แต่ลืมการชำระใจที่ต้องคู่กัน!

25. ดูแลผมด้วย

แบบอย่างจากท่านนบี: ให้ดูแล และทำความสะอาดเส้นผมให้สะอาด
ดูดี

หลักฐาน:

“مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْ شَعْرَهُ”

ความว่า: “ผู้ใดที่มีเส้นผม ก็จงให้เกียรติเส้นผมของเขา”

บันทึกโดยอบูดาอูด

เช่นเดียวจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) เมื่อมี
คนถามว่า:

“ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคยสั่งให้ทำ
อะไรบ้างในบ้าน?” นางตอบว่า: “ท่านใช้ให้พวกเราทาน้ำมันผม หวีผม
และสาบผม”

บันทึกโดยอบูดาอูด

เหตุที่ผู้คนละเลย: บ้างมองว่าการดูแลเส้นผมเป็นการสิ้นเปลือง มองว่า
การปล่อยผมรุงรังแสดงออกถึงความเคร่งครัด สมถะ ในขณะที่
บางส่วนก็บำรุงดูแลผมจนเกินพอดีเพราะอยากให้คนชม แค่เพิ่มความ
เชื่อมั่นในตนเองเวลาออกบ้าน

สรุป: การดูแลเส้นผมเป็นส่วนหนึ่งจากธรรมชาติที่งดงามของมนุษย์
ที่อิสลามส่งเสริมแต่ต้องอยู่ในความพอดี

26. เริ่มด้วยมือขวา หรือด้านขวา เมื่อทำกิจวัตรประจำวัน

แบบอย่างจากท่านนบี: การเริ่มทำสิ่งที่ดีงาม ที่สะอาด ด้วยมือขวา หรือด้านขวา เช่น ใส่เสื้อผ้าเริ่มจากขวา ทำความสะอาดร่างกายด้านขวาก่อน รวมถึงการเข้าบ้าน มัสยิดด้วยเท้าขวาเป็นต้น

หลักฐาน:

“كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ التَّيَمُّنَ مَا اسْتَطَاعَ فِي تَنَعُّلِهِ وَتَرَجُّلِهِ وَطُهُورِهِ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ.”

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ชอบที่จะเริ่มจากด้านขวาเท่าที่ทำได้ ในการสวมรองเท้า การห่มผ้า การทำความสะอาด และในทุก ๆ เรื่องของท่าน”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: แบบอย่างง่าย ๆ นี้ที่หลายคนละเลยอาจเพราะมองข้ามไป หรืออาจขาดความเข้าใจในความประเสริฐและความจำเริญของมัน ที่ทำได้ง่ายในทุก ๆ เรื่องของชีวิต

สรุป: จะทำอะไรดีดีให้เริ่มจากมือขวา หรือด้านขวา ก่อนเสมอ

27. กล่าว "บิสมิลลาฮฺ" ก่อนเข้าห้องน้ำ

แบบอย่าง: การกล่าว "บิสมิลลาฮฺ" ก่อนเข้าไปยังห้องน้ำหรือสถานที่
ซบถ่าย

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"سَتُرْمَا بَيْنَ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ، إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءُ أَنْ يَقُولَ:

بِسْمِ اللَّهِ"

ความว่า: "สิ่งที่ปกปิดระหว่างญินกับส่วนที่พึงปกปิดของลูกหลาน
อาดัม (เอาระยะฮฺ) นั่นคือ การที่เขากล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ เมื่อเข้าไปยัง
สถานที่ซบถ่าย"

บันทึกโดยอัครมิซี สะดิศศอฮฺฮิ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ การไม่ตระหนักว่าสถานที่ซบถ่ายเป็นที่
ชุมนุมของชัยฏอนและญิน ทำให้ผู้คนละเลยการกล่าว บิสมิลลาฮฺ ซึ่ง
เป็นเกราะป้องกันจากสายตาของพวกมันก่อนที่จะเผยร่างกายในสถานที่
เหล่านั้น

สรุป: ทุกครั้งก่อนเข้าห้องน้ำ อย่าลืมกล่าว "บิสมิลลาฮฺ" เพื่อเป็น
ม่านกำบังร่างกายของเราให้พ้นจากญินและชัยฏอน

28. เมื่อขั้บถ่ายต้องลั้บตาและมิดชิด

แบบอย่าง: รักษาความละอาย โดยปลีกตัวออกไปจากผู้คนและไปยังสถานที่ที่ลั้บตาเมื่อจะขั้บถ่าย (ไม่ว่าจะหนักหรือเบา) และไม่เปิดเผยส่วนที่พึงปกปิดต่อสาธารณะ

หลักฐาน: ท่านญาบิร (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

"خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ لَا يَأْتِي الْبَرَازَ حَتَّى يَتَغَيَّبَ فَلَا يُرَى."

ความว่า: “พวกเราออกเดินทางร่วมกับท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ในการเดินทางครั้งหนึ่ง ซึ่งท่านจะไม่ถ่ายหนักนอกกว่าท่านจะปลีกตัวออกห่างจนกระทั่งไม่มีใครเห็น”

บันทึกโดยอบูดาวูด และสะดิศคอฮิษ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ในยุคปัจจุบันที่เน้นความเร่งรีบและความสะดวกสบาย ในยุคที่ผู้คนขาดความละอาย หลายท่านอาจขาดความใส่ใจในการหาที่ลั้บตาเมื่อต้องขั้บถ่ายนอกอาคาร หรืออาจละเลยความจำเป็นในการต้องปกปิดเมื่ออยู่ร่วมกันในสถานที่เปิด เช่นตามห้องน้ำ ในห้างสรรพสินค้าที่มักมีโซนปัสสาวะของผู้ชายที่ทำกันอย่างเปิดเผย โดยปิดแค่เพียงเล็กน้อยและสามารถดูกันได้

สรุป: ไม่ว่าจะขั้บถ่ายที่ใด ให้รักษาความละอาย หาที่ลั้บตาและมิดชิดเพื่อไม่ให้ใครมองเห็น และไม่ให้กลั้บไปทำร้ายใคร

29. หลีกเสี่ยงการขับถ่ายให้โดนตำ

แบบอย่าง: หลีกเสี่ยงการถ่ายหนักหรือถ่ายเบาในสถานที่ที่ผู้คนใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่น ทางเดินเท้า หรือใต้ร่มเงาที่ผู้คนใช้พักผ่อน

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"اتَّقُوا اللَّاعِنِينَ". قَالُوا: وَمَا اللَّاعِنَانِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ فِي ظِلِّهِمْ".

ความว่า: “จงระวังสองสาเหตุที่ทำให้ถูกสาปแช่ง”

พวกเขาถามว่า: อะไรคือสองสาเหตุที่ทำให้ถูกสาปแช่งหรือ ศาสนทูตของพระองค์อัลลอฮ์?

ท่านกล่าวตอบว่า: “คือคนที่ถ่ายหนักเบาในเส้นทางที่ผู้คนใช้สัญจร หรือในที่ร่มของพวกเขา”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ การไร้จิตสำนึกต่อสิทธิของผู้อื่น และการขาดความเข้าใจในผลของการกระทำที่ก่อความเดือดร้อนในที่สาธารณะ

สรุป: จงระวังและหลีกเสี่ยงการทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนด้วยการขับถ่ายในสถานที่ที่พวกเขาต้องใช้ประโยชน์ ส่วนหนึ่งเพื่อหลีกเสี่ยงคำสาปแช่งของพวกเขาและเป็นการรักษานามัยและความสะอาด

30. ปัสสาวะในท่านั่ง

แบบอย่างจากท่านนบี: การปัสสาวะในท่านั่ง

หลักฐาน: ท่านหญิงอาอิชะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า:

”مَنْ حَدَّثَكُمْ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبُولُ قَائِمًا فَلَا
تَصَدِّقُوهُ، مَا كَانَ يَبُولُ إِلَّا جَالِسًا”

ความว่า: “ใครก็ตามที่บอกพวกท่านว่าท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคยปัสสาวะในท่านยืน ก็อย่าได้เชื่อเขา ท่านไม่เคยปัสสาวะเลยนอกจากในท่านั่ง”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ และกล่าวว่าป็นสะดีษหะซัน ศอฮิฮฺ

*หมายเหตุ: มีบางสายรายงานที่ระบุว่าท่านนบีเคยยืนปัสสาวะ นั้นแสดงว่าเป็นที่อนุญาตหากมีเหตุผลเช่นเพื่อรักษาความสะอาด ดังที่สะดีษของหุซัยฟะฮฺ บิน อัลยะมาน (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) ความว่า:

“ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้มาที่กองขยะของกลุ่มชนหนึ่งและปัสสาวะในท่านยืน หลังจากนั้นท่านได้ขอเอาน้ำมาและอาบนํ้าละหมาด”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

คำอธิบาย: เนื่องจากกองขยะเป็นสถานที่ที่ไม่สะอาด การนั่งขับถ่ายในสถานที่ดังกล่าวจึงมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้ร่างกายสกปรกมากกว่าสะอาด - วัลลอฮุอะอฺลัม

เหตุที่ผู้คนละเลย: บริบททางสังคมที่ส่งเสริมให้ผู้ชายยืนปัสสาวะ ความ
เกียจคร้าน การเอาง่ายเข้าว่า การไม่ระวังในเรื่องความสะอาด ทำให้
ผู้นิยมปัสสาวะในท่ายืนซึ่งทำให้เกิดการกระเด็นกลับมาโดนร่างกาย
ได้ ดังนั้นทำนองจึงดีกว่าเพราะปกปิดมิดชิดกว่าและป้องกันความสกปรก
ได้ดีกว่า

สรุป: ก่อนจะปัสสาวะ จำไว้ให้ขึ้นใจว่า “ฉันรักความสะอาด และฉัน
จะนั่งถ่ายตามท่านนบี!”

31. ไม่จับอวัยวะเพศด้วยมือขวาขณะขับถ่าย

แบบอย่าง: หลีกเลี่ยงการจับหรือสัมผัสอวัยวะเพศด้วยมือขวาขณะขับถ่าย

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"إِذَا بَالَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَأْخُذَنَّ ذِكْرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يَبُولُ وَلَا يَسْتَنْجِي بِيَمِينِهِ."

ความว่า: “เมื่อใครในพวกท่านปัสสาวะก็อย่าได้จับอวัยวะเพศด้วยมือขวา และอย่าได้ทำความสะอาดทวารทั้งสองด้วยมือขวา”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความเคยชิน ความไม่สนใจ ในขณะที่ท่านนบีไม่ให้สัมผัสอวัยวะเพศด้วยมือขวาเมื่อขับถ่าย

สรุป: เมื่อขับถ่าย อย่าใช้มือขวาจับอวัยวะเพศเด็ดขาด

32. ชำระล้างปัสสาวะ อูจาระ ด้วยมือซ้าย

แบบอย่างจากท่านนบี: คือการใช้มือซ้ายในการชำระล้างสิ่งสกปรก ออกจากทวารทั้งสอง ไม่ว่าจะด้วยกับน้ำ กระดาษชำระ หรือสิ่งอื่นๆ และ ไม่ว่าจะล้างของตน หรือ ของผู้อื่น

หลักฐาน: สะดิษจากท่านซัลมาน อัลฟาริซี:

قِيلَ لَهُ: قَدْ عَلَّمَكُمُ نَبِيُّكُم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْخِرَاءَةِ
قَالَ: فَقَالَ: أَجَلٌ لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِغَائِطٍ، أَوْ بَوْلٍ، أَوْ أَنْ
نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ
بِرَجِيعٍ، أَوْ بِعَظْمٍ.

เมื่อมีคนถามท่านว่า: “นบีของพวกคุณ (ขอพระองค์อัลลอฮ์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้สอนพวกคุณในทุกเรื่องเลยแม้กระทั่งเรื่องการขับถ่ายก็ตาม?” เขาตอบว่า: ‘ถูกแล้ว แน่นอนท่านห้ามพวกเราจากการหันหน้าเข้ากิบลัตในขณะที่ถ่ายหนักเบา จากการทำความสะอาดด้วยมือขวา จากการทำความสะอาดด้วยหินที่น้อยกว่าสามก้อน หรือจากการทำความสะอาดด้วยมูลสัตว์หรือกระดูก”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: พี่น้องมุสลิมบางท่านเคยชินกับการใช้มือขวาในการทำความสะอาดทวารเบา รวมถึงหลายท่านเผลอใช้มือขวาในการชำระล้างทั้งทวารหนัก เบา ให้ผู้อื่น โดยเฉพาะเด็กเล็ก ๆ

สรุป: จะล้างทวารหนัก ทวารเบา ให้ตัวเองหรือใครก็ตาม ต้องใช้มือ
ซ้ายเท่านั้น มือขวาไม่ต้อง!

33. ไม่หันหน้าหรือหลังไปทางกิบละฮฺขณะขับถ่ายในที่โล่ง

แบบอย่าง: เมื่ออยู่ในที่โล่งหรือไม่มีสิ่งกำบัง ให้หลีกเลี่ยงการหันหน้าหรือหันหลังไปยังทิศกิบละฮฺ (กะอ์บะฮฺ) ขณะขับถ่าย

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"لَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ وَلَا بَوْلٍ، وَلَا تَسْتَدْبِرُوهَا."

ความว่า: “พวกท่านอย่าหันหน้าไปทางกิบละฮฺในขณะที่ถ่ายหนักเบา และอย่าหันหลังให้กิบละฮฺด้วยเช่นกัน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นไม่บ่อยในยุคนี้ แต่เมื่อใดที่ผู้คนต้องขับถ่ายในที่โล่ง (สถานที่ที่ไม่มีรั้วรอบขอบชิด) มักไม่ค่อยให้ความสำคัญในการที่ต้องระวังไม่หันหน้าหรือหลังให้กับทิศกิบละฮฺในขณะที่ขับถ่าย (ในขณะที่การขับถ่ายในห้องน้ำที่มีที่กำบังมิดชิดได้รับการผ่อนผันตามทัศนะของนักวิชาการหลายท่าน)

สรุป: หากต้องขับถ่ายในที่โล่ง ให้ดูทิศทางให้ดี ให้หันไปในทิศอื่นที่ไม่ใช่ทิศกิบละฮฺ เพื่อทำตามคำสั่งของท่านนบี

34. ไม่พูดคุยขณะขับถ่าย

แบบอย่าง: ละเว้นการพูดคุยกัณขณะกำลังขับถ่าย

หลักฐาน: จากท่านอิบนุอุมัร (ขอพระองค์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

"أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبُولُ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ رَجُلٌ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ."

ความว่า: “แน่นอนที่ครั้งหนึ่งท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กำลังปัสสาวะอยู่ และมีชายคนหนึ่งให้สลามท่าน แต่ท่านไม่ตอบเขา”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ทำให้ผู้คนไม่ตระหนักว่าการขับถ่ายเป็นช่วงเวลาควรละเว้นจากการสนทนา เพราะแม้แต่การตอบสลามที่เป็นวาจิบ (จำเป็นต้องทำ) ท่านนบียังไม่ตอบให้แก่ผู้ที่ให้สลามในขณะที่ท่านกำลังถ่ายอยู่

สรุป: หลีกเลียงการสนทนาขณะขับถ่าย รอซักครู่ เดียวค่อยคุยกัณก็ได้ นอกจากจะจำเป็นจริง ๆ เช่น ไฟกำลังจะไหม้บ้าน เป็นต้น

35. อย่าปัสสาวะในที่อาบน้ำ

แบบอย่างจากท่านนบี: การไม่ปัสสาวะในที่ที่ตนกำลังอาบน้ำ หรือในห้องที่ใช้อาบน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากน้ำขังได้ง่าย ไม่ไหลลงทันที

หลักฐาน: จากท่านอับดุลลอฮฺ บิน มุฮัมมัดฟัล (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า:

”نَبَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ يَبُولَ الرَّجُلُ فِي مُسْتَحْمِهِ، وَقَالَ:
إِنَّ عَامَّةَ الْوَسْوَاسِ مِنْهُ.”

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้ห้ามไม่ให้ผู้ชายปัสสาวะในที่อาบน้ำของเขา และท่านกล่าวว่า: แน่นอนความสับสนส่วนใหญ่มาจากมัน”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ และชัยคุอัลบานีกกล่าวว่า เป็นสะดิษหะซัน

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะเอาง่ายเข้าว่า หรือไม่ได้ให้ความสำคัญกับความสะอาดอย่างจริงจัง ทำให้ใครหลายคนเวลาอาบน้ำก็รวดปัสสาวะไปด้วยเลยในที่ที่ตนกำลังอาบน้ำอยู่ ซึ่งบางครั้งน้ำก็ขังอยู่ตรงเท้าที่กำลังอาบน้ำอยู่ บางห้องน้ำก็มีคราบเหลือง ซึ่งที่ว่มาทำให้เกิดวิชาวา (ความคลุ้มเครือ ไม่แน่ใจ) ว่าตกลงที่เราเ็นอาบไปนั้นสะอาดจริงใช่ไหม หรือมีอะไรติดมาด้วย? ยิ่งหากเป็นห้องที่ใช้หลายคน จะมีใครมาทำให้สกปรกไปแล้วบ้าง หากเราบอกว่า ไม่เปื้อนอะไรแน่นอน คำถามคืออะไรที่ทำให้แน่ใจได้บ้าง? ... เป็นต้น

สรุป: หากอาบน้ำอยู่ แล้วอยากปัสสาวะ ให้ไปขับถ่ายให้เป็นที่ที่ห่าง
จากที่อาบน้ำ ยิ่งหากแยกห้อง เป็นห้องน้ำ กับ ห้องส้วมให้เป็น
สัดส่วนได้เลยก็ยิ่งดี

36. ชำระล้างด้วยจำนวนคี่

แบบอย่างจากท่านนบี: คือการชำระล้างด้วยจำนวนคี่ ไม่ว่าจะเป็นการใช้กระดาชชำระ หรือหินสะอาดที่ไม่คม หรือสิ่งอื่นๆ ในการชำระล้างสิ่งสกปรกจากทวารทั้งสอง (ด้านหน้าและด้านหลัง) ด้วยจำนวนคี่ เริ่มจากสาม ห้า หรือเจ็ดครั้ง

หลักฐาน: ฮะดีษของท่านอบูสุร็อยเราะฮฺ จากท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

”إِذَا اسْتَجْمَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَجْمِرْ وَتَرًا“

ความว่า: “เมื่อผู้ใดในหมู่พวกท่านต้องการชำระล้างด้วยก้อนหิน ก็จงชำระล้างด้วยจำนวนคี่”

บันทึกโดยอิหม่ามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามีสุนนะฮ์นี้อยู่ และคิดว่าการใช้กระดาชชำระด้วยจำนวนใดๆ ก็เพียงพอแล้ว โดยไม่ได้คำนึงถึงความดีงามของจำนวนคี่ นอกจากนี้บางท่านอาจมัวแต่เช็ดแล้วเช็ดอีกจนลืมนับไป ทำให้เกิดการละทิ้งสุนนะฮ์นี้ไป

สรุป: จะหนัก จะเบา ให้ชำระให้สะอาดโดยใช้จำนวนครั้งเป็นเลขคี่ 3 5 7 และดีที่สุดในการชำระล้างคือ ใช้ทั้งน้ำและกระดาช โดยจะใช้สิ่งใดก่อนก็ได้

37. ไม่สิ้นเปลืองน้ำ

แบบอย่างจากท่านนบี: การใช้น้ำอย่างประหยัด ต่อให้เป็นการทำน้ำ
ละหมาดเพื่อไปละหมาด หรือ เป็นการอาบน้ำยกสะเดาะ ก็ตาม

หลักฐาน:

“كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ بِالْمَدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى
خَمْسَةِ أَمْدَادٍ.”

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคย
อาบน้ำละหมาดด้วยน้ำหนึ่งมูด (ประมาณ 600 มล. หรือ น้ำ 1 ขวด)
และอาบน้ำชำระล้างด้วยน้ำหนึ่งศออุ (ประมาณ 2.4 ลิตร) ถึงห้ามูด”
มุตตะฟักอะลยฺฮฺ (อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ระบบน้ำประปาที่ทำให้คนเข้าถึงน้ำปริมาณมากได้
ง่ายในราคาที่ไม่แพง ทำให้ผู้คนจำนวนมากไม่ตระหนักถึงคุณค่าของน้ำ
และใช้น้ำอย่างฟุ่มเฟือย

สรุป: ทำน้ำละหมาดต้องให้สะอาด และยิ่งประหยัดน้ำได้มากเท่าใด
พระองค์อัลลอฮ์ก็จะยิ่งรักเรามากยิ่งขึ้น

38. หมั่นปัดกวาดบ้าน

แบบอย่างจากท่านนบี: การให้ความสำคัญกับการทำความสะอาดบ้านเรือน จัดระเบียบ และปัดกวาดอย่างสม่ำเสมอ

หลักฐาน:

”طَهِّرُوا أَفْنِيَّتَكُمْ، فَإِنَّ الْيَهُودَ لَا تَطَهِّرُ أَفْنِيَّتَهُ”

ความว่า: “จงทำความสะอาดบริเวณบ้านของพวกท่านเถิด เพราะชาวยิวไม่ทำความสะอาดบริเวณบ้านของพวกเขา”

บันทึกโดยอब्ดุลบรอญี ชัยค้ออัลบานีรับรองว่าศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: บางท่านมองว่างานเหล่านี้เป็นงานที่จำกัดเฉพาะผู้หญิง เด็ก หรือคนรับใช้เท่านั้น บ้างก็ถูกผู้ชายที่ทำความสะอาดบ้าน บ้างก็กลัวโดนล้อว่า “กลัวภรรยาเหรอ?” ทั้งที่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เป็นแบบอย่างในการช่วยเหลือครอบครัว และดูแลความสะอาดในบ้านของท่าน

สรุป: เจอะอะไรสกปรกในบ้าน ไม่ต้องเรียกใคร ทำเองได้เลย

ใครทำ คนนั้นได้รับความเมตตาจากพระองค์อัลลอฮ์

39. งานบ้านไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้หญิง

แบบอย่างจากท่านนบี: การดูแลงานบ้านทุกรูปแบบไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้หญิง

หลักฐาน: จากท่านอัลลอฮ์ บิน ยะซีด กล่าวว่า:

"سألت عائشة رضي الله عنها ما كان النبي صلى الله عليه وسلم يصنع في بيته؟ قالت: كان يكون في مهنة أهله، فإذا حضرت الصلاة قام إلى الصلاة."

ความว่า: “ฉันถามท่านหญิงอาอิชะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่าท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ทำอะไรในบ้านของท่าน? นางกล่าวว่า: ‘ท่านจะช่วยเหลืองานของครอบครัวของท่าน เมื่อถึงเวลาละหมาด ท่านก็จะออกไปละหมาด’”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: บางคนเชื่อว่างานบ้านเป็นเรื่องของผู้หญิง หรือคนรับใช้ การช่วยงานบ้านภรรยาจะลดความเป็นชายหรือสถานะของพวกเขา ซึ่งขัดกับแนวทางของท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ที่เป็นแบบอย่างในเรื่องของการรักความสะอาด การถ่อมตน และความเมตตา

สรุป: การทำความสะอาดบ้านไม่ใช่เป็นหน้าที่เฉพาะของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นเรื่องที่สมาชิกทุกคนในบ้านต้องช่วยกัน

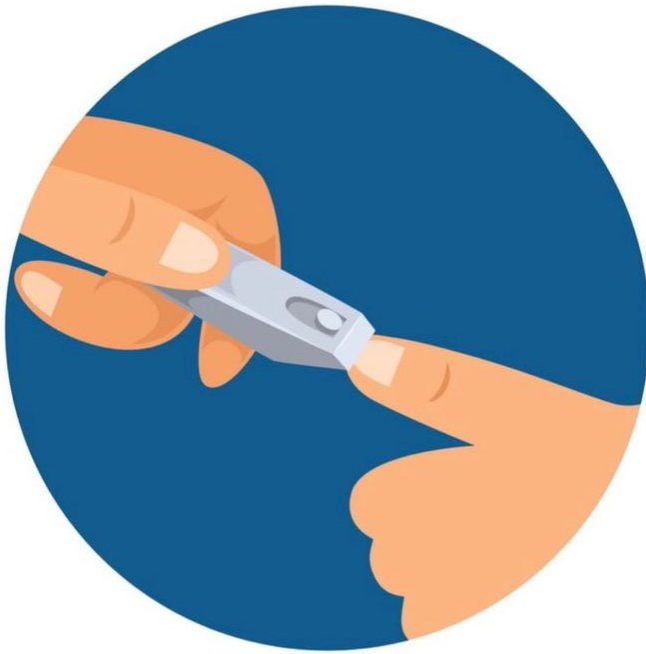
เช็คลิสต์

☑ เช็ค 11 แบบอย่างที่ถูกห้าม ว่าด้วยการทำความสะอาด:

1. เรายังการทำความสะอาดเพื่อให้พระองค์อัลลอฮ์พอใจใช่ไหม?
2. ทอดทั้งผมหรือเปล่า? สุขภาพเส้นผมดีไหม?
3. ใช้ผ้าเช็ดตัวด้วยมือซ้ายหรือเปล่า?
4. ก่อนเข้าห้องน้ำไม่ลืมกล่าวบิสมิลลาฮ์ใช่ไหม?
5. ไม่ได้ขยับอย่างโจ่งแจ้ง และไม่ได้ทำให้โดนดำที่หลังใช่ไหม?
6. เผลอยืนปัสสาวะในที่อาบน้ำไปกี่รอบระ?
7. จับหรือชำระทวารหนักเบาด้วยมือซ้ายและประหยัดน้ำแล้ว?
8. ไม่ได้หันหน้า/หลังไปทางกิบละฮ์เมื่อขยับถ่ายในที่โล่ง?
9. ไม่ได้พูดคุยกับใครช่วงขยับถ่าย?
10. ปัสสาวะในที่อาบน้ำชำระล้างทวารเป็นเลขคี่ หรือ คู่?
11. ยังเถียงกันว่าใครจะทำความสะอาดบ้านอยู่ใช่ไหม?

10 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกลดทอนทิ้ง ในการดูแลตัวเอง

40. สุขอนามัยทางร่างกายตามธรรมชาติทั้งสิบของ มนุษย์

แบบอย่างจากท่านนบี: มุสลิมเราให้ความสำคัญกับการดูแลร่างกายแบบเฉพาะที่ต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่น และนี่คือธรรมชาติที่งดงามที่ทำให้เราต่างจากสิ่งอื่น

หลักฐาน: จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“عشر من الفطرة: قص الشارب، وإعفاء اللحية، والسواك، واستنشاق الماء، وقص الأظفار، وغسل البراجم، وبتف الإبط، وحلق العانة، وانتقاص الماء.”

ความว่า: “สิบประการที่เป็นส่วนหนึ่งจากธรรมชาติอันบริสุทธิ์ (เฉพาะตัวของมนุษย์) : การเล็มหนวด, การไว้เครา, การใช้ไม้สัฟ (ซิวก), การสูดน้ำเข้าจมูก, การตัดเล็บ, การถูล้างข้อต่อของนิ้ว, การถอนขนรักแร้, การโกนขนที่ลับ, และการชำระล้างทวารหนักเบาด้วยน้ำ”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

ท่านมุศอับกล่าวว่า: “และฉันลืมประการที่สิบไป ยกเว้นว่ามันคือการกลั้วปาก” (มีรายงานอื่นที่ยืนยันว่าประการที่สิบคือการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ – และพระองค์อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนจำนวนมากละเลยบางส่วนจากสุนนะฮฺเหล่านี้ ทั้งที่ทั้งหมดนี้คือธรรมชาติที่โดดเด่นของมนุษย์ คือสิ่งที่ทำให้มนุษย์ต่าง

จากสิ่งมีชีวิตอื่นทั้งหลาย ทั้งนี้อาจเพราะได้รับอิทธิพลจากต่างความเชื่อ หรือขาดความใส่ใจในความสะอาดส่วนบุคคลอย่างเพียงพอ ในขณะที่ บางส่วนได้พยายามทำบ้างแต่ไม่สามารถรักษาความสะอาดเหล่านี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด (เช่น ไม่กำจัดขนต่างๆ ภายใน 40 วัน)

สรุป: มนุษย์มีธรรมชาติการทำความสะอาดตนเองอยู่ไม่น้อยกว่า 10 อย่าง ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมนุษย์เท่านั้น ซึ่งธรรมชาติที่งดงามที่พระองค์อัลลอฮ์กำหนดให้เราี้ ทำให้ร่างกายของเราอยู่ใน สุขภาวะที่ดีและสะอาดตลอดเวลา

41. รักการแปรงฟัน

แบบอย่างจากท่านนบี: ท่านนบีส่งเสริมให้เราหมั่นรักษาความสะอาดของฟัน โดยท่านมักจะใช้ ซิวาก (กิ่งไม้สำหรับสีฟัน) ในการทำความสะอาดฟัน โดยเฉพาะก่อนการละหมาดไม่ว่าเวลาใดก็ตาม

หลักฐาน:

(السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاءٌ لِلرَّبِّ)

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า
ไม้สีฟัน (ซิวาก) ทำให้ปากสะอาด และทำให้นายของเราพอใจ”

บันทึกโดยอิมามอะหมัดและอิบนุฮิบบาน สะดีษะซัน

สะดีษจากท่านสุรอยเราะฮ์ ท่านนบีกล่าวว่า:

“หากไม่ใช่ว่าจะสร้างภาระให้แก่ประชาชาติของฉัน (ผู้คน) ฉันคงจะสั่ง
ให้พวกเขาสีฟันก่อนทุกการละหมาด”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

สะดีษจากท่านสุชัยฟะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน):

"كَانَ النَّبِيُّ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ ، يَشُوصُ فَاذًا بِالسَّوَاكِ"

ความว่า: “เมื่อท่านนบีลุกมาในยามค่ำคืน (เพื่อละหมาดตะฮัจจุต)
ท่านจะทำความสะอาดปากด้วยไม้สีฟัน”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: การไม่รู้ตัวบท เช่นเดียวกับที่วบางท่านไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแปรงฟันอย่างจริงจัง บางท่านก็คิดว่าการแปรงฟันเพียงวันละสองครั้งก็เพียงพอแล้ว ทั้งที่การแปรงฟันเป็นมากกว่าการทำ ความสะอาดช่องปากแต่มันคือสิ่งที่พระเจ้าของเรารัก และท่านศาสดาทำเป็นประจำเมื่อมีโอกาส โดยเฉพาะก่อนทำการละหมาดฟัรฎู และก่อนละหมาดตะฮัจญ์

ปล. (ซิวก หรือ ไม้แปรงฟันที่ท่านนบีใช้มีคุณสมบัติพิเศษในการทำ ความสะอาดช่องปากและทำให้เกิดความสะอาดที่สมบูรณ์ เนื่องจากมี สารฆ่าเชื้อที่ช่วยกำจัดแบคทีเรีย และสารที่ช่วยเสริมสร้างเหงือกให้ แข็งแรง รวมถึงสารทำความสะอาดที่ช่วยทำให้ฟันขาวและกำจัดกลิ่น ปากไม่พึงประสงค์ แต่อาจเป็นเรื่องลำบากสำหรับคนปัจจุบัน ซึ่งเรา สามารถใช้แปรงสีฟันและยาสีฟันแทนได้ - วัลลอฮุอะอ์ลัม)

สรุป: รักพระองค์อัลลอฮ์ รักนบี ต้องระวังเรื่องกลิ่นปาก และความ สะอาดของฟันและช่องปาก มุสลิมเราจึงต้องหมั่นแปรงฟันให้ดี ทุก เวลาที่เราสะดวก จะยิ่งดีหากได้แปรงทุกครั้งก่อนละหมาด ที่สำคัญ อย่าลืมเหนียตดีที่ว่าที่ทำไปเพราะอยากให้พระองค์อัลลอฮ์รัก!

42. ใช้ไม้สีฟัน (แปรงฟัน) เมื่อเข้าบ้าน

แบบอย่างจากท่านนบี: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) แปรงฟันเมื่อกลับเข้าบ้าน

หลักฐาน:

“كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ بَدَأَ بِالسَّوَالِكِ”

ความว่า: “เมื่อท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เข้าบ้าน ท่านจะเริ่มด้วยการใช้ไม้สีฟัน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายท่านอาจคิดไม่ถึงว่าอิสลามให้ความสำคัญกับความสะอาดของฟันและช่องปากมากขนาดนี้ ในขณะที่ในภาคปฏิบัติ ผู้คนที่รู้มักจะละเลยแบบอย่างนี้ไป ส่วนหนึ่งอาจเพราะชีวากที่ท่านนบีใช้สามารถพกพาติดตัวและนำมาใช้ได้ง่าย ซึ่งต่างจากแปรงสีฟันและยาสีฟันที่ปกติมักจะใช้ได้เมื่ออยู่ในห้องน้ำ อีกสาเหตุที่คนละทิ้งไป อาจเพราะลืมนั้น เพราะความรีบเร่ง หรือเพราะให้ความสำคัญกับสิ่งอื่นที่อยากจะทำมากกว่า

สรุป: เวลาเข้าบ้าน ลองฝึกแปรงฟันดูบ้าง เพื่อตัวเราเอง วัลลอฮูอะอ์ละม

43. เล็มหนวดและการไว้เครา (สำหรับผู้ชาย)

แบบอย่างจากท่านนบี: เล็มหนวดให้เห็นริมฝีปาก และปล่อยเคราให้ยาวโดยไม่โกน

หลักฐาน: คำกล่าวของท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน):

”قَصُّوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحَى، خَالِفُوا الْمَجُوسَ”

ความว่า: “จงเล็มหนวด และไว้เครา ทำให้ตรงข้ามกับกลุ่มบูชาไฟ”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้ชายหลายท่านฝ่าฝืนสุนนะฮ์นี้โดยการโกนทั้งหนวดและเคราจนเหมือนผู้หญิง อ้างว่าการโกนนั้นทำให้ดูเรียบร้อยกว่า เนื่องจากอาจได้รับอิทธิพลจากค่านิยมในปัจจุบัน การเลียนแบบอย่างไร เหตุผลที่ต้องการจะเหมือนผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม ต้องการการยอมรับ กลัวการดูถูกจากสังคม หรือการให้ความสำคัญกับหน้าที่การงานและรูปลักษณ์ภายนอกมากเกินไป

สรุป: ผู้ชายเมื่อถึงวัยแล้ว ให้ไว้เคราและขริบหนวด แต่ถ้าไม่มีให้ขึ้น ก็ไม่ต้องเศร้าไป

44. ทำความสะอาดจุมูกโดยการสูดน้ำเข้าจุมูกให้ลึก

แบบอย่างจากท่านนบี: การทำความสะอาดจุมูกด้วยการสูดน้ำเข้าจุมูกให้ลึกแล้วส่งออกมา โดยเฉพาะในขณะที่ทำน้ำละหมาด

หลักฐาน: ท่านอุษมาน บิน อัฟฟาน ได้ขอน้ำจากท่านหุรอน (คนรับใช้ของท่าน) เพื่อมาทำน้ำละหมาด จนเมื่อแล้วเสร็จท่านได้กล่าวว่า "ฉันเห็นท่านรอซูลุลลอฮ์ทำน้ำละหมาดแบบนี้"

โดยในสะดิษมีช่วงหนึ่งที่กล่าวในความว่า:

“...จากนั้นท่านได้เอาน้ำเข้าปากแล้วกลืนปาก สูดน้ำเข้าจุมูก และส่งน้ำออกสามครั้ง...”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

และคำกล่าวของท่านนบีที่ว่า

"بَالِغٌ فِي الاسْتِنْشَاقِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا"

ความว่า: “จงสูดน้ำเข้าจุมูกให้ลึก นอกจากว่าท่านจะถือศีลอดอยู่”

บันทึกโดยอบูดาวูด ตริมิซี อะฮ์มัด สะดิษศออิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: การเร่งรีบในการทำน้ำละหมาด การกลืนแสบจุมูก โดยเฉพาะท่านที่ไม่ค่อยได้ทำ ทั้งที่การล้างจุมูกแบบนี้ช่วยในเรื่องการขับเชื้อโรคออกจากจุมูกได้เป็นอย่างดี

สรุป: การสูดน้ำเข้าจุมูกให้ลึกแล้วส่งออก

เป็นการทำความสะอาดจุมูกที่ง่ายและมีประสิทธิภาพมาก

45. ชำระล้างหลังถ่ายหนักเบาด้วยน้ำ

แบบอย่างจากท่านนบี: การชำระล้างทวารหนักเบาหลังการขับถ่ายด้วยน้ำ

หลักฐาน: ท่านอบูสุรอยเราะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

«نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَهْلِ قُبَاءَ: ﴿فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا﴾
قال: «كَانُوا يَسْتَنْجُونَ بِالْمَاءِ، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِيهِمْ»

ความว่า: “อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมาให้ชาวกุบ้อฮ์

(ในนั้นมีกลุ่มคนที่รักที่จะชำระตนให้สะอาด (อัตเตาบะฮฺ: 108))

พวกเขาชำระล้างหลังการขับถ่ายด้วยน้ำ อายะฮฺนี้จึงลงมาในการนี้”

บันทึกโดยอบูดาวูด อติริมิซี และอิบนุมาจะฮฺ สะดิษศอฮิฮฺลิกอยริฮฺ
บางท่านมองว่าสะฮันลิกอยริฮฺ - วัลลอฮุอะอุลัม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ หรือความเคยชินกับวัฒนธรรมการขับถ่ายของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมที่ใช้กระดาษชำระเพียงอย่างเดียวโดยไม่ใช้น้ำ ทั้งที่การใช้น้ำ หรือใช้ทั้งสองอย่างร่วมกันนั้นสะอาดและดีกว่า

สรุป: การใช้น้ำดีที่สุดในการชำระทวารหนักเบาเมื่อมีการขับถ่าย หรือถ้าหากจะใช้กระดาษร่วมด้วยก็ไม่ผิดกติกาแต่อย่างไร

46. คิตาน (ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย)

แบบอย่างจากท่านนบี: การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย คือ ธรรมชาติที่ต้งามของมนุษย์ (ผู้ชาย) คือการกำจัดแหล่งสะสมของสิ่งสกปรก ทำได้ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงผู้ใหญ่ โดยปรึกษาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾

ความว่า: {จากนั้นเราได้ให้บัญชา (วะฮีย์) แก่เจ้าว่า จงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้ดำรงตนอย่างบริสุทธิ์} (อันนะฮลุ: 123)

ซึ่งการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเป็นหนึ่งในแนวทางของอิบรอฮีมที่เราถูกสั่งให้ปฏิบัติตาม จากรายงานของท่านอบูสุรเราะฮ์ ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“اِخْتَنَّ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقَدُومِ.”

ความว่า: “อิบรอฮีม ขอความสันติมีแก่ท่าน ได้ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศขณะที่ท่านอายุได้แปดสิบปี ด้วยอุปกรณ์สำหรับขริบ”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: มุสลิมบางท่านในยุคนี้อาจละเลยขั้นนี้เนื่องจากไม่ทราบถึงความสำคัญทางศาสนา หรือกลัวว่าจะเป็นอันตรายกับบุตรหลาน ในขณะที่มุสลิมใหม่บางท่านอาจกังวลเรื่องความเจ็บปวด

สรุป: ตามแนวทางท่านนบี ไม่ให้เกิดการหมักหมมของเชื้อโรค

ผู้ชายเราต้องขี้น

47. ล้างข้อพับข้อต่อของนิ้ว

แบบอย่างจากท่านนบี: การให้ความสำคัญกับการทำความสะอาดสิ่งสกปรกที่สะสมอยู่ตามร่องข้อพับนิ้วทั้งด้านหน้าและหลัง

หลักฐาน: จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน):

عن أم المؤمنين عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((عشرُ من الفِطرة ... وغسلُ البِراجم ...))

ความว่า: จากมารดาของผู้ศรัทธาท่านหญิงอาอิชะฮฺกล่าวว่า ท่านศาสนทูตของพระองค์อัลลอฮ์กล่าวว่า “สิบประการที่เป็นส่วนหนึ่งจากธรรมชาติอันบริสุทธิ์ ... และการล้างข้อพับของนิ้ว...”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีพื้นที่เล็กน้อยหลายท่านจึงมองข้ามและไม่ได้ให้ความสำคัญในการขัดถูมากพอเวลาล้างมือ (ทั้งล้างมือปกติ ล้างเพื่อทำน้ำละหมาด หรือล้างตอนกำลังอาบน้ำ) หลายท่านอาจแค่เพียงให้น้ำไหลผ่าน หรือถูสบู่ลงๆ โดยไม่ได้ขัดถูและทำความสะอาดจริงจัง

สรุป: เมื่อล้างมือไม่ว่าจะล้างตอนทำน้ำละหมาด อาบน้ำ หรือล้างตอนไหนก็ตาม อย่าลืมขัดถูข้อพับข้อต่อนิ้วมือให้สะอาดนะครับ

48. ไม่ปล่อยให้ เล็บ หนวด ขนรักแร้ ขนในที่ลับ ยาวเกิน 40 วัน โดยไม่ได้จัดการให้เรียบร้อย

แบบอย่างจากท่านนบี: การไม่ปล่อยปละละเลยกระทำเหล่านี้เกินสี่สิบวัน: การโกนขนที่ลับ, การตัดเล็บ, การเล็มหนวด, และการถอนขนรักแร้

หลักฐาน: จากท่านอนัส บิน มาลิก (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน)
กล่าวว่า:

”وَقَبْتُ لَنَا فِي قَصِّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ، وَتَنْفِ الْإِبْطِ، وَحَلْقِ
الْعَانَةِ، أَلَّا نَتْرَكَ أَكْثَرَهُنَّ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً.”

ความว่า: “ได้มีการกำหนดเวลาให้พวกเราในการเล็มหนวด การตัดเล็บ
การถอนขนรักแร้ และการโกนขนที่ลับ โดยที่เราจะไม่ละทิ้งมันเกินกว่าสี่
สิบวัน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ถึงความสำคัญของสุนนะฮ์เหล่านี้ ความ
เกียจคร้าน หรือการเลียนแบบคนอื่น

สรุป: อย่าปล่อยปละละเลยธรรมชาติที่งดงามของมนุษย์ที่ต้อง
จัดการกับขนและเล็บก่อนที่จะเกิน 40 วัน

49. การรักษาตัวของหญิงหม้ายที่สามมีเพียงเสียชีวิต

แบบอย่างจากท่านนบี: หญิงผู้ศรัทธาที่ถูกพระองค์อัลลอฮ์ทดสอบด้วยการสูญเสียสามี อิสลามมีคำสอนให้นางรักษาเนื้อรักษาดัวให้ดี โดยให้ออกห่างจากเหตุที่จะนำอันตรายเข้าสู่ร่างกายและจิตใจของนาง

หลักฐาน: จากท่านหญิงอุมมุลมุอะอฺญะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

”كُنَّا نُنْهَى أَنْ نُجَدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ: أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، وَلَا نَكْتَحِلُ، وَلَا نَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ، وَلَا نَمْسُ طَبِيبًا إِلَّا إِذَا طَهَّرَتْ: نُبْذُهُ مِنْ قُسْطٍ، أَوْ أَظْفَارٍ.”

ความว่า: “พวกเราถูกห้ามไม่ให้ไว้ทุกข์ผู้ตายเกินสามวัน เว้นแต่การไว้ทุกข์ให้กับสามี (ในช่วงฮิดดะฮ์) คือ สี่เดือนกับสิบวัน เราไม่ทาขอบตา (แต่งหน้า) และไม่สวมใส่เสื้อผ้าที่ย้อมสี (สีส้น) นอกจากเสื้อผ้าที่ย้อมด้วยสี ‘อัสบ์ (สีออกชุน/เรียว) และไม่ใช้น้ำหอม เว้นแต่เมื่อหมดรอบเดือน ที่จะใช้ กิสญ์น หรือ อัสฟาเราะฮ์ (น้ำหอมพื้นเมืองที่กลิ่นไม่แรง) แต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

และหลักฐานจากอัลกุรอานในซูเราะฮ์ อัลญอลาก อายะฮ์ที่ 1:

((يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ))

ความว่า: “โอ้ ศาสดาเอ๋ย! เมื่อพวกเจ้าประสงค์จะหย่าภรรยา ก็จงหย่าพวกนางในขณะที่พวกนางอยู่ในช่วงเวลาการถืออีดตะฮุของพวกนาง (คือช่วงเวลาที่บริสุทธิ์และไม่ได้ถูกร่วมหลับนอนในรอบนั้น) และจงนับช่วงเวลาการถืออีดตะฮุนั้นให้ครบถ้วนต้องแท้ และจงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า! พวกเจ้าอย่าได้ขับไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง (ในช่วงอีดตะฮุ) และพวกนางก็จะต้องไม่ออกไปเอง เว้นแต่ว่าพวกนางได้กระทำความชั่วที่ชัดแจ้งและประจักษ์แก่สายตาแล้ว”

ส่วนการได้รับข้อยกเว้นอยู่ในสายรายงานจากท่านจาบิรที่ว่า

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: طَلَّقْتُ خَالَتِي، فَأَرَادَتْ أَنْ تَجِدَ نَخْلَهَا، فَرَجَرَهَا رَجُلٌ أَنْ تَخْرُجَ، فَأَتَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «اُخْرِجِي فُجْدِي نَخْلِكَ، لَعَلَّكَ أَنْ تَصَدَّقِي، أَوْ نَفْعَلِي مَعْرُوفًا»

“น้ำของฉันถูกหย่าและนางต้องการจะไปเก็บผลอินทผลัม (ที่สวนของนาง) แต่มีชายคนหนึ่งห้ามนางไม่ให้ออกไป นางจึงมาถามท่านนบี ท่านนบีจึงกล่าวว่า: ‘เธอจงไปเก็บผลอินทผลัมของเธอเถิด บางทีเธออาจจะได้ทำทาน หรือทำความดีด้วยกับมัน’”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ถึงความสำคัญของสุนนะฮ์เหล่านี้ การเลียนแบบคนอื่น การเข้าใจผิดว่าบททดสอบเรื่องนี้ต้องทำตัวให้ดึงดูดต้องออกไปเที่ยวเพื่อที่จะหลงลืมบททดสอบนี้ แต่ผู้ศรัทธาจะใช้เวลาและสติในการทบทวนทุกบททดสอบของชีวิต

สรุป: หญิงหม้ายในช่วงอยู่อดตะสุต้องระวังอย่าไปทำ 5 ประการนี้:

1. การแต่งหน้า

2. การแต่งตัวสีฉูดฉาด

3. การสวมใส่อวดโฉมเครื่องประดับ

4. การใช้น้ำหอม นอกจากช่วงหมตรอบเดือน

5. การออกจากบ้าน นอกจากจะมีเหตุจำเป็น เช่น ไปเรียน ไปทำงาน ไปหาหมอ ไปซื้อของใช้จำเป็น เป็นต้น

เช็คลิสต์

☑ เช็ค 9 แบบอย่างที่ถูกสืม ในการดูแลตัวเอง:

1. ฉันรู้จักสุขอนามัยตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ศาสนากำหนดให้มุสลิมต้องดูแลและให้ความสำคัญแล้วใช่ไหม?
2. ตอนนี้ฉันรักการแปรงฟันมากแล้ว?
3. ฉันหมั่นดูแลหนวดเคราที่ฉันมีเป็นอย่างดี (สำหรับผู้ชาย) และได้ส่งเสริมคนใกล้ตัวให้ดูแลแล้ว (สำหรับทั้งผู้ชายและผู้หญิง)
4. ฉันสูดน้ำเข้าจมูกเป็น และได้ทำบ่อยๆ แล้ว
5. หลังขับถ่าย ฉันทำความสะอาด ร่างกาย และสถานที่ที่ดีพอแล้ว
6. ฉันขริบเรียบรอยแล้ว (สำหรับผู้ชาย)
7. ซอกนิ้ว ข้อพับนิ้วต่างๆ ฉันถูดีทุกครั้งที่ล้างมือแล้วนะ?
8. ฉันไม่ปล่อยให้เล็บ หนวด ขนรักแร้ ขนในที่ลับยาวเกิน 40 วัน
9. หากสามีฉันเสีย ฉันรู้ว่าฉันทำอะไรไม่ได้บ้าง

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوُجُوهِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا (الإِسْرَاءُ: 70)

และแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม และเราได้บรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าหลายสิ่งที่เราได้สร้างมา – 70: อัลอิสรออุ

7 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกทอดทิ้ง
ในการทำน้ำละหมาด

50. ใช้ไม้สีฟัน (ซิวก) ทุกครั้งที่ทำน้ำละหมาด (ก่อนละหมาด)

แบบอย่างจากท่านนบี: การใช้ไม้สีฟัน (แปรงฟัน) ทุกครั้ง ก่อนที่จะทำน้ำละหมาดเพื่อละหมาด

หลักฐาน:

”لَوْلَا أَنِ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسِّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ”

ความว่า: “หากฉันไม่กลัวว่าจะทำให้ประชาชาติของฉันลำบากแล้ว ฉันจะสั่งให้พวกเขาใช้ไม้สีฟันในทุกๆ การละหมาด”

มุตตะฟัก อัลยัยซี - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: นี่เป็นหนึ่งในหลายๆ เรื่องที่มุสลิมรู้จักกันดี แต่หลายคนทำได้น้อยมาก ด้วยกับหลายเหตุผล อาจคิดว่า มันก็แค่ “ซุนนะฮ์” ทำก็ได้ไม่ทำก็ได้ อาจเพราะไม่ได้ให้ความสำคัญ อาจเพราะขี้เกียจเสียเวลา หรือไม่ได้พกแปรงสีฟันไว้กับตัว หรืออาจคนคิดว่าการแปรงฟันอย่างเต็มที่ แค่วันละสองครั้งก็เพียงพอแล้ว

สรุป: เมื่อจะละหมาดเตือนตัวเองด้วยว่าฟันสะอาด และไม่มียีสต์ปากแล้วใช่ไหม? แต่หากไม่สะดวกจริงๆ อย่างน้อยก็ใช้นิ้วมือถูฟัน ประทับไปก่อนก็ยังดี

51. กล่าว “บิสมิลลาฮฺ” ก่อนทำน้ำละหมาด

แบบอย่างจากท่านนบี: เริ่มต้นการทำน้ำละหมาดด้วยการกล่าวว่า “บิสมิลลาฮฺ”

หลักฐาน:

“لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا وُضُوءَ لَهُ، وَلَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ.”

ความว่า: “ไม่มีการละหมาดสำหรับผู้ที่ไม่ทำน้ำละหมาด และไม่ทำน้ำละหมาดสำหรับผู้ที่ไม่ได้กล่าวนามของพระองค์อัลลอฮ์ก่อน”

บันทึกโดยอบูดาอูด สะดิษศอฮิฮฺ

*นักวิชาการมีความเห็นต่างในสถานะความน่าเชื่อถือของสะดิษบทนี้ เช่นเดียวกับที่มีความเห็นต่างในเรื่องสุกัม แต่ไม่มีใครที่บอกว่า การกล่าวบิสมิลลาฮ์ก่อนทำน้ำละหมาดเป็นสิ่งที่ผิด

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนละเลยซุนนะฮ์ที่เรียบง่ายนี้ อาจเป็นเพราะไม่ทราบถึงข้อบัญญัติ เพราะความไม่ใส่ใจ เพราะการลืม หรือมีเรื่องยุ่งยากให้คิดมากเกินไป

สรุป: ต้องมีสติ และหมั่นเตือนตัวเอง ให้เคยชินกับการกล่าว บิสมิลลาฮ์ก่อนทำน้ำละหมาดทุกครั้ง!

52. ทำน้ำละหมาดทุกครั้งก่อนละหมาด

แบบอย่างจากท่านนบี: การทำน้ำละหมาดใหม่ทุกครั้งก่อนที่จะละหมาดฟัรฎูเวลาใหม่ถึงแม้ว่าเราจะมีน้ำละหมาดจากการละหมาดครั้งก่อนอยู่ก็ตาม

หลักฐาน: จากท่านอนัส บิน มาลิก (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

”كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ”

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ทำน้ำละหมาดก่อนละหมาดทุกครั้ง”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: บางท่านเห็นว่าการมีวุฎู (น้ำละหมาด) เพียงครั้งเดียวก็เพียงพอสำหรับการละหมาดหลายครั้ง จึงละเลยความประเสริฐของการทำน้ำละหมาดใหม่ และอาจเกิดจากความเกียจคร้านด้วย

สรุป: ก่อนละหมาดฟัรฎูทุกครั้ง ควรที่จะทำน้ำละหมาดใหม่ต่อให้เราทำน้ำละหมาดอยู่ก็ตาม ไม่ใช่ฟุ่มเฟือย แต่คือความรักในการทำ
ความสะอาด

53. ล้างเท้าในขณะที่ทำน้ำละหมาดต้องล้าง ครอบคลุมตาตุ่มด้วย (กะอ์บัยนุ) และไม่ใช่แค่เช็ด หรือแค่ให้น้ำไหลผ่าน

แบบอย่างจากท่านนบี: ต้องล้างเท้าด้วยน้ำให้สะอาดอย่างทั่วถึงทุก
ส่วนครอบคลุมตาตุ่มให้ทั่ว ไม่ใช่แค่การเช็ด หรือแค่ให้น้ำไหลผ่านเท้า

หลักฐาน:

“وَيْلٌ لِّلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ!”

ความว่า: “ความหายนะจากไฟนรกจะเกิดแก่บรรดาसानเท้า!”

มุตตะฟั ก อลัษฺ-อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

*เป็นการเตือนให้ระวังการล้างเท้าที่ไม่ทั่วถึงที่จะทำให้ น้ำละหมาด
บกพร่อง เมื่อน้ำละหมาดบกพร่องละหมาดก็ใช้ไม่ได้ไปโดยปริยาย และ
เมื่อละหมาดใช้ไม่ได้ก็เท่ากับว่าเขาไม่ได้ละหมาด จึงเป็นเหตุให้ต้องถูก
ลงโทษ - ขอพระองค์คุ้มครอง

เหตุที่ผู้คนละเลย: ด้วยความสะเพร่า หรือไม่ระวังมากพอ ซึ่งบางท่านก็
แค่ให้น้ำไหลผ่านเท้าโดยที่ไม่ได้ถูให้ดี ถึงขั้นที่ว่าเมื่อเสร็จแล้ว ที่เท้ายัง
มีบริเวณที่ไม่เปียกน้ำอยู่เลย ทำให้น้ำละหมาดเป็นโมฆะ

สรุป: เมื่อถึงขั้นตอนการล้างเท้าในขณะที่ทำน้ำละหมาดต้องพิถีพิถัน
ล้างให้ทั่วทุกส่วน เพราะเป็นส่วนที่ผู้คนผิดพลาดมากที่สุด
โดยเฉพาะบริเวณตาตุ่มและสันเท้า

54. ทุ่มเททำน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะใน เวลาที่ยากลำบาก

แบบอย่างจากท่านนบี: การทำน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ต่อแม้จะอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก เช่น ในช่วงที่อากาศหนาวจัด ช่วงที่เศร้าเสียใจ เป็นต้น ตราบใดที่การทำน้ำละหมาดนั้นไม่ถึงขั้นเป็นอันตรายต่อร่างกาย

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

عن أبي هريرة أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخَطَى إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكَ الرِّبَاطُ، فَذَلِكَ الرِّبَاطُ، فَذَلِكَ الرِّبَاطُ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

ความบางส่วนว่า “ฉันจะบอกพวกท่านใหม่ว่าอะไรที่พระองค์อัลลอฮฺจะใช้ลบล้างความผิดและยกระดับเกียรติยศ? ... คือการทำน้ำละหมาดให้สมบูรณ์แม้จะอยู่ในความลำบาก ...”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความเกียจคร้าน กลัวความลำบาก และการไม่ตระหนักถึงความประเสริฐของการปฏิบัติบาตะฮฺที่ยิ่งใหญ่

สรุป: อาจจะลำบากไปบ้างแต่ก็ต้องทำน้ำสะอาดให้ดีที่สุดเสมอ
ทุกครั้งที่ได้ทำ ก่อนที่จะไม่มีโอกาสให้ได้ทำ
เพราะ รางวัลที่ยิ่งใหญ่มาพร้อมกับบททดสอบที่หนักยิ่ง

55. เวลาทำน้ำละหมาดสามารถเช็ดบนรองเท้า หรือ ถุงเท้า แทนการล้างเท้าได้ ต่อให้ไม่ใช่ผู้เดินทาง

แบบอย่างจากท่านนบี: ในขณะที่ทำน้ำละหมาดสามารถเช็ดบนรองเท้า หรือถุงเท้า (คุฟฟัยนุ หรือ เญาเราะบัยนุ) ได้ ต่อให้ไม่ใช่ผู้ที่เดินทาง โดยมีระยะเวลาจำกัดคือหนึ่งวันกับหนึ่งคืน หากไม่ได้ถอดรองเท้า หรือถุงเท้านั้นเลย

ซุนนะฮฺ (แบบอย่าง) นี้ คือความเมตตาและการผ่อนปรนจากพระองค์ อัลลอฮฺ (ช.บ.) ที่มีให้แก่ผู้ที่ไม่ได้เดินทาง แต่มีเหตุลำบากอื่นที่จะถอดรองเท้า หรือถุงเท้าของตน เวลาที่จะทำน้ำละหมาด

หลักฐาน: สะดีษของท่านอัลมุสีเราะฮฺ บิน ซุบะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า:

“أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ”

ความว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้ทำน้ำละหมาดและเช็ดบนคุฟฟัยของท่าน (ถุงเท้าหนัง)”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

สะดีษของท่านอลี บิน อบู ฏอลิบ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน):

“جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيْنَ
لِلْمَسَافِرِ، وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ”

ความว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)
ได้กำหนดไว้สามวันกับสามคืนสำหรับผู้เดินทาง และหนึ่งวันกับหนึ่งคืน
สำหรับผู้ที่ไม่ได้เดินทาง”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: แม้ว่าสุนนะฮ์นี้จะมีความผ่อนปรนและ
สะดวกสบาย แต่ผู้คนจำนวนมากกลับละเลยไปทั้งที่มีความจำเป็น อาจ
เนื่องจากความไม่รู้ เข้าใจว่าทำได้เฉพาะคนเดินทาง อาจเพราะเคร่งครัด
เกินควร หรือเพราะกลัวว่าจะผิดพลาดในการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการ
เช็ดบนถุงเท้า เช่น การต้องมีน้ำละหมาดก่อนหน้า ต้องไม่ได้ถอดถุงเท้า
รองเท่านั้น ระหว่างช่วงเวลาที่จะใช้สิทธิ เป็นต้น

จึงเลือกที่จะล้างเท้าเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นกับน้ำ
ละหมาดของพวกเขา

สรุป: หากมีเหตุจำเป็น ต่อให้ไม่ใช่ผู้เดินทางก็สามารถใช้สิทธิลูบบน
ถุงเท้า หรือ รองเท้าได้ โดยไม่ต้องถอดออก ในขณะที่ทำน้ำละหมาด
แต่มีเงื่อนไขคือ ต้องมีน้ำละหมาดก่อนที่จะสวมใส่รองเท้า หรือ ถู
เท้าที่ว่านั้น

56. ดูแลให้ตัวเองมีน้ำละหมาดตลอดเวลา

แบบอย่างจากท่านนบี: การพยายามรักษาสภาพร่างกายให้มีน้ำละหมาด (วุฎูอ์) อยู่เสมอ ไม่ใช่เฉพาะเวลาจะละหมาดเท่านั้น แต่หมายถึงตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน เมื่อใดก็ตามที่น้ำละหมาดเสียก็ให้รีบทำน้ำละหมาดใหม่ ละหมาด 2 รอกอะฮ์ (หากทำได้) เพื่อให้ตนเองอยู่ในสภาพของผู้ที่สะอาดบริสุทธิ์และพร้อมสำหรับการเคารพภักดีอัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา

หลักฐาน: จากท่านเชาบาน (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ซึ่งเป็นคนรับใช้ของท่านเราะซูลุลลอฮ์กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"استقيموا ، ونعمًا إن استقمتم ، وخير أعمالكم الصلاة ، ولا يحافظ على الوضوء إلا مؤمن"

ความว่า: “จงยืนหยัดมั่นคง (ในการภักดีต่อพระองค์อัลลอฮ์) และช่างดีเสียเหลือเกินหากพวกท่านทำได้ และการงานที่ดีที่สุดของพวกท่านคือการละหมาด และไม่มีผู้ใดจะรักษาน้ำละหมาดไว้ได้นอกจากผู้ศรัทธา”

บันทึกโดยอะหมัด อิบน์มาจะฮ์ เซออัลลันบะนีระบุว่าชะดีษศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ผู้คนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่าการทำน้ำละหมาดนั้นผูกพันกับการละหมาดเท่านั้นจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการรักษาสภาพดังกล่าวไว้นอกเวลาละหมาด ประกอบกับความวุ่นวายในชีวิตประจำวัน และความรู้สึกว่าเป็นเรื่องยุ่งยากที่ต้องคอยทำน้ำ

ละหมาดใหม่ทุกครั้งที่เคยเสียไป ตลอดจนความเกียจคร้าน จึงทำให้
แบบอย่างอันประเสริฐนี้ถูกละเลยไป

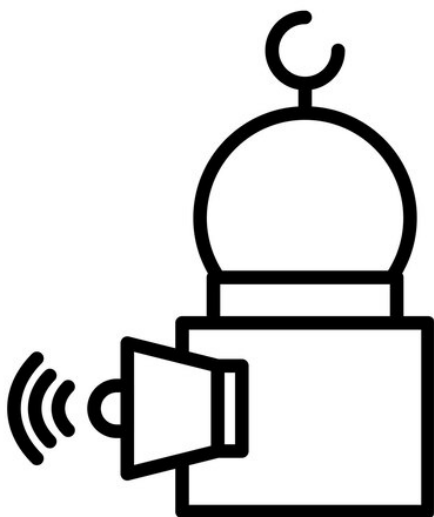
สรุป: การรักษาน้ำละหมาดให้มีอยู่กับตัวตลอดเวลา คือเครื่องหมาย
ที่บ่งบอกถึงความศรัทธาที่สมบูรณ์ของบ่าว เป็นการเตรียมพร้อมที่
จะเข้าเฝ้าอัลลอฮ์ได้ทุกขณะ และเป็นการแสดงออกถึงความรักใน
ความสะอาดทั้งภายนอกและภายใน ดังนั้นการฟื้นฟูแบบอย่างนี้จึง
เป็นการยกระดับอหฺมานและคุณภาพชีวิตของมุสลิมให้สูงส่งยิ่งขึ้น

เช็คลิสต์

☒ เช็ค 5 แบบอย่างที่ถูกสืม ในการทำน้ำละหมาด:

1. ฉันทำน้ำละหมาดทุกครั้งก่อนละหมาด และทำอย่างสะอาดทุกส่วน โดยเฉพาะขั้นตอนการล้างเท้ารวมตาม
 2. ฉันแปรงฟันทุกครั้งก่อนละหมาดฟรุฏู เท่าที่ฉันจะทำได้
 3. วันนี้สืมบิสมิลลาฮุกี่ครั้งก่อนทำน้ำละหมาด?
 4. ต่อให้ต้องฝืนไปบ้างในบางครั้ง ฉันก็เต็มทีกับการทำน้ำละหมาด
 5. หากจำเป็น ฉันรู้ว่า ฉันสามารถลูบบนรองเท้า หรือ ถูเท้า แทนการล้างเท้าตอนทำน้ำละหมาดได้ แต่ฉันต้องมีน้ำละหมาดที่สมบูร์ณมาก่อน และไม่ได้ถอดในช่วงเวลาที่จะลูบบนมัน
 6. ฉันพยายามทำให้ตัวเองมีน้ำละหมาดตลอดเวลาเท่าที่จะทำได้
-

7 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกลดทอนทิ้ง ในการอะซานและอิกอมะฮ์

57. แข่งขันกันที่จะได้อะซาน

แบบอย่างจากท่านนบี: การตระหนักถึงความประเสริฐอันยิ่งใหญ่ของการอะซาน (การเรียกสู่การละหมาด) และการชิงที่จะได้สิทธิในการอะซาน

หลักฐาน:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا"

ความว่า: จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮฺ ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“หากผู้คนรู้ถึงความประเสริฐที่มีอยู่ในการอะซานและการยืนในแถวแรก (ของการละหมาด) แล้วพวกเขาไม่พบหนทางอื่นนอกจากจะต้องจับสลากกัน พวกเขาจะต้องจับสลากกันอย่างแน่นอน”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เช่นเดียวกับที่ท่านนบีกล่าวว่า

"إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يَصُلُّونَ عَلَى الصَّفِّ الْمَقْدَمِ، وَالْمُؤَذِّنُ يُغْفَرُ لَهُ بِمَدِّ صَوْتِهِ وَيَصَدِّقُهُ مَنْ سَمِعَهُ مِنْ رَطْبٍ، وَيَابِسٍ، وَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ صَلَّى مَعَهُ"

ความว่า: “แน่นอนพระองค์อัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์จะเศาะละวาต (ให้พร) แก่แกวหน้า (ของการละหมาด) และผู้อะซานจะได้รับ การอภัยโทษตราบเท่าที่เสียงของเขาไปถึง และทุกสิ่งที่ได้ยินเสียงของ เขา ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เปียกหรือแห้ง จะเป็นพยานให้แก่เขา และเขาจะ ได้ผลบุญเท่ากับผลบุญของทุกคนที่ละหมาดพร้อมกับเขา”

บันทึกโดยอิมามอันนะสาอี ชัยค์อัลบานีระบุว่า ศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนมองว่าการอะซานเป็นหน้าที่ของมุอัซซินหรือผู้ที่มีเสียงดีเท่านั้น ไม่ได้มองว่าเป็นงานที่ใครก็สามารถแย่งกัน ทำเพื่อสะสมผลบุญอันยิ่งใหญ่ได้ หลายคนยังอะซานไม่เป็น

เช่นเดียวกับการขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาผลบุญ ซึ่งเรามักจะพบว่าผู้คนมักจะเกียจคร้านเวลาเลือกคนอะซาน อาจเนื่องจากความอาย ความเกียจคร้าน การไม่ตระหนักถึงผลบุญอันมากมาย เช่น การได้รับการอภัยโทษตลอดระยะที่เสียงอะซานไปถึง การมีลำคอที่ยาวงดงามในวันกียามะฮ์ และได้ผลบุญเท่ากับทุกคนที่มาละหมาดจะมาอะฮ์ เพราะเสียงอะซานของเขา เป็นต้น

สรุป: การอะซานไม่ใช่เพียงแค่การเรียกคนมาละหมาด แต่คือโอกาสทองในการเก็บเกี่ยวผลบุญที่ยิ่งใหญ่มาก ถึงขั้นที่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่าผู้คนจะแย่งกันทำ ดังนั้นมุสลิมจึงไม่ควรปล่อยโอกาสนี้ให้หลุดลอยไป แต่ควรพยายามชิงกันทำหน้าที่อะซานและอีกอမะฮ์อย่างสม่ำเสมอ

58. กล่าวตามเสียงอะซานของผู้อะซาน

แบบอย่างจากท่านนบี: การกล่าวตามมุอ์ซซิน (ผู้อะซาน) โดยกล่าวตามคำพูดที่เขาอะซาน วรรคต่อวรรค ยกเว้นเมื่อมุอ์ซซินกล่าวว่า ฮัยยะอะลัซซอลาฮฺ (จงรับมาละหมาด) กับ ฮัยยะอะลัลฟะลาฮฺ (จงรับมาสู่ชัยชนะ) ให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า “ลาเฮาละ วะลาอูวะตะ อิลลาบิ้ลลาฮฺ” (ไม่มีอำนาจ หรือความสามารถใด นอกจากพระองค์เป็นผู้ที่มอบให้)

หลักฐาน:

“إذا سمعتم النداء فقولوا مثل ما يقول المؤذن.”

ความว่า: “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงเรียกร้อง (อะซาน) ก็จงกล่าวเหมือนกับที่ผู้ประกาศอะซานกล่าว”

มุตตะฟัค อัลลัยฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เช่นเดียวกับที่ท่านนบีกล่าวว่า

إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ

ความว่า: “... จากนั้นเขา (ผู้เรียก) กล่าวว่า ‘ฮัยยะอะลัชชอลาฮฺ (จงมาสู่การละหมาด)’

เขาก็กล่าวว่า ‘ลาเฮาะวะลากูวะตะอิลลาบิลลาฮฺ (ไม่มีพลังและไม่มีกำลังใด ๆ เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ)’

จากนั้นเขา (ผู้เรียก) กล่าวว่า ‘จงมาสู่ความสำเร็จ’

เขาก็กล่าวว่า ‘ลาเฮาะวะลากูวะตะอิลลาบิลลาฮฺ (ไม่มีพลังและไม่มีกำลังใด ๆ เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ)’

... หากเขาทำเช่นนี้จากก้นบึ้งของหัวใจ เขาจะได้เข้าสวรรค์”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เรื่องใกล้ตัวที่รู้กันมาก แต่ผู้คนจำนวนมากมักจะยุ่งกับการพูดคุยหรือเรื่องอื่นๆ ในระหว่างการอะซาน จึงไม่ได้กล่าวตามคำต่อคำ ทั้งที่เป็นเรื่องง่ายตายและได้รับบุญอันยิ่งใหญ่

สรุป: เมื่อได้ยินเสียงอะซาน หยุดคุยกันก่อน แปปเดียว ไม่นาน มากล่าวตามอะซานด้วยกันก่อน และอย่าลืมชวนคนที่คุยกันเมื่อตะกีด้วยนะครับ

59. เสาะละวาดท่านนบีหลังอะซาน

แบบอย่างจากท่านนบี: เสาะละวาดให้ท่านนบีหลังอะซานสิ้นสุดลง ก่อนที่จะขอตออาอย่างอื่น ไม่ว่าจะคนที่อะซาน หรือ คนที่ได้ยิน

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ.”

ความว่า: “เมื่อได้ยินผู้อะซาน พวกท่านจงกล่าวตามที่เขากล่าว จากนั้น จงศอลาواتให้แก่ฉัน และแน่นอนใครศอลาواتให้ฉันหนึ่งครั้งพระองค์ อัลลอฮ์จะศอลาواتให้เขาสิบครั้ง จากนั้นจงขอจากพระองค์ให้ฉันได้ อัลวะสีละฮ์ มันคือตำแหน่งอันสูงส่งในสวรรค์ที่คู่ควรกับบ่าวคนหนึ่ง จากบรรดาบ่าวของพระองค์ ซึ่งฉันหวังว่าบ่าวผู้นั้นคือฉัน ดังนั้นผู้ใดขอ อัลวะสีละฮ์ให้แก่ฉัน ชะฟาอะฮ์ของฉันจะถูกอนุมัติให้เขา (ในวันกิยามะฮ์)”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนไม่รู้ว่ามีแบบอย่างระบุชัดเจนให้กล่าวศอลาวัตท่านนบีหลังอะซาน หรือรู้แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญ

สรุป: ทุกครั้งเมื่อมีการอะซาน อย่าลืมศอลาวัตให้ท่านนบี

60. หลังไดยินอะซาน ให้ขอสิทธิที่จะได้รับชะฟาอะฮ์ (การออกหน้าช่วยเหลือ) จากท่านนบี

แบบอย่างจากท่านนบี: การขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ให้ท่านนบีช่วยออกหน้าให้เราในวันกิยามะฮ์ เป็นสิ่งที่นักวิชาการมีมติเห็นพ้อง (อิจมาอฺ) ว่าให้มุสลิมขอหลังอะซานเสร็จ และหลังจากที่ศอลาวัตท่านนบีแล้ว

หลักฐาน: จากท่านญาบิร บิน อับดิลลาฮ์ จากท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ النَّامَةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ.”

ความว่า: “ผู้ใดกล่าวขณะไดยินเสียงเรียกร้อง (อะซาน) ว่า: อัลลอฮุมมะ ร็อบบะ ฮาซิชิต-ตะวะฮฺติ-ตามมะฮฺ, วัช-เศาะลาติล-กออิมะฮฺ, อาติ มุฮัมมัดัน อัลวะสีละตะ วัล-ฟะฎีละฮฺ, วับอ์ฮฺฮฺ มะกอมัน มะฮฺมูดัน อัลละชี วะอັตตะฮฺ

(โอ้พระองค์อัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของการเรียกร้องอันสมบูรณ์นี้ และการละหมาดที่กำลังจะมาถึงนี้ ได้โปรดประทานฐานะ ‘อัลวะสีละฮ์’ และความประเสริฐยิ่งให้แก่มุฮัมมัด และได้โปรดให้ท่านขึ้นสู่ตำแหน่งอันนำสรรเสริญที่พระองค์ทรงสัญญาไว้)

การชะฟาอะฮ์ของฉันจะถูกอนุมัติสำหรับเขาในวันกิยามะฮ์”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: เช่นเดียวกับการที่ไม่กล่าวตามผู้อะชาน ผู้คนจำนวน
มากมักยุ่งกับการพูดคุยกับผู้อื่น หรือบางท่านไม่มีความรู้ในเรื่องนี้มา
ก่อน

สรุป: เมื่อตอบอะชานเสร็จแล้ว อย่าลืมขออุจากพระองค์อัลลอฮ์
ให้เราได้ชะฟาอะฮ์จากท่านนบี

61. ดุอาอฺหลังอะซาน ก่อนอิกอมะฮฺ

แบบอย่างจากท่านนบี: การใช้เวลาช่วงระหว่างอะซานและอิกอมะฮฺ ด้วยการขอดุอาอฺจากพระองค์อัลลอฮฺตะอาลา

หลักฐาน:

"الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ مُسْتَجَابٌ ، فَادْعُوا"

ความว่า: "การดุอาอฺจะไม่ถูกปฏิเสธระหว่างอะซานและอิกอมะฮฺ"

บันทึกโดยอะฮฺมัด อັตติรมิซีย์ สะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: แบบอย่างนี้เป็นหนึ่งในแบบอย่างที่เราคุ้นเคยกันแพร่หลาย แต่ผู้คนมักจะได้ไม่ทำกัน อาจเพราะมักจะยุ่งกับการพูดคุย โทรศัพท์ หรือเรื่องอื่นๆ ในช่วงที่รอการอิกอมะฮฺ จึงทำให้พลาดโอกาสอันยิ่งใหญ่ในการขอดุอาอฺในช่วงเวลาที่มีการขอพรจะได้รับการตอบรับ

สรุป: ก่อนจะเริ่มอิกอมะฮฺ (เพื่อจะละหมาดฟัรฎุ) หยุดพูดคุยกันก่อน แล้วมาทุ่มให้กับการขอดุอาอฺกันเถอะครั้น ไม่ต้องรอให้ถึงช่วงพิเศษอื่น ช่วงนี้ก็พิเศษเหมือนกัน

62. ให้อิโกมะฮุเมื่ออิมามให้สัญญาณ

แบบอย่างจากท่านนบี: การรออิมามให้สัญญาณก่อน ถึงจะอิโกมะฮุ

หลักฐาน: จากท่านญาบิร บิน ซะมุเราะฮุ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

”كَانَ بِلَالٌ يُؤَدِّنُ، ثُمَّ لَا يُقِيمُ حَتَّى يَخْرُجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.”

ความว่า: “เมื่อท่านบิลาลอะซานแล้ว ท่านจะไม่อิโกมะฮุจนกว่าท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) จะออกมาเสียก่อน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ปัจจุบันมัสยิดหลายแห่ง มีการกำหนดเวลาอิโกมะฮุที่แน่นอนโดยไม่ได้ให้ความสนใจว่าอิมามจะพร้อม หรือให้สัญญาณแล้วหรือไม่ หรือบางที่ก็อิโกมะฮุตามความต้องการ ซึ่งไม่ตรงกับสุนนะฮ์ของท่านนบีในเรื่องนี้ที่จะรอให้อิมามส่งสัญญาณ หรือ แสดงความพร้อมก่อน

สรุป: อย่าข้ามหัวอิมามด้วยการรีบอิโกมะฮุ รออิมามให้สัญญาณ หรือ แสดงความพร้อม ก่อน

63. อะซานเมื่อเห็นญิน (“กุล” ที่มักโผล่มาหลอก คนเดินทางให้หลงทาง)

แบบอย่างจากท่านนบี: อะซานเมื่อรู้สึกกลัวญิน หรือเห็นญิน (เช่น กุล) ที่ปรากฏตัวเพื่อทำให้ผู้คนตกใจ หรือให้คนเดินทางหลงทาง

หลักฐาน: จากท่านญาบิร บิน अबّดิลลาฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) ท่านรอรูซ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“إِذَا تَغَوَّلَتِ الْغِيلَانُ فَأَذِّنُوا”

ความว่า: “เมื่อกุล (ญินประเภทหนึ่งที่ชอบทำให้คนตกใจ หรือ หลงทาง) ปรากฏตัว ก็จงอะซาน”

บันทึกโดยอันนะซาอี อะฮฺมัด อิบน์มาจะฮฺ มีความเห็นต่างในความน่าเชื่อถือของชะดีษแต่เห็นพ้องในการนำไปปฏิบัติ - วัลลอฮุอะอฺลัม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ในสุนนะฮฺนี้ และการเข้าใจว่าการอะซานเป็นเพียงการบอกเวลาละหมาดเท่านั้น ทั้งที่ยังเป็นวิธีการที่ทรงพลังในการขับไล่ชัยฏอนและญิน ดังที่มีบันทึกไว้ในสุนนะฮฺ

* หมายเหตุ ชื่อ กุล ยุโรป รับมาจาก นิยาย พันหนึ่งราตรี (ARABIAN NIGHT) ซึ่ง ญินกุล เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายตั้งแต่อ่อนยุคท่านนบี เป็นญินประเภทหนึ่งที่ชอบปรากฏมาหลอกลวงผู้เดินทาง อย่างในปัจจุบัน เรื่องเล่าที่มีการพูดถึงก็ตอนคดีถ้าหลวง (?)

สรุป: หากกลัวญินจะมาหลอก หรือทำให้หลงทาง อย่าไปกลัว และ
จงอะซานเสีย

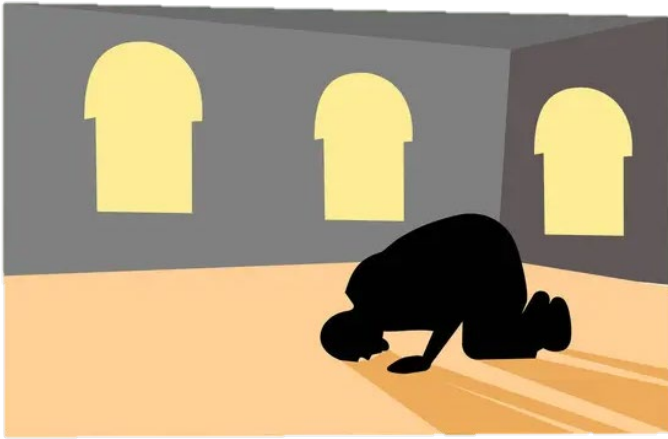
เช็คลิสต์

☑ เช็ค 5 แบบอย่างที่ถูกลิ้ม ในเรื่องการอะซาน และ อิกอมะฮ์:

1. ฉันชอบที่จะได้อะซาน เพราะรู้ถึงผลบุญอันมหาศาล-
2. ฉันไม่ได้คุยเวลาที่ได้ยินเสียงอะซานใช่ไหม?
3. เมื่อมีการอะซาน ฉัน ...
 - ... กล่าวตามคนอะซาน
 - ... ฉันศอลละวาตท่านนบี
 - ... ฉันขอให้ได้ชะฟาอะฮ์ในโลกหน้า
 - ... ฉันขออุอาอุมากมายหลังอะซาน ก่อนอิกอมะฮ์
4. เมื่อละหมาดเป็นกลุ่ม (ญะมาอะฮ์) ไม่มีใครอิกอมะฮ์จนกว่าอิมามส่งสัญญาณ หรือ พร้อมเสียก่อน แต่หากไม่มีการรอนั้นจะหาทางเตือนอย่างสุภาพเท่าที่ฉันจะทำได้
5. ฉันไม่กลัวว่าญินจะทำให้ฉันตกใจ หรือ หลงทาง เพราะฉันรู้ว่าพระองค์อัลลอฮ์จะคุ้มครองฉัน เมื่อนฉันอะซาน

18 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกทอดทิ้ง
ในการละหมาดฟัรฎู

64. ทุ่มเทกกับการละหมาดให้ตรงเวลา

แบบอย่างจากท่านนบี: ใส่ใจละหมาดให้ครบและตรงตามเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และไม่ล่าช้าออกไปโดยไม่มีเหตุจำเป็น

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮฺ ทรงกล่าวว่า:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾

ความว่า: {แน่นอนการละหมาदनั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้
สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา} (อันนิสาฮ: 103)

พระองค์อัลลอฮฺ ทรงกล่าวอีกว่า:

﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ ۖ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾

ความว่า: {แล้วในภายหลังพวกเขา คือกลุ่มคนที่ละทิ้งการละหมาดและ
ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ ดังนั้นพวกเขาจะได้พบกับความหายนะ (การ
ลงโทษในไฟนรก)} (มรยัม: 59)

และในชะดีษของท่านอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจ
ท่าน) กล่าวว่า: ฉันถามท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่
ท่าน) ว่า "การงานใดที่เป็นที่รักยิ่ง ณ พระองค์อัลลอฮฺ?" ท่านกล่าวว่า:

“การละหมาดให้ตรงเวลาของมัน”

มุตะฟัค อลัฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเอียด: การหมกมุ่น หรือยุ่งอยู่กับเรื่องทางโลกมากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเรียน การเล่น หรือการนอน ทำให้คนจำนวนมากละเอียดการละหมาดจนเลยเวลา หรือรวมการละหมาดโดยไม่มีเหตุจำเป็น หรือหนักกว่านั้นคือทิ้งการละหมาดไปเลย

สรุป: ตั้งนาฬิกาเตือนเอาไว้ เมื่อเข้าเวลาแล้วรีบละหมาก่อนเลย
ไมอย่างนั้น เลยเวลาแน่นอน

65. ละหมาดเป็นญะมาอะฮฺ (พร้อมกันที่มัสยิด)

แบบอย่างจากท่านนบี: การใส่ใจในการปฏิบัติละหมาดฟัรฎูท่าเวลาที่มีมัสยิดเป็นญะมาอะฮฺ ซึ่งเป็นวาญิบสำหรับผู้ชายที่ได้ยินเสียงอะซาน

หลักฐาน: จากท่านอับดูรเราะฮ์มาน บิน อับดุลอะซีซ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ
أَنْطَلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ
فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ بِالنَّارِ.

ความว่า: “ฉันตั้งใจจะสั่งให้อีกอิมะฮฺ แล้วให้ใครซักคนนำละหมาด โดยที่ฉันจะออกไปกับกลุ่มคนพร้อมฟืน เพื่อไปหากกลุ่มคนที่ไม่เข้าร่วมละหมาด แล้วเผาบ้านของพวกเขาเสีย”

มุตตะฟัค อัลลัยฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความเกียจคร้านและการล่าช้าในการละหมาด การยุ่งอยู่กับเรื่องทางโลก และแม้ว่ามัสยิดจะอยู่ใกล้บ้าน แต่ผู้ชายก็ไม่ไปละหมาดที่นั่น ทั้งที่เป็นเรื่องใหญ่ถึงขั้นที่ท่านนบีตั้งใจว่าจะไปเผาบ้านคนที่ไม่ยอมมาละหมาด!!

สรุป: หากได้ยินเสียงอะซานจากมัสยิด จำเป็นที่ผู้ชายต้องไปละหมาดที่มัสยิด นอกจากจะมีความจำเป็นยิ่งยวด

66. ทำน้ำละหมาดจากบ้านก่อนไปมัสยิด

แบบอย่างจากท่านนบี: ทำน้ำละหมาดที่บ้านก่อนไปละหมาดที่มัสยิด

หลักฐาน: จากท่านอบูสุรอยเราะฮ์กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتٍ مِنْ بَيْوتِ اللَّهِ ، لِيَقْضِيَ فَرِيضَةً -
مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ ، كَانَتْ خَطْوَاتُهُ إِحْدَاهُمَا تَحُطُّ خَطِيئَةً ، وَالْأُخْرَى
تَرْفَعُ دَرَجَةً.

ความว่า: “ใครที่ชำระร่างกาย (ทำน้ำละหมาด) ที่บ้านของเขา จากนั้นได้เดินไปยังบ้านหลังหนึ่งจากบ้านของพระองค์อัลลอฮ์ (มัสยิด) เพื่อปฏิบัติฟัรฎูหนึ่งจากฟัรฎูของพระองค์อัลลอฮ์ ทุกย่างก้าวของเขา: ก้าวหนึ่งจะลบล้างความผิด และอีกก้าวหนึ่งจะยกระดับให้สูงขึ้น”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายท่านเคยชินกับการทำน้ำละหมาดที่มัสยิด หรือด้วยความที่เร่งรีบเกินไป หรือ เกียจคร้าน ทำให้พลาดจากความประเสริฐนี้

สรุป: ก่อนไปมัสยิด อย่าลืมทำน้ำละหมาดก่อนเพื่อที่จะได้โบนัสพิเศษจากพระองค์อัลลอฮ์

67. เดินไปมัสยิด

แบบอย่างจากท่านนบี: การเดินไปมัสยิดแทนการใช้นานพาหนะหากระยะทางไม่ไกล ไม่มีอันตราย และมีความสามารถที่จะเดินไปได้

หลักฐาน:

"...وَكُلُّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ..."

ความว่า: "...และทุกอย่างก้าวที่เดินไปละหมาดคือการเสาะตะเกาะฮ์ (บริจาคทาน)"

มุตตะฟัก อัลยัย - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: การพึ่งพายานพาหนะแม้ในระยะทางสั้นๆ ทำให้มุสลิมหลายท่านที่ไปมัสยิดพลาดผลบุญจากการเดินไปมัสยิด ซึ่งผลบุญทุกอย่างก้าวนั้นเทียบเท่าการบริจาค หนักไปกว่านั้นคือมุสลิมบางท่านที่แทบไม่เคยไปละหมาดที่มัสยิดเลย

สรุป: หากสามารถเดินไปมัสยิดได้โดยไม่ต้องใช้พาหนะ หรือหากพอจะจอดรถให้ได้เดินบ้างก็เป็นสิ่งที่ดีหากไม่เป็นอันตราย

68. การไปมัสยิดแต่เนิ่น ๆ

แบบอย่างจากท่านนบี: การตั้งใจไปมัสยิดแต่เนิ่น ๆ (โดยเฉพาะการละหมาดจุมอะฮ์ในวันศุกร์) เพื่อรับผลบุญ ความเมตตา และดูอาจากที่มลาอิกะฮ์จะวิงวอนขอให้พระองค์อัลลอฮ์อภัยบาปของเรา

หลักฐาน: จากท่านอบูสุรอยเราะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“...وَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ، كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ تَحْبِسُهُ، وَتُصَلِّي - يَغْنِي عَلَيْهِ الْمَلَأِكَةُ - مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، مَا لَمْ يُحْدِثْ فِيهِ.

ความว่า: “...และเมื่อเขาเข้ามัสยิด ตราบใดที่การละหมาดเป็นเหตุ ยับยั้งให้เขาอยู่ในมัสยิดนั้น บรรดาอะลาคะฮ์ก็จะขอพรให้เขา ตราบที่เขาอยู่ ว่า: ‘โอ้พระองค์อัลลอฮ์ โปรดอภัยให้เขาด้วยเถิด โอ้พระองค์อัลลอฮ์ โปรดเมตตาเขาด้วยเถิด’ ตราบที่เขายังไม่เสียน้ำละหมาด (บ้างก็อธิบายว่า ตราบที่เขาไม่ได้ทำสิ่งที่ไม่ดี วัลลอฮุอะอูลัม)”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

และจากท่านอบูสุรอยเราะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่าท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ،

فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ
بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ.

ความว่า: “ผู้ใดที่อาบน้ำวันศุกร์แบบอาบนัยยกสะดัซ แล้วรีบไป
(มัสยิด) ก็เหมือนกับเขาได้เชือดพลีธูหนึ่งตัว และผู้ใดที่ไปในชั่วโมงที่
สองก็เหมือนกับเขาได้พลีวัวหนึ่งตัว และผู้ใดที่ไปในชั่วโมงที่สามก็
เหมือนกับเขาได้พลีแกะที่มีเขาตัวหนึ่ง และผู้ใดที่ไปในชั่วโมงที่สี่ก็
เหมือนกับเขาได้พลีไก่อัวหนึ่ง และผู้ใดที่ไปในชั่วโมงที่ห้าก็เหมือนกับ
เขาได้พลีไช่หนึ่งฟอง และเมื่ออิมามออกมา บรรดาอะลาอิกะฮ์ก็จะ
มาร่วมฟังการรำลึก”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความเร่งรีบในชีวิต ความเกียจคร้าน ทำให้ผู้คน
จำนวนมากไปละหมาดสายและไม่ได้ไปมัสยิดแต่เนิ่น ๆ

สรุป: มุสลิมพยายามไปมัสยิดแต่เนิ่น ๆ ไม่ต้องรอให้อีกอมะฮ์ก่อน
แล้วถึงเข้ามัสยิด แต่พวกเขาจะพยายามไปก่อนอะซานให้ได้

69. เดินเข้ามัสยิดอย่างสงบและสำรวม ไม่ต้องวิ่ง

แบบอย่างจากท่านนบี: การเดินไปละหมาดอย่างสงบและสำรวม ไม่รีบร้อนไม่ฉุนเฉียว แม้จะอีกออะฮ์แล้วก็ตาม

หลักฐาน: จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

” إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ، فَأَمْسُوا إِلَى الصَّلَاةِ وَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ
وَالْوَقَارِ، وَلَا تَسْرِعُوا، فَمَا أَذْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا.

ความว่า: “หากพวกท่านได้ยินเสียงอีกออะฮ์ ก็จงเดินไปละหมาดอย่างสงบและสำรวม อย่ารีบร้อน หากทันส่วนใดของการละหมาดก็ทันไป หากขาดส่วนใดไปก็ทำให้ครบ”

มุตะฟัค อัลยัยฮ์ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะไม่อยากละหมาดใช้รอกอะฮ์ดังกล่าว หรือไม่อยากพลาดผลบุญของรอกอะฮ์นั้นๆ ทำให้ใครหลายคนรีบเดินหรือวิ่ง ซึ่งเป็นการขัดต่อแนวทางของท่านนบีที่ส่งเสริมความสงบและสำรวมในการปฏิบัติอิบาดะฮ์ทุกประการ

สรุป: ต่อให้อีกออะฮ์แล้วก็ไม่ต้องวิ่ง นอกจากท่านนบีจะเตือนแล้ว ยังอาจทำให้หอบตอนละหมาดและจะละหมาดไม่รู้เรื่องเอา

70. พยายามละหมาดแถวแรก (สำหรับผู้ชาย)

แบบอย่างจากท่านนบี: การมุ่งมั่นที่จะได้ละหมาดในแถวแรกของมุสลิมิน

หลักฐาน:

لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْبَدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَقِيمُوا عَلَيْهِ لَا سَتَمُوا، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا.

ความว่า: “หากผู้คนรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในการอะซานและการยืนละหมาดแถวแรกแล้ว และพวกเขาไม่พบวิธีที่จะได้นอกจากจะจับสลากเพื่อแย่งกัน พวกเขาก็จะจับฉลากกัน และหากพวกเขารู้ถึงสิ่งที่อยู่ในการรีบเร่งไปละหมาดพวกเขาจะรีบแข่งกันไป และถ้าหากว่าพวกเขารู้ถึงรางวัลที่มีอยู่ในละหมาดอิซาอ์และละหมาดซุบฮ์แล้ว พวกเขาจะต้องมาแย่งการละหมาดทั้งสองนั้น แม้ว่าจะต้องคลานมาก็ตาม”

มุตตะฟั ก อัลยัส - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความเร่งรีบในชีวิตทำให้ผู้คนจำนวนมากไปละหมาดสายและไม่ได้ตั้งใจนั่งในแถวแรก

สรุป: ไม่ต้องรอให้เป็นมัสยิดนบีก็ควรแข่งกันนั่งแถวหน้า

71. จัดแถวให้ตรงและอุดช่องว่างในแถวละหมาด

แบบอย่างจากท่านนบี: การจัดแถวให้ตรงและอุดช่องว่างระหว่างผู้ละหมาด

หลักฐาน: จากท่านนุอฺมาน บิน บะชีร์ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

لَا تَصَفُّوْا وَتَسْتَوُوا، فَتَخْتَلِفَ قُلُوْبُكُمْ. أَقِيْمُوا صُفُوْفَكُمْ. سَوُّوْا يَنْبَنَ
مَنَاكِبَكُمْ، وَسُدُّوْا الْخَلَلَ، وَلِيْنُوا بِأَيْدِي إِخْوَانِكُمْ

ความว่า: “หากไม่จัดแถวให้ตรง หัวใจของพวกท่านก็จะขัดแย้งกัน จงจัดแถวให้ตรงเถิด จงให้ไหล่ตรงกัน และจงอุดช่องว่าง และจงยอมให้มือของพี่น้องของพวกท่านจัดแถวให้แก่พวกท่าน”

มุตะฟัค อลัษษ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้ละหมาดจำนวนมากไม่ทราบถึงความสำคัญของซุนนะฮฺนี้ หลายท่านเมื่อมีคนพยายามจะมาชิดก็จะเขยิบหนี บางท่านอาจเพราะไม่ชอบ หรือไม่ได้ใส่ใจที่จะทำให้แถวสมบูรณ์ ทำให้เกิดความบกพร่องในการละหมาดของทั้งกลุ่ม

สรุป: ก่อนละหมาดจะมาอะฮฺ (เป็นกลุ่ม) จัดแถวให้ตรงและชิดกันก่อน เพื่อไม่ให้เกิดความแตกแยกในหัวใจของพวกเรา ฝึกให้เคยชินบอกต่อ ๆ กัน เพราะนี่เป็นอีกหนึ่งแบบอย่างที่ถูกทอดทิ้งมากที่สุด

72. สงบนิ่งเมื่อละหมาด

แบบอย่างจากท่านนบี: การละหมาดด้วยความสำรวม โดยให้แต่ละอิริยาบถในการละหมาด (เช่น การยืน รุกูอ หรือ การสุญูด) มีความนิ่งและสมบูรณ์ ไม่รีบเร่งเกินไปจนกระดูกไม่ทันได้เรียงตัวกันดี

หลักฐาน:

จากชะติษของชายที่ละหมาดไม่ถูกต้อง ท่านนบี มุฮัมมัด (ขอความสันติและพรจากพระองค์อัลลอฮ์แก่ท่าน) ได้สอนเขาว่า:

“إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا.”

ความว่า: “เมื่อคุณจะละหมาด จงตักบীরและอ่านอัลกุรอานที่ง่ายสำหรับคุณ จากนั้นให้รูกูอและรอนจนกว่าจะนิ่ง แล้วจึงเงยขึ้นมายืนจนตัวตรง จากนั้นให้สุญูดจนสงบนิ่ง แล้วให้เงยขึ้นมานั่งนิ่ง...”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีย์และอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนมักจะละหมาดอย่างรีบเร่งเนื่องจากความเคยชิน ความเกียจคร้าน หรือต้องการให้เสร็จเร็วๆ ทำให้ขาดการสงบนิ่ง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ทำให้การละหมาดใช้ได้

สรุป: ความสงบจนนิ่ง คือ องค์ประกอบหลักในการละหมาดที่ขาดไม่ได้ หากไม่มีในแต่ละอิริยาบถ การละหมาดจะไม่สมบูรณ์ และอาจถึงขั้นไม่ถูกต้องครบถ้วน และนั่นคือการสูญเสียที่ใหญ่หลวง

73. ละหมาดซุฮฺพร้อมอิมามที่มัสยิด

แบบอย่างจากท่านนบี: ผู้ชายควรละหมาดซุฮฺที่มัสยิดพร้อมกับอิมาม

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“**من صلى الصبح في جماعة فهو في ذمة الله.**”

ความว่า: “ผู้ใดที่ละหมาดซุฮฺกับกลุ่ม เขาจะอยู่ภายใต้การปกป้องคุ้มครองของพระองค์อัลลอฮฺ”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: การนอนดึก การไม่สนใจความประเสริฐของการละหมาดซุฮฺกับอิมาม ความเกียจคร้าน การติดหน้าที่การงาน ทำให้หลายคนพลาดผลบุญอันยิ่งใหญ่และการคุ้มครองที่พระองค์อัลลอฮฺรับปากเอาไว้

สรุป: สำหรับคุณผู้ชายเคลียร์ตารางชีวิต อย่าหลับดึกเกินไป ปลุกความมุ่งมั่นของตน แล้วตั้งนาฬิกาปลุกเพื่อมาละหมาดซุฮฺด้วยกันที่มัสยิดกันนะครับ จะได้มีเวลานั่งทบทวนอัลกุรอานด้วย

74. ละหมาดอิซาอูพร้อมอิมามที่มัสยิด

แบบอย่างจากท่านนบี: ละหมาดอิซาอูที่มัสยิดพร้อมกับอิมาม

หลักฐาน: จากท่านอุษมาน บิน อффาน (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า

” مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ ”

ความว่า: “ผู้ใดที่ละหมาดอิซาอูกับกลุ่ม ก็เหมือนกับว่าเขาได้ละหมาดครึ่งคืน

และผู้ใดที่ละหมาดซุฮฺรกับกลุ่ม ก็เหมือนกับว่าเขาได้ละหมาดทั้งคืน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: นำแปลกทั้งที่เป็นช่วงเวลาที่คนปกติจะมีเวลาว่างกัน แต่ผู้คนกลับใช้ไปกับการพักผ่อนอยู่ที่บ้าน อยู่กับความบันเทิงที่บ้าน อาจด้วยความเกียจคร้านหลังจากทำงานมาทั้งวัน ทำให้หลายคนพลาดผลบุญอันยิ่งใหญ่

สรุป: ไปละหมาดอิซาอูที่มัสยิดพร้อมกันเถอะ อย่าลืมหาเด็ก ๆ ไปด้วย พร้อมผลบุญมหาศาลที่รออยู่

75. ตั้งใจฟังคุตบะฮ์และห้ามพูดคุยเด็ดขาด

แบบอย่าง: ไปละหมาดวันศุกร์แต่เนิ่นและสงบเงียบ ตั้งใจฟังคุตบะฮ์ โดยต้องไม่พูดคุยหรือทำอะไรที่จะทำให้ตัวเองและผู้อื่นเสียสมาธิ

หลักฐาน: ท่านอบู สุรอยเราะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านเราะซูล (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

" مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى وَلَعَا فَقَدْ لَعَا."

ความว่า: “ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาดอย่างดีเยี่ยม และได้มา (มัสยิด) ในวันศุกร์ แล้วเขาได้ตั้งใจฟัง (คุตบะฮ์) และสงบเงียบ พระองค์จะยกโทษให้เขาระหว่างวันศุกร์นั้นกับวันศุกร์ (ถัดไป) พร้อมทั้งเพิ่มให้อีกสามวัน และผู้ใดที่เอื้อมก้อนกรวดเล่น เขาได้ทำการที่ไร้สาระแล้ว (คือไม่ได้ผลประโยชน์ของวันศุกร์นั้น)”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ หรือขาดความเข้าใจว่าการพูดคุยหรือการละเล่นใด ๆ ระหว่างคุตบะฮ์เป็นสิ่งต้องห้ามและทำให้ผลประโยชน์ลดลงอย่างมาก

สรุป: ทุกวันศุกร์ ให้รีบเร่งไปมัสยิด และใช้โอกาสนี้ในการนั่งฟังคุตบะฮ์อย่างตั้งใจและสงบเงียบ เพื่อให้ได้รับการอภัยโทษบาปจากพระองค์อัลลอฮ์ตลอดทั้งสัปดาห์

76. อ่านอายะฮ์อัลกุรซีหลังละหมาดฟัรฎู

แบบอย่างจากท่านนบี: อ่านอายะฮ์อัลกุรซีหลังละหมาดฟัรฎูทุกเวลา ในช่วงที่นั่งรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ก่อนลุกไปละหมาดซุนนะฮ์ หรือลุกไปทำธุระอื่นๆ

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า

مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ

ความว่า: “ผู้ใดที่อ่านอายะฮ์อัลกุรซีหลังละหมาดฟัรฎูทุกเวลา จะไม่มีสิ่งใดขัดขวางเขาจากการเข้าสวรรค์ นอกจากความตาย

(คือแค่รอให้ตายก่อน)”

บันทึกโดยอันนะซาอี ชัยค้อัลบานีระบุว่า ศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความหลงลืม ความไม่ใส่ใจ การให้ความสำคัญกับสิ่งอื่นมากกว่า ทำให้พลาดจากความดีงามอันยิ่งใหญ่ที่อาจเป็นเหตุให้พวกเราได้เข้าสวรรค์ได้

สรุป: หลังละหมาดฟัรฎูทุกครั้งอย่าลืมอ่าน อายะฮ์อัลกุรซี นะครับ

77. รวมละหมาดได้หากฝนตกหนัก

แบบอย่างจากท่านนบี: อนุญาตให้อิมามรวมละหมาดซุฮฺริและอัศรี หรือมัฆริบและอิฮาอฺ ที่มีสยิดได้ หากฝนตกหนักและกลัวว่ามะอุมุมจะเป็นอันตรายหากต้องมาละหมาดอีกเวลาหนึ่ง

หลักฐาน: จากท่านอิบนุ อับบาส (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

“جمع رسول الله صلى الله عليه وسلم بين الظهر والعصر، والمغرب والعشاء في المدينة في غير خوف ولا مطر.”

ความว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้รวมละหมาดซุฮฺริกับอัศรี และมัฆริบกับอิฮาอฺ ที่เมืองมะดีนะฮ์ ทั้งที่ไม่ใช่ในยามที่หาวดกแล้วหรือมีฝนตก”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

อธิบายเสริม ความเข้าใจในมุมกลับ แสดงว่า สามารถรวมละหมาดได้ หากฝนตกหนัก และเช่นเดียวกันที่แสดงให้เห็นถึงความเมตตาของ พระองค์อัลลอฮ์ที่ว่า หากมีความจำเป็นจริงก็สามารถรวมละหมาดได้ถึงแม้จะไม่ใช่เพราะฝนตกหนักหรืออยู่ในช่วงอันตราย

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ในข้อผ่อนผันนี้หรือกลัวว่าการรวมละหมาดนั้นจะไม่ถูกต้องและไม่ถูกต้องรับ

สรุป: หากฝนตกหนักแล้วเกรงจะเป็นอันตรายต่อมะอุมุมที่ต้องฝ่าฝนมาละหมาด อิมามสามารถรวมละหมาดในเวลาที่ถูกอนุญาตได้

78. ต่อให้ละหมาดมาแล้ว แต่เมื่อมาที่มัสยิดให้ ละหมากับญะมาอะฮ์อีกรอบ

แบบอย่างจากท่านนบี: หากใครละหมาดฟัรฎูมาแล้วแต่ได้ไปมัสยิดแล้วพบว่ากำลังละหมาดเวลาที่เขาละหมาดไปแล้ว ก็ให้เขาไปร่วมละหมาดด้วยอีกโดยเจตนาให้การละหมาดครั้งนี้เป็นนาฟิละฮ์ (ซุนนะฮ์) ซึ่งเขาจะได้ผลบุญของการละหมาดทั้งสอง (ครั้งแรกเป็นฟัรฎู และครั้งที่สองเป็นนาฟิละฮ์) การกระทำนี้ถูกบัญญัติขึ้นเพื่อส่งเสริมให้มุสลิมอยู่ร่วมกับญะมาอะฮ์และได้รับผลบุญจากสิ่งนั้น

หลักฐาน: ฮะดีษของยะซีด บิน อัลอัสวัต (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

”شَهِدْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّتَهُ، فَصَلَّيْتُ مَعَهُ صَلَاةَ الْفَجْرِ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ إِذَا بِرَجُلَيْنِ لَمْ يُصَلِّيَا، فَقَالَ: "مَا مَنَعَكُمَا أَنْ تُصَلِّيَا مَعَنَا؟" قَالَ: "يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ صَلَّيْنَا فِي رِحَالِنَا". فَقَالَ: "إِذَا صَلَّيْتُمَا فِي رِحَالِكُمَا ثُمَّ أَتَيْتُمَا مَسْجِدَ جَمَاعَةٍ فَصَلِّيَا مَعَهُمْ، فَإِنَّهَا لَكُمْ نَافِلَةٌ“

ความว่า: “ฉันได้ทำฮัจญ์กับท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) และฉันได้ละหมาดซุฮรพร้อมกับท่านที่มัสยิดอัลค็อยฟ เมื่อท่านละหมาดเสร็จพบว่ามิใช่ชายสองคนที่ไม่ได้ละหมาดร่วมกับพวกเรา

ท่านจึงถามว่า ‘อะไรห้ามไม่ให้พวกคุณละหมากับพวกเรา?’

ทั้งสองตอบว่า ‘โอ้อูซูลุลลอฮ์ พวกเราละหมาดกันมาแล้วจากที่พัก’

ท่านกล่าวว่า ‘ต่อให้ละหมาดมาแล้ว แต่หากยังมีมัสยิดที่มีญะมาอะฮ์ก็
จงละหมาดพร้อมกับพวกเขา เพราะแน่นอนมันเป็นนาฟละฮ์ (ได้บุญ)
สำหรับพวกท่าน’”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์และอันนะซาอี โดยชัยคุลอิสลามรับรองว่าศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ผู้คนจำนวนมากไม่รู้ว่าการละหมาดซ้ำ
กับญะมาอะฮ์โดยมีเจตนาให้เป็นนาฟละฮ์นั้นเป็นสิ่งที่ได้รับการส่งเสริม
บางท่านคิดว่าเมื่อละหมาดฟัรฎูไปแล้วก็ถือว่าพ้นข้อบังคับไป ในขณะที่
บางท่านก็เข้าใจว่าห้ามละหมาดซ้ำในทุกกรณี

สรุป: ต่อให้ละหมาดมาแล้ว แต่หากยังมีมัสยิดที่เขา กำลังละหมาด
กันอยู่ก็ให้ไปละหมาดกับเขาด้วย

79. ช่วยละหมาดกับผู้ที่มาไม่ทันละหมาด เพื่อให้เขาได้ผลบุญญะมาอะฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: ต่อให้เราละหมาดฟัรฎูกับญะมาอะฮ์ไปแล้ว แต่หากเจอคนที่มาละหมาดไม่ทันและกำลังจะละหมาด เราควรละหมาดกับเขาเพื่อให้เขาได้ผลบุญของการละหมาดญะมาอะฮ์ (25-27 เท่า) ซึ่งเราเองจะได้เป็นนาฟิละฮ์ (ผลบุญเพิ่ม)

หลักฐาน:

رَأَى رَجُلًا يُصَلِّي وَحْدَهُ، فَقَالَ: "أَلَا رَجُلٌ يَتَصَدَّقُ عَلَى هَذَا فَيُصَلِّيَ مَعَهُ؟" فَقَامَ رَجُلٌ مِّنَ الْقَوْمِ فَصَلَّى مَعَهُ

ความว่า: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้เห็นชายคนหนึ่งกำลังละหมาดเพียงลำพัง

ท่านจึงกล่าวว่า: 'ไม่มีใครจะบริจาคให้เขา ด้วยการละหมาดร่วมกับเขาบ้างหรือ?'

ชายคนหนึ่งในกลุ่มจึงลุกขึ้นไปละหมาดร่วมกับเขา"

บันทึกโดยอะฮ์มัด โดยชัยค้อัลบานีรับรองว่า สะดีษศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ในข้อบัญญัติทางศาสนา ใครหลายคนไม่รู้ว่าการละหมาดซ้ำเพื่อให้ผู้อื่นได้ผลบุญญะมาอะฮ์นั้นเป็นสิ่งที่ศาสนาส่งเสริม บางส่วนเข้าใจว่าเมื่อละหมาดฟัรฎูไปแล้วจะไม่สามารถละหมาดซ้ำได้อีกเลยในทุกกรณี นอกจากนี้ด้วยความเกียจคร้านที่บาง

ท่านอาจรู้สึกว่าคุณได้ทำหน้าที่ของตนเสร็จแล้วจึงลังเลที่จะละหมาดซ้ำ
อีกครั้งโดยมองข้ามผลบุญอันยิ่งใหญ่ที่จะได้รับการกระทำนี้

สรุป: เห็นใครมาละหมาดไมทัน หากช่วยเขาได้ก็ขอให้ช่วยไป
ละหมาดกับเขา ให้เขาได้ผลบุญญะมาอะฮ์ ซึ่งเราเองก็จะได้รับ
ความรักจากพระองค์อัลลอฮ์มากขึ้นไปด้วย

80. ให้เด็กเล็กเคยชินกับการละหมาด

แบบอย่างจากท่านนบี: การให้เด็กเล็ก ๆ อยู่ใกล้ช่วงเวลาที่เราละหมาด หรือหากเขาฟังความรู้เรื่องไม่ชวนร้ายก็พาไปร่วมละหมาดที่มัสยิด เพื่อฝึกให้พวกเขารักและคุ้นเคยกับการใช้ชีวิตผูกพันกับการละหมาด มัสยิด และญะมาอะฮ์

หลักฐาน: ด้วยบทที่กล่าวถึง 7 กลุ่มที่ได้อยู่ในร่มเงาของพระองค์ อัลลอฮ์ หนึ่งในนั้นคือผู้ที่หัวใจผูกพันอยู่กับมัสยิด และเยาวชนที่เติบโตมาด้วยการทำอิบาดะฮ์ เช่นเดียวกับ คำกล่าวของท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ที่กล่าวไว้ว่า:

”مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ”

ความว่า: “จงสั่งให้บุตรหลานให้ละหมาดเมื่อพวกเขาอายุเจ็ด ขวบ และจงตีพวกเขาเมื่ออายุสิบขวบ (หากไม่ยอมละหมาด) ...”

บันทึกโดยอบู ดาวูด ซึ่งชัยคุอัลบานีระบุว่าเศาะฮีฮ์

และจากท่านอบู กอตาดะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน):

”أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أَمَامَةً بِنْتُ زَيْنَبٍ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا، وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا”

ความหมาย “แน่นอนที่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคยละหมาดโดยอุ้มอุมามะฮ์บุตรสาวของชัยนับ

บุตรสาวของท่านเราะซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) และเมื่อท่านจูบท่านก็วางเธอลง และเมื่อท่านยืนท่านก็อุ้มเธอ”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ถึงความสำคัญของการเลี้ยงลูกให้เคยชินกับสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำอิบาดะฮ์ ความเข้าใจผิดว่ามัสยิดเป็นสถานที่ต้องห้ามสำหรับเด็กที่ยังเล็ก และการที่ผู้ปกครองบางท่านขาดความอดทนในการอบรมและควบคุมพฤติกรรมเด็กในมัสยิด

สรุป: การให้เด็กคุ้นเคยกับการละหมาด พาเขาไปมัสยิดบ้าง คือส่วนหนึ่งของการสอนให้เขาผูกพันกับการละหมาดตั้งแต่อายุยังน้อย คือรากฐานสำคัญในการสร้างคนหนุ่มสาวที่มีหัวใจผูกพันกับมัสยิดที่จะเป็นอนาคตที่ดีของสังคมและยังเป็นกลุ่มคนที่จะได้อยู่ในร่มเงาของพระองค์อัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ด้วย

81. อนุญาตให้รอมแท้งระหว่างละหมาดฟรัฎุได้

แบบอย่างจากท่านนบี: อนุญาตให้รอมแท้งระหว่างละหมาดในสถานที่ที่ควร
รอมแท้ง เช่น บนพื้นดินช่วงระหว่างการเดินทาง เป็นต้น หากรอมแท้ง
นั้นสะอาดปราศจากนะจิซที่รู้เห็นอย่างชัดเจน

หลักฐาน:

سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ: أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي
نَعْلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ.

ความว่า: ท่านอุมัซซะมะฮฺได้ถามท่านอันสาว์ “ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอ
พระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคยละหมาดโดยสวมรอมแท้ง
หรือไม่?” ท่านได้ตอบว่า “ใช่”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนจำนวนมากเชื่อว่าหากรอมแท้งระหว่างละหมาดจะทำให้
ละหมาดใช้ไม่ได้หรือลดทอนผลบุญของการละหมาดลง ในขณะที่
บางท่านกลัวว่ารอมแท้งจะเปื้อนนะจิซ ทั้งที่อิสลามให้ตัดสินบนความ
ชัดเจนที่เรายังไม่เห็นคราบนะจิซชัด ๆ ก็ให้ถือว่าสะอาดไว้ก่อน เพราะ
โดยพื้นฐานแล้วรอมแท้งสะอาดจนกว่าจะมีความแน่ชัดเป็นอื่น - วัลลอ
ฮุอะอูลัม

สรุป: หากมีความจำเป็นสามารถสวมรอมแท้งระหว่างละหมาดได้ หาก
รอมแท้งไม่เปื้อนนะจิซและสถานที่นั้นควรรอมแท้งระหว่างละหมาด

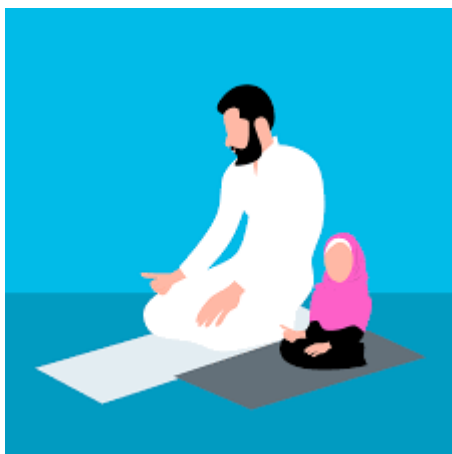
เช็คลิสต์

☑ เช็ค 10 แบบอย่างที่ถูกสืม ในการละหมาดฟัรฎู:

1. วันนี้ละหมาดครบและตรงเวลาทุกเวลาใช่ไหม?
2. วันนี้ได้ทำน้ำละหมาดจากบ้าน และเดินอย่างสำรวมไปละหมาด
ญะมาอะฮ์ที่มัสยิดแล้วบ้างไหม?
3. ท้นละหมาดแถวแรกไหมวันนี้?
4. ตอนละหมาดญะมาอะฮ์มีการจัดแถวให้ชิดและตรงดีหรือยัง?
5. ละหมาดอิซาอู กับ ซุบฮู ที่มัสยิดหรือยัง?
6. สืมอ่านอะยะฮ์อัลกุรซีหลังละหมาดไหม?
7. เคยช่วยให้ใครได้ผลประโยชน์ญะมาอะฮ์ด้วยการละหมาดกับเขาแล้ว?
8. ต่อให้ฉันละหมาดจากบ้านมาแล้ว แต่หากฉันมัสยิดแล้วเขากำลังจะละหมาดฉันก็จะละหมาดด้วย!
9. เวลารวมละหมาด มีเหตุจำเป็นจริงๆที่ศาสนาอนุญาตไหม?
10. ฉันเข้าใจเรื่องข้อผ่อนผันในการใส่รองเท้าละหมาดฟัรฎู!

18 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกลดทอนทิ้ง ในการละหมาด

82. ละหมาดซุนนะฮ์ก่อนหลังฟัรฎูเพื่อเสริมละหมาด ฟัรฎูที่บกพร่อง

แบบอย่างจากท่านนบี: ละหมาดซุนนะฮ์ก่อนหลังฟัรฎูในเวลาที่มีทำได้
ผลพลอยได้คือมันจะไปเสริมความบกพร่องในละหมาดฟัรฎูของเรา

หลักฐาน: ท่านศาสนทูตของพระองค์อัลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและ
ความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

«إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ
صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ. فَإِنْ
انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ
تَطَوُّعٍ؟ فَيُكْمَلُ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ. ثُمَّ تَكُونُ سَائِرُ أَعْمَالِهِ
عَلَى ذَلِكَ»

ความว่า: “แน่นอนสิ่งแรกที่บ่าวจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ คือ การ
ละหมาด หากการละหมาดของเขาดีเขาก็จะได้รับความสำเร็จและรอด
พ้น แต่หากบกพร่องเขาก็จะขาดทุนและพินาศ ซึ่งหากมีความบกพร่อง
ในละหมาดฟัรฎูของเขา พระองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติจะกล่าวว่า ‘จงดู
ว่าบ่าวของข้าได้ละหมาดซุนนะฮ์ใดบ้างหรือไม่?’

การละหมาดซุนนะฮ์ดังกล่าวจะถูกนำมาเติมเต็มสิ่งที่บกพร่องไปจาก
ละหมาดฟัรฎู แล้วการทำงานอื่น ๆ ทั้งหมดของเขาก็จะถูกตัดสินโดยใช้
คุณภาพของการละหมาดเป็นบรรทัดฐาน”

บันทึกโดยอบูดาูด อัดติรมิซีและอันนะฮาอี สะดีษะฮัน

เหตุที่ผู้คนละเลย: หนึ่งในเรื่องที่เราคุ้นเคยอย่างแพร่หลาย แต่ใครหลายคนคิดเพียงว่า “มันก็แค่ขุนนะฮะ” หรือ “ไว้ทีหลังแล้วกัน” เลยมองข้ามความสำคัญที่ละหมาดซุนนะฮะจะสามารถเติมเต็มละหมาดฟัรฎูที่บกพร่องให้สมบูรณ์ได้ และเพราะละหมาดฟัรฎูคือบรรทัดฐานในการสอบสวนว่าคนหนึ่งหากมันสมบูรณ์การสอบสวนงานอื่นก็จะง่ายดาย หากมันบกพร่องการสอบสวนเรื่องอื่นก็จะหนักไปด้วย ดังนั้น การที่สามารถเติมเต็มฟัรฎูได้จึงเป็นเรื่องที่ดีมากสำหรับผู้ศรัทธา เช่นเดียวกับที่หลายท่านอาจเร่งรีบกันจนยามากไปจนไม่มีเวลาที่จะละหมาดซุนนะฮะและอาจเป็นเหตุให้เราต้องมาเสียใจในภายภาคหน้า

สรุป: การละหมาดซุนนะฮะก่อนหลังฟัรฎูคือการลงทุนที่ง่ายตายที่ผลตอบแทนมหาศาล คือการเติมเต็มละหมาดฟัรฎูของเราให้สมบูรณ์ในวันกิยามะฮ์ และคือการแสดงความรักความผูกพันกับการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์อัลลอฮ์

83. รักษาละหมาดซุนนะฮะเราะวาติบ 10-12

รอกอะฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: การละหมาดซุนนะฮะเราะวาติบ (ละหมาดซุนนะฮ์ประจำวัน) อย่างสม่ำเสมอ ทั้งก่อนและหลังละหมาดฟัรฎู

หลักฐาน: บันทึกโดยอิมามมุสลิมในศอฮิฮ์ของท่าน จากท่านหญิงอุมมุสสะบีบะฮ์กล่าวว่า: ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

”مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّيَ لِلَّهِ كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ، إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ.”

ความว่า: “ไม่มีบ่าวมุสลิมคนใดที่ละหมาดเพื่อพระองค์อัลลอฮ์ทุกวัน สิบสองรอกอะฮ์ โดยสมัครใจที่ไม่ใช่ฟัรฎู เว้นแต่พระองค์อัลลอฮ์จะทรงสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่เขาในสวนสวรรค์”

ในรายงานของอัสติซมีซีได้กล่าวรายละเอียดของจำนวนรอกอะฮ์ไว้ว่า:

”مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً، بَنِيَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ: أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرُكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ.”

ความว่า: “ผู้ใดละหมาดในหนึ่งวันกับหนึ่งคืน สิบสองรอกอะฮ์ บ้านหลังหนึ่งจะถูกสร้างให้แก่เขาในสวนสวรรค์: สี่รอกอะฮ์ก่อนซุฮริ, สองรอกอะฮ์หลังซุฮริ, สองรอกอะฮ์หลังมัฆริบ, สองรอกอะฮ์หลังอิชาอ์, และสองรอกอะฮ์ก่อนละหมาดฟัจริ”

ในขณะที่รายงานจากท่านอิบนุอุมัรกล่าวไว้ 10 รอกอะฮ์ดังนี้

"حفظت من النبي ﷺ عشر ركعات: ركعتين قبل الظهر، وركعتين بعدها، وركعتين بعد المغرب في بيته، وركعتين بعد العشاء في بيته، وركعتين قبل الصبح"

ความว่า: ฉันจำมาจากท่าน 10 รอกอะฮ์: 2 ก่อนซุฮฺร 2 หลังซุฮฺร 2 หลังมักริบที่บ้านของท่าน 2 หลังอิชาอ์ที่บ้านของท่าน และ 2 ก่อนซุบฮ์

มุตตะฟัค อลัฮ์ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: นี่คือการหนึ่งในแบบอย่างที่เราจำกันได้อย่างแพร่หลาย แต่อาจด้วยความเกียจคร้าน ความเร่งรีบ หรืออาจไม่ได้ให้ความสำคัญ เพราะไม่ใช่ละหมาดฟัรฎู ทำให้มุสลิมหลายท่านพลาดจากการละหมาด ซุนนะฮ์เราะวาติบนี้ให้ครบ

สรุป: ต่อให้ไม่ได้ทุกวัน แต่เราควรหมั่นรักษาการละหมาดเราะวาติบวันละ 10-12 รอกอะฮ์ เท่าที่จะทำได้

ยิ่งทำได้มาก โลกหน้าเราจะมีดีใจ “ที่ได้ทำ”

ซุนนะฮ์เราะวาติบสรุปได้ดังนี้: ก่อนฟัจร 2

ก่อนซุฮฺร:2 (หรือ 4), หลังซุฮฺร:2

หลังมักริบ:2

หลังอิชาอ์:2

84. ละหมาดซุนนะฮ์ที่บ้าน

แบบอย่างจากท่านนบี: การละหมาดซุนนะฮ์เราะวาติบรวมถึงละหมาดซุนนะฮ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่ฟัรฎูที่บ้านดีกว่าที่มัสยิด

หลักฐาน:

صَلُّوا أَهْلَ النَّاسِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ.

ความว่า: “ผู้คนที่ทั้งหลาย จงละหมาดในบ้านของพวกเขาเถิด เพราะแน่นอนแล้วการละหมาดที่ดีที่สุดของคนคนหนึ่งคือที่บ้านของเขา ยกเว้นการละหมาดบังคับ (ฟัรฎู)”

มุตตะฟั ก อัลยัฮ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

اجْعَلُوا مِنْ صَلَاتِكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ، وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا.

ความว่า: “จงให้ส่วนหนึ่งของการละหมาดของพวกเขาทำอยู่ในบ้านของพวกเขา อย่าให้มันเหมือนสุสาน (ที่ไม่มีการละหมาด)”

มุตตะฟั ก อัลยัฮ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เข้าใจผิดว่ามัสยิดคือที่ที่ดีที่สุดสำหรับการละหมาด ในขณะที่บางที่แค่ละหมาดซุนนะฮ์ที่มัสยิดก็ยากแล้วการกลับมาซุนนะฮ์ที่บ้านยิ่งยากขึ้นไปอีก แต่หนึ่งในข้อดีของการละหมาดที่บ้านคือการทำให้บ้านมีชีวิตชีวาด้วยการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์อัลลอฮ์

สรุป: พยายามละหมาดซุนนะฮ์ต่างๆ ที่บ้านด้วย อย่าให้บ้านเป็นเหมือนหลุมศพ

85. เมื่อละหมาดในที่เปลี่ยวให้มีชุตเราะฮฺ ที่บอก เขตที่เราชุกุด

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อละหมาดในที่โล่ง (เช่น ลานกว้าง หรือ มัสยิดที่ไม่มีเขตชุกุด) ให้วางสิ่งกันบอกเขตชุกุดเบื้องหน้า (ชุตเราะฮฺ) เพื่อไม่ให้ใครตัดหน้า แต่ให้เขาเดินอ้อมหลังชุตเราะฮฺนั้นไป

หลักฐาน: จากท่านอบูอัลจุฮัยม (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านรอลูลูลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

لَوْ عَلِمَ الْمَارِئِينَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ، لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ
مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ.

ความว่า: “หากผู้ที่เดินตัดหน้าคนที่กำลังละหมาดรู้ว่าเขาจะต้องรับบาป
มากเพียงใด เขาจะเลือกยืนรอสี่สิบ (บางสายรายงานระบุหน่วยว่าเป็น
“ปี” คือ ยืนรอ 40 ปี) แทนที่จะเดินตัดหน้าผู้ละหมาด”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

และจากท่านอิบนุอุมร์ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْدُو إِلَى الْمُصَلِّي وَالْعَزَّةُ بَيْنَ يَدَيْهِ
تَحْمُلًا، وَتُنْصَبُ بِالْمُصَلِّي بَيْنَ يَدَيْهِ، فَيُصَلِّي إِلَيْهَا"

ความว่า: “เมื่อท่านรอลูลูลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่
ท่าน) ออกไปที่ละหมาดท่านได้พาหอกเล็ก ๆ ไปด้วย และตั้งไว้เบื้อง
หน้าท่านแล้วท่านก็ละหมาดโดยหันไปทางมัน”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความไม่ใส่ใจ ความใจร้อน ทั้งจากผู้ที่จะละหมาด หรือ ผู้ที่อยากรีบออกจากมัสยิด ทำให้ไม่มีการบอกเขตซุตจุด และทำให้มีการเดินตัดหน้าผู้ที่กำลังละหมาด โดยไม่รู้ว่ามันเป็นเรื่องใหญ่เพียงใด

* หมายเหตุ ในกรณีที่ละหมาดเป็นญะมาอะฮ์ ให้อิมามมีซุตเราะฮ์คนเดียวก็เพียงพอแล้ว - วัลลอฮูอะอ์ลัม

สรุป: ก่อนจะละหมาด หากอยู่ในพื้นที่ที่อาจมีคนเดินตัดหน้าได้ให้วางซุตเราะฮ์บอกเขตให้ผู้อื่นรู้เพื่อที่เขาจะได้เดินอ้อมหลังซุตเราะฮ์นั้น แต่ในกรณีที่ละหมาดตามอิมามซุตเราะฮ์ของอิมามก็เพียงพอแล้วมะอุมุมไม่ต้องมี - วัลลอฮูอะอ์ลัม

86. รุกูและซุจูดให้นานขึ้นในละหมาดซุนนะฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: ในขณะละหมาดซุนนะฮ์ โดยเฉพาะละหมาด ยามค่ำคืน เมื่อรุกูให้ตักบีฮ์ (สรรเสริญพระองค์อัลลอฮ์) นาน ๆ และ เมื่อซุจูดให้ซอดดูอาอูเยอะ ๆ ไม่ต้องเร่งรีบ

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ.

ความว่า: “ช่วงเวลาที่ทำวอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขามากที่สุดคือ ขณะที่เขาซุจูด ดังนั้นจงดูอาอูให้มาก ๆ”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَاتَ لَيْلَةٍ فَافْتَتَحَ الْبَقْرَةَ ,
فَقُلْتُ يَرْكُوعٌ عِنْدَ الْمَائَةِ , فَمَضَى , فَقُلْتُ يَرْكُوعٌ عِنْدَ الْمَائَتَيْنِ , فَمَضَى ,
فَقُلْتُ يُصَلِّيُ بَهَا فِي رُكْعَةٍ , فَمَضَى , فَافْتَتَحَ النِّسَاءَ فَقَرَأَهَا , ثُمَّ افْتَتَحَ
آلَ عِمْرَانَ فَقَرَأَهَا , يَقْرَأُ مَتَرَسَّلًا , إِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَسْبِيحٌ سَبَّحَ , وَإِذَا مَرَّ
بِسَوْأَلٍ سَأَلَ , وَإِذَا مَرَّ بِتَعَوُّذٍ تَعَوَّذَ , ثُمَّ رَكَعَ فَقَالَ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ ,
فَكَانَ رُكُوعُهُ نَحْوًا مِنْ قِيَامِهِ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ : سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ
حَمِدَهُ , فَكَانَ قِيَامُهُ قَرِيبًا مِنْ رُكُوعِهِ ثُمَّ سَجَدَ فَجَعَلَ يَقُولُ سُبْحَانَ
رَبِّيَ الْأَعْلَى فَكَانَ سَجُودُهُ قَرِيبًا مِنْ قِيَامِهِ

รายงานจากท่านหุซัยฟะฮฺ บินอัลยะมาน (ขอพระองค์อัลลอฮฺทรงพอใจ
ท่าน) ว่า “ฉันได้ละหมาดร่วมกับท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความ
สันติแก่ท่าน) ในคำคืนหนึ่ง ท่านได้เริ่มต้น (อ่าน) ซูเราะฮฺอัลบะเกาะ
เราะฮฺ ฉันคิดว่า ‘ท่านคงจะรูกูเมื่อถึง (อายะฮฺที่) หนึ่งร้อย’ แต่ท่านก็
อ่านต่อไป

ฉันคิดว่า ‘ท่านคงจะรูกูเมื่อถึง สองร้อย’ แต่ท่านก็อ่านต่อไป

ฉันคิดว่า ‘ท่านคงจะอ่านแค่ทั้งซูเราะฮฺนี้’ แต่ท่านก็อ่านต่อไป

แล้วท่านก็เริ่มต้น (อ่าน) ซูเราะฮฺอันนิซาอฺและท่านก็อ่านจนจบ แล้ว

ท่านก็เริ่มต้น (อ่าน) ซูเราะฮฺอาลิอิมรอนและท่านก็อ่านจนจบ

(ท่านนบี) จะอ่านช้า ๆ เมื่อท่านผ่านอายะฮฺที่มีการให้ความบริสุทธิ์
(ต่ออัลลอฮฺ) ท่านก็จะกล่าว “ซุบฮันัลลอฮฺ” และเมื่อท่านผ่านอายะฮฺที่
มีการวิงวอนขอท่านก็จะวิงวอนขอ และเมื่อท่านผ่านอายะฮฺที่มีการขอ
ความคุ้มครองท่านก็จะขอความคุ้มครอง

หลังจากนั้น ท่านก็รูกู พลังกล่าวว่า ‘ซุบฮันะรอบบียัลอะซีมี’ [มหา
บริสุทธิ์แด่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ของฉัน]

ซึ่งการรูกูของท่านนั้นนานเกือบเท่าการยืนของท่าน

แล้วท่านก็เงยศีรษะขึ้น พลังกล่าวว่า ‘ชะมิอัลลอฮฺ ลีมัน ฮะมิดะฮฺ’
[อัลลอฮฺได้ยินผู้ที่สรรเสริญพระองค์]

ซึ่งการยืนของท่าน (หลังรูกู) ก็นานใกล้เคียงกับการรูกูของท่าน

แล้วท่านก็ซูด พลังกล่าวว่า ‘ซุบฮันะรอบบียัลอะอูลา [มหาบริสุทธิ์
แด่พระเจ้าผู้ทรงสูงส่งที่สุดของฉัน]

ซึ่งการชู้ตของท่านก็นานใกล้เคียงกับการยืน (หลังรูกู) ของท่าน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิมและอิมามอะฮฺมัด

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะต้องการละหมาดให้เสร็จเร็ว ๆ จึงทำรูกูและชู้ตอย่างรวดเร็ว แม้แต่ในละหมาดกลางคืนที่โดยธรรมชาติแล้วเป็นละหมาดที่จำทำอย่างไม่เร่งรีบด้วยการเข้าใกล้ชิดพระองค์อัลลอฮ์ ด้วยการสรรเสริญและดُع้อต่อพระองค์

สรุป: การละหมาดคือการใกล้ชิดกับพระเจ้า ดังนั้นในทุกอิริยาบถ โดยเฉพาะขั้นตอนการชู้ตและการรูกู ให้ทำอย่างพิถีพิถัน โดยเฉพาะในละหมาดซุนนะฮ์ เช่น ละหมาดยามค่ำคืน ให้ทำให้นานเป็นพิเศษจะได้มีเวลาใกล้ชิดพระองค์และขอต่อพระองค์มากขึ้น แต่หากเป็นอิมามนำละหมาดอยู่ให้ละหมาดโดยคำนึงถึงผู้ที่อ่อนแอที่สุดในกลุ่มนั้น

87. ละหมาดทุกครั้งหลังน้ำละหมาด และรักษาให้ ตัวเองมีน้ำละหมาดตลอดเวลา

แบบอย่างจากท่านนบี: ทุกครั้งที่ทำน้ำละหมาด หรืออาบน้ำ (มุซุล) ให้
ละหมาดซุนนะฮ์ 2 รอกอะฮ์ หรือละหมาดอะไรซักอย่างที่ทำให้ได้ในเวลา
นั้น และพยายามรักษาให้ตัวเองมีน้ำละหมาดตลอดเวลา

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)
กล่าวว่า:

"... مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوُ وُضُوئِي هَذَا ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رُكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا
نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ."

ความว่า: "... ผู้ใดทำน้ำละหมาดเหมือนกับน้ำละหมาดที่ฉันทำนี้ และ
เขาได้ละหมาดสองรอกอะฮ์โดยที่เขาไม่ได้คิดอะไรนอกเรื่อง (มีความ
บริสุทธิ์ใจ นอบน้อมและสงบ) เลยระหว่างทั้งสอง บาปที่ผ่านมาของเขา
จะได้รับการให้อภัย"

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِبِلَالٍ عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ: يَا بِلَالُ
حَدِّثْنِي بِأَرْحَى عَمَلٍ عَمِلْتُهُ فِي الْإِسْلَامِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ دَفَّ نَعْلَيْكَ بَيْنَ
يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ. قَالَ: مَا عَمِلْتُ عَمَلًا أَرْحَى عِنْدِي، أَنِّي لَمْ أَتَطَهَّرْ طَهْرًا
فِي سَاعَةِ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطَّهْرِ مَا كُتِبَ لِي أَنْ أَصَلِّيَ.

ความว่า: ท่านนบีได้ถามท่านบิลาลหลังละหมาด فجر เสร็จว่า

“บิลาล ตั้งแต่รับอิสลามมาสิ่งใดที่คุณทำเป็นประจำที่คุณหวังผลจากมันมากที่สุด เพราะเพราะฉันได้ยินเสียงร้องเท้าของคุณในสวรรค์”

ท่านบิลาลตอบว่า “งานที่ผมทำอย่างสม่ำเสมอและคาดหวังมากที่สุดคือ ไม่มีครั้งใดที่ผมทำตัวให้สะอาด (น้ำละหมาด อาบน้ำ) จะกลางวันหรือกลางคืนนอกจากผมต้องละหมาดอะไรซักอย่างที่ถูกต้องกำหนดในช่วงเวลานั้น”

มุตะฟัก อัลยฮู - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: การรักษาความดีอย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องที่ยากกว่า การทำความดีที่ดูยิ่งใหญ่แต่นานๆทีทำ เพราะการทำอย่างต่อเนื่องต้องใช้ความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้า

แบบอย่างนี้ (การรักษาตนให้มีน้ำละหมาดตลอดเวลาและละหมาดที่สามารถละหมาดได้หลังทำน้ำละหมาดทุกครั้ง) เป็นหนึ่งในเรื่องที่รู้แพร่หลายกันดีแต่หาผู้ที่รักษามันได้ยากมาก แต่ผลตอบแทนนั้นคุ้มค่ามากกว่า

สรุป: ฝึกตนให้มีน้ำละหมาดตลอดเวลาและเมื่อได้ทำน้ำละหมาดครั้งใดก็ตาม (จะด้วยการทำน้ำละหมาดหรือการอาบน้ำ) ก็ขอให้ได้ละหมาดอะไรที่ละหมาดได้ในเวลานั้นด้วย

88. ละหมาดตะฮียะตุลมัสยิด (ให้เกียรติต่อบ้าน ของพระองค์อัลลอฮ์)

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อเข้ามัสยิด ท่านนบีส่งเสริมให้ละหมาดตะฮียะตุลมัสยิดสองรอกอะฮ์ เป็นการให้เกียรติต่อบ้านของพระองค์อัลลอฮ์ ด้วยการละหมาดเพื่อพระองค์ ถึงแม้ว่าเวลาที่เข้าไปในนั้นอิมามกำลังคุญบะฮ์อยู่ก็ตาม

หลักฐาน:

جَاءَ رَجُلٌ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ:
أَصَلَّيْتَ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: قُمْ فَصَلِّ رُكْعَتَيْنِ.

ความว่า: “มีชายคนหนึ่งได้เข้ามาในขณะที่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กำลังคุญบะฮ์วันศุกร์อยู่ ท่านได้ถามเขาว่า ‘คุณละหมาดหรือยัง?’ ชายคนนั้นตอบว่า: ‘ยังครับ’

ท่านจึงกล่าวว่า: ‘จงลุกขึ้นละหมาดสองรอกอะฮ์’

มุตตะฟั อลัยฮ์ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ การไม่ให้ความสำคัญ ความเกียจคร้าน โดยเฉพาะหากเป็นวันศุกร์เมื่ออิมามกำลังคุตบะฮ์อยู่บางท่านอาจเข้าใจว่าการนั่งลงเมื่อเข้ามัสยิดเป็นเรื่องที่ควรทำมากกว่า

สรุป: เมื่อเข้ามัสยิด ก่อนที่จะนั่ง อย่าลืมละหมาดสองรอกอะฮ์ก่อน
เป็นการเคารพพระองค์อัลลอฮ์ด้วยการให้เกียรติแก่บ้านของ
พระองค์

89. ละหมาดสองรอกอะสุก่อนละหมาดซุบฮิโดย ละหมาดแบบกระชับ

แบบอย่างจากท่านนบี: ละหมาดสองรอกอะสุก่อนละหมาดซุบฮิโดย
เลือกอ่านซูเราะฮ์สั้น ๆ

หลักฐาน:

لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ النَّوَافِلِ أَشَدَّ
مُحَافَظَةً مِنْهُ عَلَى رُكْعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ.

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ไม่เคย
รักษาละหมาดซุนนะฮ์ใดเคร่งครัดยิ่งกว่าสองรอกอะสุก่อนซุบฮิ”

มุตตะฟัค อัลยัส - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

สะดิษท่านหญิงอาอิชะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน):

ความว่า: “สองรอกอะสุก่อนฟัจรดีกกว่าโลกดุนยาและทุกสิ่งในนั้น”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّفُ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ
الْفَجْرِ، حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ: هَلْ قَرَأَ بِأَمِّ الْكِتَابِ؟

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้
ละหมาด 2 รอกอะสุก่อนละหมาดฟัจรอย่างรวดเร็ว จนฉันคิดว่าท่าน
อ่านฟะติฮะฮ์ไหม?”

มุตตะฟัค อัลยัส - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: คนจำนวนมากไม่ทราบว่าขณะนี้คือการทำ
ละเมิดแบบสั้นๆ จึงละเมิดมันด้วยความยาวเท่ากับการละเมิด
อื่นๆ หรือบางท่านก็ละทิ้งไปเพราะเวลาไม่พอ หรือขี้เกียจทำ

สรุป: ก่อนละเมิดฟเจอร์ อย่าลืมละเมิด 2 รอกอะฮ์ก่อนแบบสั้นๆ

*หมายเหตุ การละเมิดอย่างรวดเร็วของท่านนบีในที่นี้ ท่านไม่ได้
บกพร่องในอิริยาบถใด ต่างจากการละเมิดอย่างมกง่ายที่เหมือนไกจิก
ที่ท่านนบีได้ห้ามเอาไว้ - วัลลอฮุอะอ์ลัม

90. ละหมาดดุฮา (เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นไปแล้ว)

แบบอย่างจากท่านนบี: ละหมาดดุฮาเป็นประจำ (ละหมาดช่วงสาย)

หลักฐาน: จากท่านอบูซัร จากท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ว่าท่านกล่าวว่า:

“يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى.”

ความว่า: “ทุกข้อต่อในร่างกายพวกท่าน (ทั้ง 360 ข้อต่อ) คือเศาะตะเกาะฮฺ (บริจาตทาน) ที่พวกท่านต้องจ่าย ซึ่งทุกการกล่าว ‘ซุบหานัลลอฮฺ’ คือเศาะตะเกาะฮฺ ทุกการกล่าว ‘อัลฮัมดุลิลลาฮฺ’ คือเศาะตะเกาะฮฺ ทุกการกล่าว ‘ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ’ คือเศาะตะเกาะฮฺ ทุกการกล่าว ‘อัลลอฮุอักบัร’ คือเศาะตะเกาะฮฺ การสั่งให้ทำดีคือเศาะตะเกาะฮฺ และการห้ามจากความชั่วคือเศาะตะเกาะฮฺ
ทั้งหมดที่ว่ามาทดแทนได้ด้วยการละหมาดดุฮาสองรอกอะฮฺ”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนมักจะยุ่งอยู่กับกิจวัตรประจำวันในช่วงเวลาดุฮา (ช่วงสายของวัน) จึงละเลยการละหมาดนี้ทั้งที่สามารถทดแทนการบริจาตให้สำหรับทุก ๆ ข้อต่อของร่างกายที่พระองค์ให้เรา

สรุป: เช้านี้อย่าลืมละหมาดดุฮา 2 รอกอะฮฺนะครับ

91. ละหมาดอิชรอก

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อละหมาดซุบฮ์เสร็จแล้วให้นั่งซิกิร (คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์) หรืออ่านอัลกุรอาน รอคจนดวงอาทิตย์ขึ้นสูงเหนือพื้นดินประมาณด้ามหอกแล้วจึงละหมาดสองรอกอะฮ์ (หากมาละหมาดที่หลังโดยไม่ได้นั่งรอตั้งแต่หลังละหมาดซุบฮ์ จะกลายเป็นละหมาด “ดุฮา” – วัลลอฮุอะอ์ลัม)

หลักฐาน:

ثُمَّ مَن صَلَّى الْغَدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ، تَامَّةٍ، تَامَّةٍ، تَامَّةٍ.

ความว่า: “ผู้ใดที่ละหมาดซุบฮ์เป็นกลุ่ม แล้วนั่งคิดถึงพระองค์อัลลอฮ์จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น จากนั้นได้ละหมาดสองรอกอะฮ์ เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับการทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์ที่สมบูรณ์ สมบูรณ์ สมบูรณ์”

บันทึกโดยอัลติรมิซีย์ ชัยคอ์ลบันีระบุว่า ศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายท่านเมื่อละหมาดซุบฮ์ มักเร่งรีบเพื่อเตรียมตัวทำธุระของวัน โดยอาจไม่รู้ถึงความประเสริฐอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับจากการนั่งรอละหมาดดุฮาในมัสยิดหลังซุบฮ์

สรุป: หาเวลานั่งซิกิรหลังละหมาดซุบฮ์เพื่อรอละหมาดอิชรอกบ้าง
ผลบุญเทียบเท่าไปฮัจญ์และอุมเราะฮ์ โดยไม่ต้องใช้เงิน ใช้เวลา
อะไรมากเลยครับ!

92. ละหมาดสี่รอกอะฮ์ก่อนการละหมาดฟัรฎุซุฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: การละหมาดสี่รอกอะฮ์เมื่อดวงอาทิตย์เคลื่อน
เลยศรีษะ (หลังเที่ยง) ก่อนการละหมาดซุฮ์ (นักวิชาการบางท่านกล่าว
ว่านี่ไม่ใช่รอกวาติบก่อนละหมาด - วัลลอฮุอะอฺลัม)

หลักฐาน:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُدِيمُ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ عِنْدَ زَوَالِ
الشَّمْسِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ تُدِيمُ هَذِهِ الْأَرْبَعَ رَكَعَاتٍ عِنْدَ زَوَالِ
الشَّمْسِ؟ فَقَالَ: "إِنَّ أَبْوَابَ السَّمَاءِ تُفْتَحُ، فَلَا تُرْتَجَى حَتَّى يُصَلِّيَ
الظُّهْرُ، فَأُحِبُّ أَنْ يَصْعَدَ لِي فِي تِلْكَ السَّاعَةِ خَيْرٌ. قُلْتُ: أَفِي كُلِّ
قِرَاءَةٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قُلْتُ: هَلْ فَمِنْ تَسْلِيمٍ فَاصِلٍ؟ قَالَ: لَا"

ความว่า

จากท่านอบูอัยยูบ อัลอันศอรี แน่นอนท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและ
ความสันติแก่ท่าน) ได้ละหมาดสี่รอกอะฮ์เมื่อดวงตะวันคล้อย (ก่อน
ละหมาดซุฮ์) อย่างสม่ำเสมอ จนฉันถามว่า ‘ท่านศาสนทูต แน่นอน
ท่านได้ละหมาดสี่รอกอะฮ์นี้อย่างสม่ำเสมอเมื่อดวงตะวันคล้อยหรือ?’

ท่านตอบว่า “ประตูฟากฟ้าจะถูกเปิดออก และจะไม่ปิดจนกว่าจะมีการ
ละหมาดซุฮ์ ฉันจึงอยากให้ความดีของฉันถูกนำขึ้นไปในยามนั้น”
ฉันจึงถามว่า อ่าน (อายะฮ์) ทุกรอกอะฮ์? ท่านตอบว่า “ใช่” ฉันถาม
ต่อว่า มีสลามกันไหมครับ ท่านตอบว่า “ไม่” (สี่รอกอะฮ์สลามเดียว)

บันทึกโดยอັตติรมิซี ชัยคุอัลบานีระบุว่าศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: มุสลิมหลายท่านไม่เคยทราบว่ามีชะตียบนี้ มาก่อน
จึงไม่ทราบถึงความสำคัญและผลบุญอันยิ่งใหญ่นี้ เช่นเดียวกับ
ข้อจำกัดด้านเวลา ในยุคที่เต็มไปด้วยความเร่งรีบ เวลาละหมาดซุฮร
มักจะเป็นช่วงพักเที่ยง ซึ่งผู้คนอาจต้องรีบกินอาหารหรือมีภารกิจอื่นๆ
ทำให้ไม่สามารถปลีกเวลามะละหมาดส์รออะฮ์ได้

สรุป ฝึกละหมาดส์รออะฮ์ก่อนละหมาดซุฮรด้วย ท่านนบีทำเป็น
ประจำ เพราะเป็นช่วงที่การทำงานจะถูกตอบรับง่าย - วัลลออะอูลัม

93. สี่รอกอะสุก่อนซุฮฺริและสี่รอกอะสุหลังซุฮฺริ

แบบอย่างจากท่านนบี: ละหมาดสี่รอกอะสุก่อนละหมาดซุฮฺริและสี่รอกอะสุหลังละหมาดซุฮฺริ

หลักฐาน: จากท่านหญิงอุมมุ หะบีบะฮฺ ว่าท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ.

ความว่า: “ผู้ใดที่รักษาการละหมาดสี่รอกอะสุก่อนซุฮฺริและสี่รอกอะสุหลังซุฮฺริ พระองค์อัลลอฮฺจะทำให้เขาเป็นที่ต้องห้ามจากไฟนรก”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ สะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความเกียจคร้าน หรือ ความไม่รู้ถึงความประเสริฐของมัน และบางท่านอาจพอใจที่ได้ละหมาดสองรอกอะสุก่อนซุฮฺริและสองรอกอะสุหลังซุฮฺริ (เพื่อให้ครบ รอวาติบใน 1 วัน)

สรุป: ซุนนะฮฺก่อน-หลังฟัรฎุซุฮฺริ ให้ละหมาดก่อน 2 หลัง 2 หรือ ก่อน 4 หลัง 4 (หรือ อาจเพิ่ม 4 ก่อน ซุฮฺริ เข้าไปอีก) และตักันทั้งหมด ซึ่งอาจจะสลับกันเป็นครั้งเป็นคราว ที่สำคัญขอให้ได้ทำ -
วัลลอฮฺอะอ์ลัม

94. ละหมาดวิตร

แบบอย่างจากท่านนบี: แบบอย่างที่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ไม่เคยทิ้ง ที่นักวิชาการบางส่วนเชื่อมั่นว่าเป็นวาจิบ (บังคับ) นี่เป็นหนึ่งในละหมาดซุนนะฮ์ที่ดีที่สุด ณ พระองค์อัลลอฮ์

หลักฐาน: สะดิษของท่านอลี บิน อับฏอลิบ (ขอพระองค์พอใจท่าน):

“أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ وَتُرَيْجِبُ الْوُتْرَ،
فَأَوْتُرُوا يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ”

ความว่า: “แน่นอนท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า: ‘แน่นอนพระองค์อัลลอฮ์นั้นทรงมีองค์เดียว (วิตรแสดงถึงจำนวนคี่) และพระองค์รักจำนวนคี่ ดังนั้นท่านทั้งหลายชาวอัลกุรอานเอ๋ย จงละหมาดวิตรเถิด’”

บันทึกโดยอัสติซมีซีและอันนะซาอี สะดิษศอฮิฮ์

สะดิษของท่านอิบนุอุมร์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน):

“أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ إِحْدَى
عَشْرَةَ رُكْعَةً يُسَلِّمُ مِنْ كُلِّ رُكْعَتَيْنِ وَيُوتِرُ بِوَاحِدَةٍ”

ความว่า: “แน่นอนท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคยละหมาดในยามค่ำคีนสิบเอ็ดรอกอะฮ์ โดยท่านจะให้สลามทุก ๆ สองรอกอะฮ์ และปิดท้ายด้วยการละหมาดวิตรหนึ่งรอกอะฮ์”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีย์และอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้หรือเหมือนไม่รู้เพราะหลายท่านละหมาด
วิตรูเพียงเดือนรอมฎอนเท่านั้น และอาจไม่ทราบว่ามันคือสุนนะฮ์ที่
ท่านนบีไม่เคยทิ้งตลอดชีวิตของท่าน และ/หรือ อาจเพราะความเกียจ
คร้าน หรือตั้งใจจะละหมาดช่วงท้ายของคืนแต่เผลอหลับไปก่อน ซึ่ง
ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้แนะนำผู้ที่กลัวว่า
จะไม่ได้ตื่นช่วงท้ายของคืนให้ละหมาดวิตรุก่อนนอน

สรุป: ละหมาดวิตรู คือ ละหมาดปิดท้ายยามค่ำคืนที่ท่านนบีทำเป็น
ประจำ หากกลัวไม่ได้ลุกมาทำก็อย่าลืมทำก่อนนอนนะครับ

95. ละหมาดซุนนะฮฺบนยานพาหนะได้

แบบอย่างจากท่านนบี: อนุญาตให้ละหมาดนาฟละฮฺ (ซุนนะฮฺ) บนสัตว์สี่หรือพาหนะเดินทางขณะเดินทางได้ ส่วนละหมาดฟัรฎูจะไม่ละหมาดบนพาหนะยกเว้นมีความจำเป็นที่ทำให้เราลงจากพาหนะไม่ได้ และเรามั่นใจว่าจะถึงที่หมายเมื่อเลยเวลาละหมาดแน่นอนก็สามารถละหมาดบนพาหนะได้ ยกตัวอย่างเช่น หากกำลังเดินทางอยู่และเริ่มเข้าช่วงเวลาซุรฺโดยเรามั่นใจว่าน่าจะถึงที่หมายหรือน่าจะสามารถละหมาดบนพื้นได้เมื่อเข้าเวลามักริบไปแล้ว ในกรณีนี้ก็ผ่อนผันให้ละหมาดฟัรฎูบนพาหนะ เช่น เครื่องบิน หรือ รถไฟ ได้ - วัลลอฮูอะอฺลัม

หลักฐาน: จากท่านอิบนุอุมัร (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า:

”كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْلِي عَلَى رَاحِلَتِهِ حَيْثَمَا تَوَجَّهَتْ بِهِ”

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคยละหมาดบนสัตว์สี่ของท่านตามที่มันจะหันหน้าไป”

มุตะตะฟิอ อลัยฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนไม่รู้ข้อผ่อนปรนนี้ หรือเชื่อว่าการละหมาดจะใช้ได้ก็ต่อเมื่ออยู่บนพื้นดินเท่านั้น ในขณะที่บางส่วนก็เข้าใจไปว่าละหมาดฟัรฎูบนพาหนะก็ได้ด้วยซึ่งท่านนบีจะไม่ละหมาดฟัรฎูบนพาหนะแต่จะลงมาละหมาดบนพื้น - วัลลอฮูอะอฺลัม

สรุป: นั่งเดินทางนานๆ ไม่ต้องเปิดเพลง ไม่ต้องพูดเรื่องชาวบ้าน
หากมีเวลาว่างมากก็มาละหมาดกันเถอะ!

96. ก่อนละหมาดวันอีตฟีฎรให้กินอะไรรองท้องบ้าง

แบบอย่างจากท่านนบี: การรับประทานอินทผลัมเป็นจำนวนคี่ (หรือกินอะไรเล็กน้อย) ก่อนออกไปละหมาดอีตฟีฎร

หลักฐาน: จากท่านอนัส บิน มาลิก (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน)
กล่าวว่า:

"كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ
تَمْرَاتٍ ، وَيَأْكُلُنَّ وَتَرًا"

ความว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)
ไม่เคยออกไป (ละหมาด) ในวันอีตฟีฎรจนกว่าท่านจะได้รับประทาน
อินทผลัมก่อนโดยท่านจะกินเป็นจำนวนคี่”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีย์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนไม่ทราบถึงแบบอย่างนี้ หรือยุ่งกับการเตรียม
ตัวออกไปอีตโดยไม่ทันได้กินอะไร

สรุป: ก่อนออกไปละหมาดวันอีต หาอินทผลัม หรืออะไรง่าย ๆ กิน
ก่อน คือแบบอย่างที่ดีจากท่านนบี

97. ไปละหมาดอีตด้วยเส้นทางหนึ่งและกลับด้วยอีก เส้นทาง

แบบอย่างจากท่านนบี: ไป-กลับ จากที่ละหมาดวันอีตด้วยเส้นทางที่ต่างกันเพื่อมีโอกาสได้ให้สลาม ถ่มไถ่ เยี่ยมเยียน พบปะ อวยพร แนะนำตักเตือน และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้คนให้มากที่สุดที่จะทำได้

หลักฐาน: ฮะดีษของท่านญาบิรกล่าววว่า:

“كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ”

ความว่า: “ในวันอีต ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) จะเปลี่ยนเส้นทางไปคนละทาง”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ หรืออาจไม่คิดว่าเปลี่ยนเส้นทางจะมีผลอะไร นอกจากนี้การเดินทางด้วยพาหนะในปัจจุบันทำให้หลายคนคิดว่าเปลี่ยนเส้นทางไปก็ไม่เจอใครอยู่ดี โดยอาจไม่ทันได้คิดว่ในโอกาสวันอีตควรแวะทักทายผู้คนที่หลากหลายเพื่อแบ่งปันความสุขให้กันและกัน

สรุป: หากวันอีตมาถึง ลองวางแผนเส้นทางไปกลับให้แตกต่างกันดู เพื่อที่จะได้เยี่ยมเยียนญาติพี่น้องและผู้คนที่ได้มากยิ่งขึ้น

98. ละหมาดขอให้พระองค์อัลลอฮ์ช่วยเลือกในสิ่งที่ เราตั้งใจไว้

แบบอย่างจากท่านนบี: ละหมาดอิสติคออเราะฮ์ (ปรึกษากับพระองค์อัลลอฮ์) เมื่อจะตัดสินใจเรื่องสำคัญใด (ส่งเสริมให้ขอหลังละหมาด 2 รอกอะฮ์ แต่สามารถขอได้แม้ไม่ได้ละหมาด - วัลลอฮุอะอฺลัม)

หลักฐาน:

” كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْاِسْتِخَارَةَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ يَقُولُ : (إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الْأَمْرَ - يُسَمِّيهِ بَعَيْنِهِ - خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَقَدِّرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي وَبَارِكْ فِيهِ وَإِنْ كَانَ شَرًّا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ وَرَضْنِي بِهِ)

ความว่า: “ท่านร่อซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้สอนให้พวกเราอิสติคออเราะฮ์ เหมือนที่ท่านสอนซูเราะฮ์อัลกุรอานให้กับเรา โดยท่านกล่าวว่า “หากคนใดในพวกท่านตั้งใจในเรื่องใด ก็จงละหมาดสองรอกอะฮ์ที่ไม่ใช่ละหมาดฟัรฎู จากนั้นให้เขากล่าวว่า: โอ้พระองค์อัลลอฮ์ แน่อนฉันขอทางเลือกจากพระองค์ด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และขอความสามารถจากพระองค์ด้วยความสามารถของ

พระองค์ และขอจากความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เพราะ
แน่นอนพระองค์นั้นกำหนดได้ แต่ฉันกำหนดไม่ได้ และพระองค์รอบรู้
แต่ฉันไม่รู้ และพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ

โอ้อัลลอฮฺ หากพระองค์รู้ว่าเรื่องนี้ (ระบุเรื่องที่จะขอให้เลือก) เป็นสิ่งที่
ดีสำหรับฉัน ในศาสนา การดำเนินชีวิต และบั้นปลายของฉัน ก็ขอ
พระองค์กำหนดมันให้แก่ฉัน โปรดให้มันง่ายตายแก่ฉัน และให้มันมี
ความจำเริญแก่ฉัน

แต่หากพระองค์รู้ว่ามันไม่ดีสำหรับฉัน ในเรื่องศาสนา การกลับไปสู่
พระองค์ การดำเนินชีวิต และบั้นปลายของฉัน ก็ขอพระองค์หันมันไป
จากฉัน และหันเหฉันจากมัน และขอพระองค์ทรงกำหนดสิ่งที่ดีแก่ฉัน
ไม่ว่ามันจะอยู่ที่ใดก็ตาม และขอให้ฉันพึงพอใจกับสิ่งนั้นด้วย”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีย

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายท่านละทิ้งไปเพราะพึ่งแต่ความคิดของมนุษย์
โดยไม่คิดจะปรึกษาผู้สร้างก่อน หรือเข้าใจว่าละหมาดอิสติคอเราะฮฺมีไว้
สำหรับผู้ที่อยากจะแต่งงานเท่านั้น ในขณะที่บางท่านเข้าใจว่าอิสติคอ
เราะฮฺคือขอให้เลือกเวลาที่ไม่รู้จะเลือกอะไร ซึ่งอิสติคอเราะฮฺที่แท้จริง
คือขอให้พระองค์ช่วยเหลือหลังจากที่เราเลือกได้แล้ว - วัลลอฮุอะอฺลัม

สรุป: ไม่ว่าจะเรื่องเล็กน้อยแค่ไหน เมื่อตัดสินใจจะทำเรื่องใหญ่เรื่อง
ใดให้ปรึกษากับพระองค์ก่อนเสมอเพื่อผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

99. ให้การละหมาดคือการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจ ไม่ใช่แค่หน้าที่ที่ทำไมไปเครียดไป

แบบอย่าง: มองว่าการละหมาดคือการพักผ่อน คือการผ่อนคลายจิตใจ จากความวุ่นวายของ दुनिया และละหมาดด้วยจิตใจที่สงบและนอบน้อม

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ กล่าวว่า:

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأَتَاهَا لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

ความว่า: “และพวกเจ้าจงขอความช่วยเหลือด้วยการอดทนและด้วยการละหมาด และแน่นอนมันคือเรื่องใหญ่ (ยากลำบาก) นอกจากสำหรับบรรดาผู้นอบน้อมต่อมตนเท่านั้น”(อัลบะเกาะเราะฮ์:45)

และท่านอนัส (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"حُبِّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ النِّسَاءُ وَالطَّيِّبُ، وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ".

ความว่า: “ที่ผมรักมากใน दुनिया ของพวกท่านคือสตรีและน้ำหอม และแก้วตาดวงใจของฉัน (สิ่งที่ทำให้สบายใจ) คือการได้ละหมาด”

บันทึกโดยอันนะซาอี สะดีษศอฮิษ

และครั้งหนึ่งท่านเราะซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้กล่าวแก่ท่านบิลาว่า

"يَا بِلَالُ أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَرْحَنَا بِهَا"

ความว่า: “บิลาเฮีย จอะซานเพื่อเริ่มละหมาดเถิด ให้พวกเราได้
พักผ่อนด้วยการละหมาด”

บันทึกโดยอบู ดาวูด ฮะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: การให้ความสำคัญกับการละหมาดน้อยเกินไป การ
เร่งรีบในชีวิตประจำวันจนทำให้มองว่าการละหมาดเป็นเพียงหน้าที่ที่
ต้องทำให้เสร็จ โดยขาดความนอบน้อม การเปิดใจให้ยอมรับและรัก ทำ
ให้ไม่ได้รับความสงบสุขที่แท้จริงจากการละหมาด

สรุป: ละหมาดคือการพักผ่อนของจิตวิญญาณ ไม่ใช่ความเหน็ด
เหนื่อยของร่างกาย ให้ละหมาดด้วยความเข้าใจว่าเรากำลังแสวงหา
ความช่วยเหลือและความสงบจากพระองค์อัลลอฮ์ และอย่าลืมสอน
คนในครอบครัวให้รู้สึกดีกับการละหมาดนะครับ

เช็คลิสต์

☑ เช็ค 11 แบบอย่างที่ถูกสืม เรื่องการละหมาดซุนนะฮ์:

1. ฉันพยายามรักษาละหมาดซุนนะฮ์ก่อนหลังฟัรฎูเท่าที่ฉันจะสามารถทำได้ โดยเฉพาะละหมาดเราะวาติบที่ฉันพยายามรักษาให้ครบ 10-12 รอกอะฮ์ต่อวันแล้ว
 2. เมื่อจะละหมาดฉันได้วางบอญ์จุซจุต (ชุดเราะฮ์) เตือนผู้อื่นแล้ว
 3. ฉันมีความสงบนิ่งในทุกอิริยาบถของการละหมาด โดยเฉพาะการ รุกอ และ จูจุด ที่จะทำนานขึ้นเป็นพิเศษ เพราะหวังความโปรดปรานจากพระองค์อัลลอฮ์
 4. รักษา น้ำละหมาดได้ครบวันไหม? และหลังน้ำละหมาดได้ ละหมาดทุกครั้งแล้วไหม?
 5. ไม่นั่งในมัสยิดจนกว่าจะได้ละหมาด
 6. ช่วงซุฮ์ร ได้ละหมาดก่อนหลัง 4-4 บ้างแล้ว
 7. ดุฮา กับ อิซรอค ในวันนี้ได้ทำแบบไหนแล้วไหม?
 8. ก่อนนอนไม่ลืมวิตรใช้ไหม? หรือ จะลุกมาตะฮัจจุตเลยก็ได้
 9. อีดฟิตรีนี้ กินอะไรก่อนออกบ้าน และอย่าลืมไป-กลับคนละทาง จะได้เยี่ยมเยียนผู้คนให้มากขึ้นซักหน่อย
 10. อิสติคออเราะฮ์ให้ติดเป็นนิสัย
 11. การละหมาด คือ การพักผ่อนสำหรับฉัน !!
-

16 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกทอดทิ้ง ให้ความสำคัญกับอัลกุรอาน

100. ขอความคุ้มครองก่อนอ่านอัลกุรอาน

แบบอย่างจากท่านนบี: ก่อนเริ่มอ่านอัลกุรอานให้กล่าวว่า

"أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ"

(ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์อัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูก
สาปแช่ง)

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ ทรงกล่าวว่า:

﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

ความว่า: {เมื่อเจ้าจะอ่านอัลกุรอาน ก็จงขอความคุ้มครองต่อพระองค์
อัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง} (ซูเราะฮ์ อันนะฮลุ: 98)

เหตุที่ผู้คนละเลย: บางท่านอาจลืมหรือไม่ใส่ใจกับสุนนะฮ์นี้ และมักจะ
เริ่มด้วยบิสมิลลาฮ์เลยทั้งที่การขอความคุ้มครองก่อนอ่านอัลกุรอานคือ
คำสั่งจากพระองค์อัลลอฮ์ที่อาจส่งผลให้จิตใจสงบและมีความนอบน้อม
มากขึ้นขณะอ่านอัลกุรอาน

สรุป: ก่อนอ่านอัลกุรอานทุกครั้งต้องอ่านขอความคุ้มครองให้รอด
พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนที่อยู่ในตัวเราและที่อยู่รอบข้างเรา
ด้วย

101. อ่านออกเสียงชัดเจน ไพเราะ เมื่ออ่านอัลกุรอาน

แบบอย่างจากท่านนบี: คือการทำเสียงให้ดี ชัดเจน และไพเราะเมื่ออ่านอัลกุรอานเท่าที่จะทำได้ ไม่ใช่บังคับให้ต้องเสียงดีเหมือน “นักกวี” (ผู้อ่านอัลกุรอาน) มืออาชีพ แต่แค่พยายามปรับปรุงเสียงตนให้ดีขึ้นซึ่งเพื่อให้เกียรติอัลกุรอานและแสดงถึงความรักที่มีต่ออัลกุรอาน

หลักฐาน: สะดีษจากท่านอับดูรรอฮ์มาน ระฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่าท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ"

ความว่า: “ไม่ใช่พวกของเรา ผู้ที่ไม่ได้ทำเสียงให้อ่อนหวานและไพเราะ
ขณะอ่านอัลกุรอาน”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

สะดีษจากท่านอัลบะรออ์ บิน อาชิบ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"زَيَّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ"

ความว่า: “จงทำให้อัลกุรอานงดงามด้วยเสียงของพวกท่าน”

บันทึกโดยอบูดาวูดและอันนะซาอี ชัยคุอัลบานีรับรองว่าศอฮิฮ์

สะดีษจากท่านอบูมุซา อัลอัซหะรี (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่า ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้ยินอบูมุซา อ่านอัลกุรอาน แล้วกล่าวกับเขาว่า:

"لَقَدْ أُوتِيَْتَ مِزْمَارًا مِنْ مَرَامِيرِ آلِ دَاوُدَ"

ความว่า: “แน่นอนท่านได้รับเสียงที่ไพเราะเหมือนที่วงศวานดาวูดได้รับ”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนคิดว่าการอ่านอัลกุรอานให้ไพเราะนั้น สำหรับผู้ที่มีเสียงไพเราะแต่เกิดเท่านั้น และคิดว่าคำสั่งนี้ไม่ครอบคลุมถึงพวกเขา นอกจากนี้ยังเกิดจากความอายและความไม่รู้ในกฎเกณฑ์ของตัจวีด (การอ่านอัลกุรอานให้ถูกต้อง) และบางท่านชอบอ่านแบบเร่งรีบทำให้ไม่สามารถแสดงความงดงามของการอ่านอัลกุรอานได้

สรุป: ต่อให้เสียงไม่ดีเหมือนใครเขา แต่เรารักพระองค์อัลลอฮ์เราจึงต้องพยายามอ่านอัลกุรอานให้ไพเราะ ถูกตามกฎเกณฑ์ให้ดีที่สุด

102. คิดใคร่ครวญตามเมื่ออ่านอัลกุรอาน

แบบอย่างจากท่านนบี: พยายามทำความเข้าใจอัลกุรอานที่อ่านไป เพื่อให้ได้รับความดีงามมากที่สุดที่เป็นได้จากอัลกุรอาน

หลักฐาน:

﴿كَتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

ความว่า: {คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมายังเจ้าคือคัมภีร์ที่จำเริญยิ่ง เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญโองการต่าง ๆ และเพื่อให้ผู้รู้ (เช่นชาวคัมภีร์) ได้ไตร่ตรอง (เพื่อเตือนสติถึงสิ่งผิดต่างๆที่พวกเขาได้สอนสั่งอยู่)}

(ศอด: 29)

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะหลายคนให้ความสำคัญกับการอ่านอัลกุรอาน ให้จบมากกว่าการใช้เวลาให้มากขึ้นเพื่อใคร่ครวญความหมายให้เข้าใจ ในสิ่งที่ตนอ่าน ทั้งที่การให้ใคร่ครวญความหมายคือสาเหตุที่อัลกุรอาน ถูกประทานลงมา

สรุป: ต่อให้ไม่เข้าใจภาษาอาหรับ มุสลิมเราต้องพยายามทำความเข้าใจอัลกุรอาน ทำการศึกษาจากครูบาอาจารย์ เพื่อที่พวกเราจะได้รับประโยชน์ที่แท้จริงจากอัลกุรอาน และนั่นก็เพื่อตัวของพวกเราเอง

103. ตั้งใจฟังอัลกุรอาน

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อได้ยินเสียงอ่านอัลกุรอานให้ตั้งใจฟัง ไม่ว่าจะในขณะละหมาด หรือนอกละหมาด แต่หากจำเป็นต้องพูดก็ต้องไม่ ยกเสียงตนให้ดังกว่าเสียงอัลกุรอาน

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ว่า:

﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

ความว่า: {และเมื่ออัลกุรอานถูกอ่านขึ้น ก็จงตั้งใจฟังและเงียบ
หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา}

(อัลอะฮฺรอฟ: 204)

เหตุที่ผู้คนละเลย: การไม่รู้ การไม่ให้เกิดรติคำพูดของพระองค์อัลลอฮ์ การที่สนใจอยากแต่จะพูดคุยกัน ในขณะที่ได้ยินอัลกุรอานไม่ว่าจะเมื่อ อยู่ในมัสยิด ได้ยินจากวิทยุ หรือโทรศัพท์มือถือ ทำให้พวกเขาพลาดผล บุญอันยิ่งใหญ่ไป

สรุป: เมื่อได้ยินเสียงอัลกุรอานให้เงียบฟัง หรือไม่ก็ออกจากสถานที่ที่มีการอ่านอัลกุรอานไปเสีย หรือหากทำไม่ได้และจำเป็นต้องพูดคุย ก็อย่าให้เสียงเราดังกว่าเสียงอัลกุรอาน - วัลลอฮุอะอฺลัม

104. ทุ่มเทกกับการท่องจำอัลกุรอาน

แบบอย่างจากท่านนบี: ให้ความสำคัญกับคำพูดของพระองค์อัลลอฮ์ โดยเฉพาะในการท่องจำและหมั่นทบทวนอัลกุรอานตลอดเวลาเพื่อไม่ให้ลืมอัลกุรอาน เพื่อเป็นการรักษาอัลกุรอาน นี่คือนั่งหนึ่งในอิบาตะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือแบบอย่างจากสลัฟบรรพชนที่ดีรุ่นก่อนที่ต่างทุ่มเทให้กับการรักษาท่องจำอัลกุรอาน คือแบบอย่างที่มีเกียรติที่ผู้คนจำนวนมากละเลย ถึงแม้ในภาพรวมประชาชาติยังคงรักษาอัลกุรอานไว้ได้อยู่ แต่กับผู้คนจำนวนมากเสมือนว่าอัลกุรอานได้ถูกทอดทิ้งไปแล้ว

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرَأْ وَارْتَقِ وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتِّلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنَزِلَتَكَ عِنْدَ آخِرَايَةِ تَقْرُؤِهَا."

ความว่า: “จะมีการกล่าวแก่สหายของอัลกุรอานว่า จงอ่านและจงเลื่อนขึ้นไป (บนชั้นในสวรรค์ที่สูงขึ้น) และจงอ่านอย่างไพเราะเหมือนที่เจ้าเคยอ่านอย่างไพเราะในดunya เพราะชั้นที่เจ้าจะได้อยู่คืออาะยะฮ์สุดท้ายที่เจ้าอ่าน”

บันทึกโดยอบูดาวูด อัตติรมิซีย์ นะซาอี และอะฮ์มัด สะดิษศอฮิฮ์

ข้อบ่งชี้: การรักษา การท่องจำอัลกุรอานเป็นหนึ่งในทางเป็นสหายกับอัลกุรอาน

และท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้กล่าวด้วยว่า:

"اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ."

ความว่า: “จงอ่านอัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานจะมาในวันกิยามะฮ์เพื่อ
เป็นผู้ขอความช่วยเหลือ (ชะฟาอะฮ์) ให้แก่สหายของเขา”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: การไม่รู้ความประเสริฐของการรักษา การท่องจำ
และความเกียจคร้าน ความมุ่งมั่นที่น้อยไป เพราะการท่องจำอัลกุรอาน
และการรักษาไม่ให้ลืมนั้น ต้องใช้เวลา ความพยายาม ความอดทน และ
การต่อสู้กับอารมณ์อย่างต่อเนื่องและยาวนาน ในขณะที่บางท่านอาจ
กลัวว่าจะบาปหากลืมนั้น ทั้งที่การไม่รักษาอัลกุรอานนั้นอันตรายยิ่งกว่า

สรุป: มาท่องจำอัลกุรอานกันเถอะ มาหมั่นทบทวนด้วยกัน ไม่เกี่ยว
ว่าจะอายุเท่าใด ไม่เกี่ยวว่าจะหัวดีหรือไม่ดี เพราะจะมีสิ่งใดที่
ดีกว่าอัลกุรอานอีกที่เราควรจะมีมาบรรจุไว้ในหัวของเรา?

105. หมั่นใคร่ครวญ อัลฟาติฮะฮฺ ต่อให้ไม่ได้

ละหมาดก็ตาม

แบบอย่าง: รู้ถึงความสำคัญและสถานะอันสูงส่งของอัลฟาติฮะฮฺ ที่เป็นบทที่ “ยิ่งใหญ่ที่สุด” ในอัลกุรอาน และหมั่นอ่าน หมั่นใคร่ครวญ ในสถานการณ์ต่าง ๆ

หลักฐาน: ท่านอบู สะอีด บิน อัลมุอัลลา (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวแก่ฉันว่า:

“... أَلَا أَعْلَمُكَ أَعْظَمَ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ أُخْرَجَ مِنَ الْمَسْجِدِ
فَذَهَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُخْرَجَ مِنَ الْمَسْجِدِ فَذَكَرْتُهُ، فَقَالَ:
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي
أُوتِيْتُهُ”

ความว่า: “...จะไม่ให้ฉันสอนเธอถึงซูเราะฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกุรอาน ก่อนที่ฉันจะออกจากมัสยิดหรือ?” ดังนั้นเมื่อท่านนบีกำลังจะออกจากมัสยิดฉันจึงไปหาท่านและถามท่าน ท่านจึงกล่าวว่า

“(ซูเราะฮฺนั้นคือ) ‘อัลฮัมดุลิลลาฮิ รอบบิลอาละมีน’ คือเจ็ดโองการที่งดงามทัดเทียมกัน คืออัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ที่ฉันได้รับ”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

และท่านนบีได้สอนท่านอับย บิน กะอฺบ ว่า:

“...وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا أُنْزِلَ فِي التَّوْرَةِ، وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ، وَلَا فِي
الزَّبُورِ، وَلَا فِي الْفُرْقَانِ مِثْلَهَا، إِنَّهَا السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ
الَّذِي أُعْطِيتُ”

ความว่า: “...ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในมือของพระองค์ ไม่มีบท
ใดที่ถูกส่งมาในเตารอฮ์ อินจีล ชะบูร หรือ ฟุรกอน ที่เหมือนกับบทนี้
(อัลฟาติสะฮ์) นี่คือ 7 โองการที่งดงาม และคืออัลกรุอานอันยิ่งใหญ่ที่
ฉันได้รับ”

บันทึกโดยอะฮฺมัด อัตติรมิซีย์ อันนะชาอี สะดิศคอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนคุ้นเคยกับการอ่านอัลฟาติสะฮ์ในการละหมาด
แต่ไม่คุ้นเคยกับการพิจารณาความหมายอันลึกซึ้งและสถานะอันยิ่งใหญ่
ที่ซึ่งเป็นบทที่พระองค์อัลลอฮ์ประทานให้แก่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พร
และความสันติแก่ท่าน) ท่านเดียวโดยเฉพาะ และใช้ในการรุกยะฮ์ (ใช้
เป่ารักษา) สำหรับการรักษาโรค อาการเจ็บปวดต่าง ๆ อีกด้วย

สรุป: เมื่ออ่านฟาติสะฮ์ให้ใคร่ครวญความหมายของแต่ละโองการ
เพราะนี่คือ แสงสว่าง คือกุญแจของการละหมาด และคือบทที่
ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกรุอานที่ไม่เคยถูกมอบให้ใครมาก่อน

106. อ่านอาเยฮ์อัลกุรซีหลังทุกละหมาดฟัรฎู

คำถาม: อาเยฮ์ใดที่ท่านนบีสนับสนุนให้อ่านทุกครั้งหลังเสร็จละหมาดฟัรฎู โดยผู้ที่ทำเป็นประจำได้รับการรับรองว่าจะได้เข้าสวรรค์?

คำตอบ: อาเยฮ์ อัลกุรซี!

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ".

ความว่า: “ใครก็ตามที่อ่าน อาเยฮ์อัลกุรซี ทุกครั้งหลังละหมาดฟัรฎู จะไม่มีสิ่งใดขวางกั้นเขากับการเข้าสวรรค์ เว้นแต่ความตายเท่านั้น”

บันทึกโดยอันนะซาอี สะดิษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความหลงลืม ความรีบร้อนที่จะออกจากที่ละหมาดทันที หรือละเลยด้วยกับเหตุผลต่างๆ ทั้งที่ผลบุญที่ได้นั้น คัมค่ามาก

สรุป: ทุกครั้งหลังให้สลามจากการละหมาดฟัรฎู อย่าลืมอ่าน อาเยฮ์อัลกุรซี เพื่อเพิ่มอีกหนึ่งโอกาสในการเข้าสวรรค์ของเรา

อามีน

107. อ่าน อัลอิคลาส ให้ได้ไม่ต่ำกว่าวันละ 10 จบ

แบบอย่าง: อ่าน อัลอิคลาส (กุลสุวัลลอฮฺ) เป็นประจำ ไม่ว่าจะในละหมาด หรือนอกละหมาด อ่านให้มาก ๆ อย่างน้อยวันละ 10 จบ

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَفْرَأَ فِي لَيْلَةٍ ثُلُثَ الْقُرْآنِ؟" قَالُوا: وَكَيْفَ يَفْرَأُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ؟ قَالَ: «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ".

ความว่า: “ใครในพวกท่านไม่สามารถจะอ่านหนึ่งในสามของอัลกุรอานในคืนหนึ่งกระนั้นหรือ?” พวกเขาถามว่า: “เขาจะอ่านหนึ่งในสามของอัลกุรอานได้อย่างไร?” ท่านกล่าวว่า: “กุล สุวัลลอฮฺอะฮัด เทียบเท่าหนึ่งในสามของอัลกุรอาน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เช่นเดียวกับในสะดิษที่มีความว่า: “มีชายคนหนึ่งมักจะอ่านกุลสุทุกครั้ง หลังอ่านซูเราะฮฺในการละหมาดเมื่อนำละหมาดกลุ่มของเขา

ท่านรอซูลุลลอฮฺจึงถามเขาว่า: “ทำไมคุณยึดมั่นในการอ่านซูเราะฮฺนี้?”

เขาตอบว่า: “แน่นอนผมรักซูเราะฮฺนี้”

ท่าน (รอซูลุลลอฮฺ) จึงกล่าวว่า: “ความรักของท่านที่มีต่อซูเราะฮฺนี้ เป็นเหตุให้ท่านได้เข้าสวรรค์”

บันทึกโดยอิมามอัตติรมิซีย์ สะดิษสะซัน

عَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ الْجُبَيِّ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- عَنِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ: «مَنْ قَرَأَ: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) حَتَّى يَخْتِمَهَا عَشْرَ مَرَّاتٍ، بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا فِي الْجَنَّةِ.»

ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“ผู้ใดอ่าน ‘กุลฮุวัลลอฮุฮัด’ จนจบครบ 10 ครั้ง พระองค์อัลลอฮ์จะสร้างปราสาทหนึ่งหลังให้แก่เขาในสวนสวรรค์”

บันทึกโดยอะฮ์มัด ชัยคอ์ลบานีระบุว่าคอฮิฮ์ (แต่นักสะดิษส่วนหนึ่งมองต่างว่าคอฮิฟ ในขณะที่บางส่วนมองว่า สะชั้นลิกอยริฮ์ - วัลลอฮุอะอ์ลัม)

เหตุที่ผู้คนละเลย: หนึ่งในแบบอย่างที่ดีที่รู้กันดีแต่อาจเพราะผู้คนไม่เชื่อมั่นในผลบุญอันใหญ่หลวงที่ได้จากการอ่านซูเราะฮ์สั้นๆ นี้ ทำให้ละเลยการเพิ่มจำนวนการอ่านซูเราะฮ์นี้ลงในกิจวัตรประจำวัน

สรุป: อย่าละเลยซูเราะฮ์ อัลอิคลาศ จงอ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อรับผลบุญอันยิ่งใหญ่ที่จะไม่ผิดหวังแน่นอนในวันกิยามะฮ์

108. อ่านอาเยะสุอัลกุรซีเป็นประจำโดยเฉพาะ “ก่อนนอน”

แบบอย่าง: อ่าน อาเยะสุอัลกุรซี ให้มาก ๆ และเป็นประจำ โดยเฉพาะเมื่อรู้สึกไม่ดี เช่น เกิดกลัวโดยไม่รู้สาเหตุ เหวง เศร้า อารมณ์ต่าง ๆ ที่คิดว่ามาจากชัยฏอน อ่านให้บ่อย โดยเฉพาะก่อนนอน เพื่อให้เราได้รับการคุ้มครองจากพระองค์อัลลอฮ์ และนี่คืออาเยะฮ์ที่ชัยฏอนเกรงกลัวมากที่สุด

หลักฐาน: จากท่านอบู สุรอยเราะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลบัยตุลมาล (ห้องคลังรวมชะกาต) ได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดที่ท่านเจอ ส่วนหนึ่งในตอนท้ายว่า:

ความว่า: “... ฉันจึงจับมันไว้ แล้วพูดว่า: ‘ฉันจะพาเจ้าไปหาท่านศาสนทูตของพระองค์อัลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)’

มันจึงกล่าวว่า: ‘ปล่อยฉันไปเถิด แล้วฉันจะสอนบางคำพูดที่พระองค์อัลลอฮ์จะให้ประโยชน์แก่ท่าน’

ฉันถามว่า: ‘มันคืออะไร?’

มันตอบว่า: ‘เมื่อท่านเข้านอน จงอ่าน อาเยะสุอัลกุรซีจนจบอาเยะฮ์ เพราะแน่นอนการปกป้องจากพระองค์อัลลอฮ์จะอยู่กับท่านและชัยฏอนจะไม่เข้าใกล้ท่านจนกว่าท่านจะตื่นตอนเช้า’ ฉันจึงปล่อยมันไป

เมื่อถึงเวลาเช้า ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ถามฉันว่า: ‘เชลยของคุณเมื่อคืนทำอะไรบ้างอีก?’

ฉันตอบว่า: ‘โอ้ ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ มันอ้างว่าจะสอนบางคำพูดที่
พระองค์อัลลอฮ์จะให้ประโยชน์แก่ผม ผมจึงปล่อยมันไป’

ท่านถามว่า: ‘มันคืออะไร?’

ฉันตอบว่า: ‘มันบอกผมว่า: เมื่อผมเข้านอน ให้อ่าน อายะฮ์อัลกุรซี
ตั้งแต่ต้นจนจบ และ การปกป้องจากพระองค์อัลลอฮ์จะอยู่กับผมและ
ชัยฏอนจะไม่เข้าใกล้ผมจนกว่าผมจะตื่นตอนเช้า’

ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) จึงกล่าวว่า: ‘มันพูด
ความจริงกับคุณแล้ว ทั้งที่มันเป็นจอมโกหก คุณรู้ไหมว่าผู้ที่เจรจากับ
คุณมาสามคืนแล้วเป็นใคร โอ้ อับู สุรอยเราะฮ์?’

ฉันตอบว่า: ‘ไม่ครับ’

ท่านนบีกล่าวว่า: ‘นั่นแหละคือชัยฏอน!’ ”

บันทึกโดยอิมามบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความหลงลืม การไม่ทันได้คิดทำให้ผู้คน
ลืมคิดไปว่า อายะฮ์อัลกุรซี คือหนึ่งในอายะฮ์ที่เหมาะสมที่สุดในการใช้
ขอความคุ้มครองจากพระองค์อัลลอฮ์เพื่อต่อสู้ รับมือ และขับไล่
ชัยฏอน โดยเฉพาะเมื่อเผชิญกับความกังวล หรือความรู้สึกถูกรบกวนที่
ไม่สามารถหาสาเหตุได้ ในชีวิตประจำวัน

สรุป: อายะฮ์อัลกุรซี เป็นอาวุธที่สำคัญที่ใช้ในการขับไล่ชัยฏอน อ่าน
ให้บ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน เมื่อใดก็ตามที่รู้สึกไม่สบายใจหรือกังวล
เพื่อให้เกราะคุ้มครองจากพระองค์อัลลอฮ์อยู่กับเราเสมอ

109. อ่านอัลมูเอาวิชาตเข้าเย็น และก่อนนอน

แบบอย่างจากท่านนบี: อ่านซูเราะฮ์อัลอิคลาสและซูเราะฮ์อัลมูเอาวิ
ชะตัยน (อัลฟะลักและอันนาส) 3 จบ ทั้งในเวลา เช้า เย็น และก่อนนอน

หลักฐาน:

จากท่านอับดุลลอฮฺ บิน คอบีบ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) เล่าว่า:

" خَرَجْنَا فِي لَيْلَةٍ مَطَرٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ نَطْلُبُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ، فَأَذْرَكُنَاهُ ، فَقَالَ : قُلْ ، قُلْتُ : مَا أَقُولُ ؟ ! قَالَ : { قُلْ هُوَ
اللَّهُ أَحَدٌ } ؛ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ ، حِينَ تُصْبِحُ وَحِينَ تُمَسِي ثَلَاثَ مَرَاتٍ ؛ تَكْفِيكَ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

ความว่า: เราได้ออกไปในค่ำคืนที่ฝนตกและมีมืดมิดมากเพื่อตามหาท่าน
เราะฮ์อัลลอฮฺเมื่อเราพบท่านแล้ว ท่านกล่าวว่า: "จงกล่าว"ฉันถามว่า:
"ให้ผมกล่าวอะไร?"

ท่านตอบว่า: "จงกล่าว กุลฮุวัลลอฮฺอะฮัด และการขอความคุ้มครองทั้ง
สอง (อัลฟะลักและอันนาส) ยามเช้าและยามเย็น อย่างละสามครั้ง มัน
พอเพียงแล้วสำหรับคุณ (ที่จะคุ้มครอง) จากทุกสิ่ง"

บันทึกโดยอัสติรมิซี ฮะดีษสะหฺน

และจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) ว่าท่านนบี
(ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ทุกคืนเมื่อท่านเข้านอน ท่าน
จะรวมฝ่ามือทั้งสองเข้าด้วยกัน แล้วเป่าลมเบาๆ ในฝ่ามือ จากนั้นอ่าน

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

แล้วใช้ฝ่ามือทั้งสองลูบไปทั่วร่างกายเท่าที่ทำได้

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: การไม่ตระหนักถึงความสำคัญของบทซิกิรเหล่านี้ในการคุ้มครองจากความชั่วร้าย หรือความเกียจคร้านและความเหน็ดเหนื่อย

สรุป: ความสำคัญของการอ่านสามซูเราะห์สุดท้ายของอัลกุรอาน (อัล-อิคลาส, อัล-ฟะลัก, และ อัน-นาส) ในยามเข้ายามเย็น และก่อนนอน โดยท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ยืนยันว่าการอ่านสามครั้งในแต่ละช่วงเวลาจะช่วยคุ้มครองและพอเพียงสำหรับเราจากภัยอันตรายทั้งปวง

110. อ่านอัลมุลกและชะจะตะสุทุกคืนก่อนนอน

แบบอย่างจากท่านนบี: อ่านซูเราะฮ์อัลมุลกและชะจะตะสุก่อนนอน

หลักฐาน: จากท่านอบูสุรอยเราะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่า
ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ وَهِيَ
تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ."

ความว่า: “แน่นอนซูเราะฮ์หนึ่งจากอัลกุรอาน มีสามสิบอายะฮ์ ที่จะขอ
ความช่วยเหลือให้แก่ชายคนหนึ่งจนกระทั่งเขาได้รับการยกโทษ และ
มันคือ ตะบารอกัลละซี บิยะติฮิลมุลก!”

บันทึกโดยอັตติรมิซีและอบูดาวูด สะดีษศอฮิฮ์

และจากท่านจาบิร (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า

"أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ (الْم تَنْزِيلُ)
السَّجْدَةَ، وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ)"

ความว่า: “แน่นอนท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)
จะไม่นอนจนกว่าท่านจะอ่าน ‘อะลิฟ ลาม มีม ตันซีลุล’ (อັชชะจะตะสุ)
และ ‘ตะบารอกัลละซี บิยะติฮิลมุลก’ (อัลมุลก)”

บันทึกโดยอັตติรมิซี สะดีษศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความเกียจคร้าน ไม่ใส่ใจการอ่านอัลกุรอาน
ก่อนนอน และการยุ่งอยู่กับสิ่งบันเทิงอื่นๆ ทำให้สูญเสียผลบุญของการ
ขอความช่วยเหลือ (ชะฟาอะฮ์) ทั้งในหลุมฝังศพและวันกิยามะฮ์

สรุป: ก่อนนอนคืนนี้อ่านอัลมุลุกและชะอะอะฮ์กันเถอะ

111. อ่านอัลอิสรออฺ และ อัซซุหมัร ก่อนนอน

แบบอย่าง: ก่อนนอนอ่านซูเราะฮ์อัลอิสรออฺ และอัซซุหมัร ให้เป็นประจำ

หลักฐาน: ท่านหญิงอาอิชะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ عَلَى فِرَاشِهِ حَتَّى يَقْرَأَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ، وَالزُّمَرِ."

ความว่า: “ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) จะไม่นอนบนที่นอนของท่านจนกว่าจะอ่านบনীอิสรออิล และอัซซุหมัร”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ และสะเด็ซศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ และการที่ก่อนนอนผู้คนส่วนมากมักเลียงที่จะอ่านซูเราะฮ์ยาว ๆ โดยอาจจะจำกัตอยู่แค่การอ่านดูอาอฺ หรือซูเราะฮ์สั้น ๆ แทน

สรุป: เพิ่มการอ่านซูเราะฮ์ อัลอิสรออฺ และอัซซุหมัร ลงในกิจวัตรก่อนนอน อาจจะได้ไม่ทุกวัน แต่ก็ขอให้มีความสม่ำเสมอ เพื่อตามแบบอย่างของท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)

112. อ่านบทสวดดีพระเจ้ายกก่อนนอนกันเถอะ

แบบอย่าง: ก่อนเข้านอนให้อ่านกลุ่มซูเราะฮ์ที่ขึ้นต้นด้วยการสวดดี เช่น ที่เริ่มด้วย *ซบะซะ* หรือ *ยูซุบิฮ์* (มีทั้งหมด 7 ซูเราะฮ์ คือ อัลอิสรอ อัลหะดีด อัลฮัจญ์ อัลชอฟ อัลจุมอะฮ์ อัลตะฆอบูน และอัลอะอฺลา)

หลักฐาน: ท่านอิรบาฎ บิน ซาริยะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

"كَانَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الْمَسْبُحَاتِ، وَيَقُولُ: فِيهَا آيَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ آيَةٍ"

ความว่า: “(ท่านนบี) จะไม่เข้านอนจนกว่าท่านจะได้อ่านบรรดาซูเราะฮ์ที่มีการสวดดีต่อพระองค์ (อัล-มุซับบิฮาต) โดยท่านกล่าวว่า: ‘ในนั้นมีหนึ่งอายะฮ์ที่ดียิ่งกว่าหนึ่งพันอายะฮ์’”

บันทึกโดยอัสติรมิซี ฮะดีษสะหฺน (บางท่านมองว่าดออีฟ)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ และการมีอะไรทำก่อนนอนมากเกินไปจนละเลยการอ่านอัลกุรอานก่อนนอน

สรุป: อ่านกลุ่มซูเราะฮ์อัลมุซับบิฮาตก่อนนอนบ้าง ให้ได้นอนด้วยจิตใจที่ผูกพันกับอัลกุรอาน ด้วยหัวใจที่ได้สวดดีต่อผู้สร้าง

113. อ่านอัลกะฮ์ฟทุกวันศุกร์ และท่องจำอย่างน้อย สิบอายะฮ์แรกจากซูเราะฮ์

แบบอย่างจากท่านนบี: วันศุกร์หรือค่ำวันศุกร์ให้อ่านซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟ และให้ท่องจำส่วนหนึ่งจากซูเราะฮ์ (อย่างน้อย 10 อายะฮ์แรก)

หลักฐาน: ท่านอบูดร์ดาด (ขอพระองค์พอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ. [وفي رواية] قال شعبة: من آخر الكهف."

ความว่า: “ผู้ใดท่องจำสิบอายะฮ์แรกของซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟจะได้รับการคุ้มครองให้รอดจากดัจจาล (จากท่านซุบะฮ์ระบุว่า สิบอายะฮ์สุดท้าย)

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

และท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติ) ได้กล่าวความว่า

“ผู้ใดอ่านซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟในวันศุกร์จะมีแสงสว่างส่องให้แก่เขาระหว่างวันศุกร์ทั้งสอง”

บันทึกโดยอันบัยฮากีและอัลฮากิม ชัยคุลบานีรับรองว่าศอฮิฮ์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ และแม้จะมีความประเสริฐอันยิ่งใหญ่ แต่คนจำนวนมากก็ละเลยการอ่านในวันศุกร์ไปเพราะยุ่งอยู่แต่กับดุนยา

สรุป: ตั้งเตือนเอาไว้ทุกวันศุกร์ฉันต้องได้อ่านกะฮ์ฟ และฉันต้องพยายามท่องให้ได้อย่างน้อยสิบอายะฮ์แรก

114. อ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ที่บ้านบัง

แบบอย่างจากท่านนบี: การอ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ในบ้านเพื่อขับไล่ชัยฏอนและนำมาซึ่งความจำเริญ

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

”لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ؛ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ
سُورَةُ الْبَقَرَةِ

ความว่า: “อย่าทำให้บ้านของพวกท่านเป็นเช่นสุสาน แน่นอนชัยฏอนจะหนีจากบ้านที่อ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: อาจเพราะนี่คือซูเราะฮ์ที่ยาวที่สุดในอัลกุรอานทำให้นำไปสู่การละเลยในการอ่าน ทั้งที่มีความหมายที่งดงามและมีประโยชน์อย่างยิ่งซึ่งหนึ่งในนั้นคือการคุ้มครองสมาชิกในบ้านให้รอดพ้นจากชัยฏอน

สรุป: อ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ในบ้านบัง ถึงจะไม่เข้าใจแต่อย่างน้อยก็ช่วยขับไล่ชัยฏอนและนำความจำเริญมาให้

115. หมั่นดูอาอ์ด้วยสองอายะฮ์สุดท้ายของอัลบะ เกาะเราะฮ์โดยเฉพาะเมื่อกลัวเจอบททดสอบที่หนัก

แบบอย่าง: ขอดูอาอ์ด้วยการอ่านสองอายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ (ตั้งแต่ **آَمَنَ الرَّسُولُ** จนจบซูเราะฮ์) บ่อยๆ โดยเฉพาะเมื่อกลัวเจอบททดสอบที่หนัก หรือกลัวพลั้งพล้แพ้ศัตรู

หลักฐาน: เมื่อครั้งที่ท่านจิบริลอยู่กับท่านนบีและได้ยินเสียงจากเบื้องบน ท่านจิบริลได้กล่าวแก่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ว่า ประตูปาบานนี้ที่ถูกเปิดไม่เคยถูกเปิดมาก่อนซึ่งมีมลาอิกะฮ์มาหาท่านนบีและกล่าวแก่ท่านว่า:

"أَبَشِّرْ بِنُورَيْنِ أُوتِيَهُمَا لَمْ يُؤْتِيَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ: فَاتِحَةُ الْكِتَابِ، وَخَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، لَنْ تَقْرَأَ بَحْرَفٍ مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيَتْهُ."

ความว่า: “จงรับข่าวดีถึงรัศมีทั้งสองที่ท่านได้รับที่ไม่เคยมีนบีท่านใดก่อนหน้าท่านได้รับมาก่อน คือ อัลฟาติฮะฮ์ และช่วงท้ายของอัลบะเกาะเราะฮ์ ที่ท่านจะได้รับตามทุกตัวอักษรที่ท่านอ่าน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ และการไม่สนใจ ทำให้ผู้คนเป็นจำนวนพลาดจากการขอดูอาอ์ด้วยกับอายะฮ์ช่วงท้ายของซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์นี่เป็นการขอให้พ้นจากการโดนทดสอบในสิ่งที่ยากลำบาก เหมือนที่คนก่อนหน้าเราเจอ ให้รอดจากการเอาผิดในสิ่งที่ไม่รู้ และ

ได้รับชัยชนะศัตรู ซึ่งที่วามาคือส่วนหนึ่งที่เป็นสิทธิพิเศษที่ถูกมอบ
ให้แก่ประชาชาตินี้เท่านั้น

สรุป: ขอคุณด้วยกับสองอายุระสุดท้ายของอัลเบเกาะเราะฮ์เป็น
ประจำ นี่คือนของขวัญล้ำค่าที่พระองค์อัลลอฮ์มอบให้กับพวกเราเป็น
พิเศษ

เช็คลิสต์

☑ เช็ค 13 แบบอย่างที่ถูกลืมนะ ว่าด้วยอัลกุรอาน:

1. อ่านอะอูซุบิลลาฮฺ... ก่อนอ่านอัลกุรอานเสมอ
 2. พยายามอ่านอัลกุรอานให้ไพเราะ และถูกหลักการอ่าน
 3. พยายามหาเวลาทำความเข้าใจอัลกุรอานบ้างแล้วไหม?
 4. ไม่พูดแข่งกับเสียงอ่านอัลกุรอาน
 5. ท่องจำและทบทวนอัลกุรอานเป็นประจำ
 6. หมั่นใคร่ครวญอัลฟาติฮะฮฺบ่อย ๆ
 7. ไม่ลืมอ่านอายะฮฺอัลกุรซีทุกครั้งหลังละหมาดฟัรฎูเสร็จ
 8. อ่านอัลอิคลาศ (กัซซุ้ลลอฮฺ) วันละไม่ต่ำกว่า 10 จบ
 9. เข้าเย็นไม่ลืมอ่าน กุลทั้ง 3
 10. ก่อนนอนพยายามอ่านบทเหล่านี้เป็นประจำ
 - อายะฮฺอัลกุรซี
 - อัลอิคลาศ (กัซซุ้ลลอฮฺ)
 - มุอาวิซาต (กัลอะอูซุบิรอบบินนาซ กับ ฬะลัก)
 - อัลมุลก
 - อัลชัจดะฮฺ
 - อัลฮุมัร
 - ซูเราะฮฺที่ว่าด้วยการสรรเสริญทั้ง 7 (อัลอิสรออฺ อัลหะดีด อัลฮัซรฺ อัลชอฟ อัลจุมอะฮฺ อัลตะฆอบูน และอัลอะอฺลา)
 11. ศุภะฮฺที่ผ่านมาอ่านกะฮฺฟฺ แล้วใช้ไหม? และจำได้กี่อายะฮฺแล้ว?
 12. อ่านอัลบะกอเราะฮฺที่บ้านบ้างแล้ว... ใช้ไหม?!
-

13. หมั่นขออวดูด้วยการอ่าน 2 อายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในสถานการณ์คับขัน

เช็คลิสต์ 13 มารยาท ว่าด้วยอัลกุรอาน

1. ☒ **อ่านอะอูซบิลาฮุ...**
อ่านอะอูซบิลาฮุ... ก่อนอ่านอัลกุรอานเสมอ
2. ☒ **พยายามอ่านอัลกุรอานให้ไพเราะ และถูกต้องหลักการอ่าน**
3. ☒ **พยายามหาเวลาทำความเข้าใจอัลกุรอานบ้างแล้วไหม?**
4. ☒ **ไม่พูดแข่งกับเสียงอ่านอัลกุรอาน**
5. ☒ **ท่องจำและทบทวนอัลกุรอานเป็นประจำ**

6. ☒ **Al-Fatihah**
หมั่นใคร่ครวญอัลฟาตีฮะฮ์บ่อยๆ
7. ☒ **ไม่ลืมอ่านอายะฮ์อัลกุรอานทุกครั้ง หลังละหมาดฟัรฎุเสร็จ**
8. ☒ **10x** **อ่านอัลอิคลาส (อิควัลลอฮ์) วันละไม่ต่ำกว่า 10 จบ**
9. ☒ **เข้าเขียนไม่ลืมอ่าน "กิลกัซ 3**

10. ☒ **ก่อนนอนพยายามอ่านบทเหล่านี้เป็นประจำ**
Ayatul Kursi
Al-Ikhlas
Al-Mu'awwidhat
Al-Mulk
As-Sajdah
Az-Zumar
7 Praises Surahs
11. ☒ **ศุภร์ที่ผ่านมามาอ่านกะฮ์ฟ แล้วใช้ไหม? และจำได้กี่อายะฮ์แล้ว?**
12. ☒ **อ่านอัลบะเกาะเราะฮ์ที่บ้านบ้างแล้ว... ใช้ไหม?!**
13. ☒ **หมั่นขออวดูด้วยการอ่าน 2 อายะฮ์สุดท้ายของซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในสถานการณ์คับขัน**

10 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกลดทิ้ง
การคิดถึงพระองค์อัลลอฮ์
ตลอดเวลา

116. กล่าวอัสติกฟารุ (ขอภัยโทษ) ให้มาก

แบบอย่างจากท่านนบี: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ" (ฉันขอภัยโทษจากพระองค์ อัลลอฮฺ) ให้มากในทุกเวลา ทุกสถานการณ์ แม้กระทั่งในเรื่องที่ไม่ใช่บาปที่ชัดเจน หรือเราคิดไม่ออกกว่าเราทำอะไรผิดไปบ้าง

หลักฐาน:

فَقُلْتُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا * يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا * وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا *

“ผมได้บอกไปว่า พวกท่านจงขอภัยโทษต่อนายของพวกท่านเถิด
แน่นอนพระองค์เป็นผู้ให้อภัยที่แท้จริง * (หากพวกท่านขอภัย)
พระองค์จะหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายให้แก่พวกท่าน * และพระองค์จะ
เพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานให้พวกท่าน และจะให้มีสวนมากหลาย
แก่พวกท่าน รวมถึงลำน้ำมากมาย (นุศ 10-12)

จากท่านอัลมุซันนี (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า: ท่านนบี
กล่าวว่า

"إِنَّهُ لِيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً."

ความว่า: “แน่นอนหัวใจของฉันได้รับการห่อหุ้ม (หัวใจที่สงบ) และ
แน่นอนฉันขอภัยโทษต่อพระองค์อัลลอฮฺวันละหนึ่งร้อยครั้ง”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

"وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً"

ความว่า: "ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แน่แนอนฉันขออภัยโทษและกลับเนื้อ
กลับตัวต่อพระองค์ ในหนึ่งวันมากกว่าเจ็ดสิบครั้ง"

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: บางท่านจะขออภัยโทษเฉพาะเมื่อทำบาปที่รู้เท่านั้น
ในขณะที่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ขออภัย
โทษเป็นอย่างมากและตลอดเวลาซึ่งนั่นยิ่งทำให้หัวใจของท่านสะอาด

สรุป: กล่าวอติศัพดารุบ้อยๆ เป็นแบบอย่างของท่านนบี (ขอ
พระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เพื่อล้างบาป เพื่อทำความ
สะอาดหัวใจ เพื่อยกระดับ เพื่อให้ได้รู้สึก (ปัจจัยยังชีพ) และความดี
งามอันมากมายที่จะตามมา แม้ว่าจะคิดไม่ออกว่าทำผิดอะไรไปบ้าง
ก็ตาม แต่จงขอต่อไปเถิดเพราะมีแต่เรื่องดีดีที่จะตามมา

117. ใส่ใจการกล่าว เฮากอละฮฺ ให้มาก ตลอดเวลา

แบบอย่างจากท่านนบี: กล่าว "لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" (ไม่มีอำนาจ และไม่มีพลังใด ๆ เว้นแต่ด้วยพระองค์อัลลอฮฺ) ให้มาก

หลักฐาน:

"إِلَّا أَذْكَ عَلَى كُنْزٍ مِّنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ."

ความว่า: “ฉันจะไม่บอกท่านถึงขุมทรัพย์หนึ่งจากขุมทรัพย์ในสวรรค์ หรือ? (คือ) ‘ลาเฮาละ วะลา กุวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ’

(ไม่มีพลัง หรืออำนาจใด นอกจากมาจากพระองค์อัลลอฮฺ)”

มุตะฟั ก อลัยฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: แม้จะมีผลบุญอันยิ่งใหญ่ แต่คนจำนวนมากก็ไม่ได้ กล่าวบทนี้ให้มากในชีวิตประจำวัน และละเลยว่ามันคือการมอบหมาย ทุกสิ่งต่อพระองค์อัลลอฮฺและเป็นการขอความช่วยเหลือจากพระองค์

สรุป: บทซิกรฺนี้คือขุมทรัพย์แห่งสวรรค์ คือการมอบหมายทุกสิ่ง แต่อัลลอฮฺและขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ แต่กลับถูกละเลย

ซึ่งช่วงต่าง ๆ ที่ควรอ่านมี

1. ช่วงคำคืน (อัลบุคอรี)
2. เมื่อได้ยินอะซานว่า “ฮัยยะอะลัซซอ ลาฮฺ” กับ “ฮัยยะอะลัลฟะลาฮฺ” (มุสลิม)
3. เมื่อออกจากบ้าน (อัตติรมิซีย์)
4. หลังทุกการละหมาด (มุสลิม)

118. หมั่นวิงวอนขอให้ใจเราหนักแน่นมั่นคงในการ เป็นบ่าวที่ดีของพระองค์

แบบอย่างจากท่านนบี: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) มักจะขอให้ใจท่านหนักแน่นมั่นคงในการเป็นบ่าวที่ดีต่อพระองค์ อัลลอฮ์เป็นประจำ!! (ทั้งที่ท่านคือผู้ที่มั่นคงที่สุดในหมู่มนุษยชาติแล้ว)

หลักฐาน:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ -
ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ فَقُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ آمَنَّا بِكَ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ فَهَلْ
تَخَافُ عَلَيْنَا؟ قَالَ نَعَمْ إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ إِصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا
كَيْفَ يَشَاءُ

ความว่า: ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้กล่าวบ่อยครั้งว่า "โอ้ ผู้พลิกผันหัวใจ โปรดให้หัวใจของผมมั่นคงในศาสนาของพระองค์ด้วยเถิด"

นััน (อนัสบินมาลิก) จึงถามท่านไปว่า "ท่านนบีของอัลลอฮ์ พวกเราศรัทธาในท่านและในสิ่งที่ท่านนำมาแล้ว แต่ท่านยังกลัวอะไรจะเกิดกับพวกเร่อีกหรือ?"

ท่านกล่าวตอบว่า "ใช่แล้ว เพราะแน่นอนที่หัวใจทั้งหลายนั้นอยู่ระหว่างนิ้วสองนิ้วจากนิ้วของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงพลิกมันตามที่พระองค์ประสงค์"

บันทึกโดยอัครมิชชี อะฮฺมัด สะดีษศอฮิฮฺ - กลุ่มคนในสายรายงานนี้
ทุกคนเป็นผู้ที่อยู่ในสายรายงานของอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความชะล่าใจว่าตนคือผู้ศรัทธาที่สมบูรณ์แล้วทำให้
ใครหลายคนทิ้งการขอให้หัวใจที่มั่นคงนี้ไป ทั้งที่มันคือสิ่งที่พวกเรา
มุสลิมทุกคนต้องการเป็นอย่างมากในยุคสมัยแห่งฟิตนะฮฺนี้ที่ไม่มีใคร
ในหมู่พวกเราจริงจังว่าหัวใจเขามีความหนักแน่นจริงเพียงใด?

สรุป: หนึ่งในสิ่งที่ท่านนบีขอเป็นประจำ (ขอพระองค์ให้พรและ
ความสันติแก่ท่าน) คือการขอต่อพระองค์อัลลอฮฺให้หัวใจของท่าน
มั่นคงในศาสนาอิสลาม นี่คือแบบอย่างที่เราต้องขอโดยเฉพาะ
ในยุคสมัยแห่งฟิตนะฮฺนี้

119. หมั่นเยี่ยมหลุมศพเพื่อรำลึกถึงความตายและสิ่ง ที่รออยู่หลังความตาย

แบบอย่างจากท่านนบี: เยี่ยมกุบรูร (สุสาน) เพื่อรำลึกถึงความตายและโลกหน้าบ้างเพื่อเตือนสติและเพื่อไม่ให้ผูกพันกับดุนยามากเกินไป

หลักฐาน: จากท่านบรอยดะฮฺ บิน อัลหุศอยบ์ (ขอพระองค์พอใจท่าน) ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَزُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْمَوْتَ."

ความว่า: “ฉันเคยห้ามพวกท่านจากการเยี่ยมหลุมศพ จงเยี่ยมหลุมศพเถิด เพราะมันทำให้รำลึกถึงความตาย”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: บางท่านจะไปกุบรูรก็ต่อเมื่อต้องฝังศพ หรือไปเยี่ยมผู้ตายที่ถูกฝังแล้วเท่านั้น แต่กลับละเลยว่ามันเป็นแบบอย่างที่ท่านนบีส่งเสริมเพื่อให้พวกเราได้คิดถึงความตายและสิ่งที่รอพวกเรายูในโลกหน้าให้มาก

สรุป: การเยี่ยมสุสานเป็นแบบอย่างที่เคยถูกห้ามมาก่อน (เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดชirik หรือเผลอไปทำสิ่งที่ฮะรอมในนั้น) แต่ในภายหลังได้รับการส่งเสริมให้กระทำเพื่อให้ผู้คนได้ตระหนักและคิดถึงความตายและโลกหน้า และมีสติมากยิ่งขึ้นในการดำเนินชีวิต

120. ตรวจสอบใจตนตลอดเวลาว่า “พอใจ” กับทุกคำสอนของอิสลามแล้ว จริงใช่ไหม?

แบบอย่างจากท่านนบี: ระวังว่าตนเองจะรังเกียจหรือไม่พอใจคำสอนหนึ่งคำสอนใดที่ถูกต้องของอิสลาม เพราะหลายครั้งที่ผู้คนเก็บงำเอาความไม่พอใจในบางเรื่องเอาไว้ในใจและกลายเป็นจุดหักเหในชีวิตการเป็นผู้ศรัทธาของเขา

หลักฐาน: จากท่านอับูชะอีด ท่านนบีกล่าวว่า (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : (يَا أَبَا سَعِيدٍ ، مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ)

ความว่า: “อับูชะอีด ผู้ใดที่ยินดีที่พระองค์อัลลอฮ์เป็นนาย ที่อิสลามคือศาสนา และที่มุฮัมมัดคือศาสนทูต ก็จำเป็นที่เขาจะได้สวรรค์”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะหลายครั้งที่เจ้าตัวไม่ทันรู้ตัว ไม่ระวังเมื่อแอบมีความรู้สึก ความคิด หรือพฤติกรรมที่แสดงว่าไม่พอใจในคำสอน ในขณะที่หลายคนเมื่อสงสัยกลับไม่กล้า/ไม่ยอมสอบถามหาข้อเท็จจริง

สรุป: เราต้องหมั่นตรวจสอบ และยืนยันกับตัวเองว่าเราพอใจในทุกคำสอนของอิสลาม ด้วยกับคำพูด การกระทำ และใจของเรา

121. รำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ทั้งยามเช้าและยามเย็น

แบบอย่างจากท่านนบี: การรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ด้วยบทที่มาจากท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ทั้งอชการยามเช้าและอชการยามเย็น

หลักฐาน: มีะดีษจำนวนมากที่กล่าวถึงตัวบทที่ให้อ่านในช่วงเวลาทั้งสองรวมถึงกล่าวถึงความประเสริฐของมัน เช่น:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْلَمُ أَصْحَابَهُ يَقُولُ: إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَإِذَا أَمْسَى فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

ความว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้สอนต่อฮาบะฮ์ว่า “เมื่อพวกท่านเข้าสู่ช่วงเช้าให้กล่าวว่า: ‘โอ้พระองค์อัลลอฮ์ ด้วยพระองค์เราจึงได้เข้าสู่ยามเช้า ด้วยพระองค์เราจึงได้เข้าสู่ยามเย็น ด้วยพระองค์เราจึงมีชีวิต ด้วยพระองค์เราจึงตาย และยังพระองค์คือการฟื้นคืนชีพ’

และเมื่อเข้าสู่ช่วงเย็นให้กล่าวว่า: ‘โอ้พระองค์อัลลอฮ์ ด้วยพระองค์เราจึงได้เข้าสู่ยามเย็น ด้วยพระองค์เราจึงได้เข้าสู่ยามเช้า ด้วยพระองค์เราจึงมีชีวิต ด้วยพระองค์เราจึงตาย และยังพระองค์คือการกลับไป’”

บันทึกโดยออตฺติรมิซี (สายรายงานนี้สะหฺน และมีที่คอฮิษเช่นกัน)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ช่วงเวลาทั้งสองมักจะเป็นช่วงที่ผู้คนยุ่งอยู่กับดูนยาของตนทั้งหน้าที่การงาน การเล่าเรียน ตลอดจนการพักผ่อน ทั้งที่ทุกอิริยาบถของเราต้องพึ่งพาพระองค์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะในสองช่วงเวลานี้

สรุป: การกล่าวบทซิกข์ทั้งในตอนเช้าและเย็นเป็นแบบอย่างสำคัญที่ทำให้พระองค์อัลลอฮ์พอใจเรา และช่วยป้องกันเราจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายด้วยความเมตตาของพระองค์

122. **หมั่นขอความช่วยเหลือให้มีคู่ครองและลูกหลานที่ดีต่อ
ให้เรามีแล้วก็ตาม**

แบบอย่างจากท่านนี้: หมั่นขอသူอาให้เรามีคู่ครองและลูกหลานที่ดีที่
พระองค์อัลลอฮ์พอพระทัย ซึ่งหากเรามีอยู่แล้วก็ขอให้ที่มียุ่มนั้นดีไปอีก

หลักฐาน:

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾

ความว่า: {และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า: ‘นายของเรา โปรดประทานแก่เราซึ่ง
คู່ครองและลูกหลานที่เป็นแก้วตาดวงใจ และโปรดให้เราเป็นผู้นำ
(แบบอย่าง) แก่หมู่ผู้ยาเกรง’}

(อัลฟรคอน: 74)

เหตุที่ผู้คนละเลย: มุสลิมจำนวนมากละเลยบทดุอาอ์นี้ หรือบางคนทุ่ม
 ขอกับดุอาอ์ที่ไม่ได้มาจากอัลกุรอานนี้แทน ทั้งที่ดุอาอบุญนี้ครอบคลุม
 ทุกอย่างที่เราต้องการจากคู่ครองและลูกหลานของพวกเขาแล้ว

สรุป: บทศุาจากอัลกุรอันนี้เป็นการขอให้คุ้มครองและลูกหลานเป็นที่ยินดีปรีดาแก่เรา เป็นรากฐานสำคัญของการสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์และมีความสุข ที่จะอยู่ด้วยกันในโลกนี้และส่งเสริมกันให้ได้
เข้าสวรรค์ไปด้วยกันด้วยความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์

123. ทุ่มขอคู่ออช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของคืน

แบบอย่างจากท่านนบี: คู่ออในช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของคืน (ก่อนเข้าเวลาละหมาดซุบฮฺ) เป็นอีกช่วงที่คู่ออจะถูกตอบรับมากที่สุด

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ"

ความว่า: “นายของเราผู้จำเริญและสูงส่งจะลงมายังฟ้าดินยาทุกคืนช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของคืน แล้วจะกล่าวว่า: “ใครเรียกร้องข้าข้าจะตอบรับเขา ใครขอข้าจะให้เขา ใครขออภัยโทษต่อข้าข้าจะอภัยให้เขา”

มุตะฟัค อลัยฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: การยุ่งกับสิ่งบันเทิงก่อนนอน และการอดหลับอดนอน เช่นเดียวกับการที่มัวแต่นอน ทำให้มุสลิมจำนวนมากพลาดโอกาสอันยิ่งใหญ่ในการขอจากพระองค์อัลลอฮฺในเวลาที่ดีนี้

สรุป: ช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของคืนคือหนึ่งในช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่เราจะได้ผูกพันกับพระองค์อัลลอฮฺ ซึ่งมุสลิมไม่ควรพลาดด้วยประการทั้งปวง

124. ใคร่ครวญการสร้างของพระเจ้า

แบบอย่างจากท่านนบี: ธรรมชาติรอบตัวที่พระองค์สร้างล้วนมีประโยชน์กับเราไม่ทางตรงก็ทางอ้อมและล้วนแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของผู้สร้าง ดังนั้นมุสลิมเราจะใคร่ครวญสิ่งต่างๆ รอบตัว และนั่นจะยิ่งเพิ่มการศรัทธา ความเกรงกลัวพระเจ้า ความหวัง ในหัวใจของเรา

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮ์ ทรงกล่าวว่า:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

ความว่า: {แน่นอนในการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวันนั้น ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับผู้มีปัญญา ผู้ที่รำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ทั้งเมื่อยืน นั่ง และนอน พวกเขาใคร่ครวญการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน (แล้วกล่าวว่า) โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์มิได้สร้างสิ่งนี้มาอย่างไรสาระ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ ขอพระองค์คุ้มครองเราให้พ้นจากการลงโทษในนรกด้วยเถิด }

(อาลี อิมรอน: 190-191)

เหตุที่ผู้คนละเลย: การยุ่งอยู่กับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่เมื่อเทียวก็ห่วงแต่สนุกมากกว่าใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของผู้สร้าง

สรุป: การใคร่ครวญสิ่งถูกสร้างต่าง ๆ ไม่ว่าจะชั้นฟ้า แผ่นดิน
ตลอดจนทุกสิ่ง que พระเจ้าสร้างขึ้นมานั้นจะช่วยเพิ่มศรัทธาของเราให้
มั่นคงยิ่งขึ้น

125. คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์ในทุกสภาพ

แบบอย่างจากท่านนบี: คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์ให้มากตลอดเวลา
ผูกพันกับพระองค์มากกว่าใคร

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน)
กล่าวว่า:

أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ، وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ،
وَحَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ
فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ ذِكْرُ اللَّهِ!

ความว่า: “ไม่ให้ฉันบอกพวกท่านถึงการทำงานที่ดีที่สุดของพวกท่านหรือ?

งานที่ดีที่สุด ณ เจ้าของของพวกท่าน ที่จะยกระดับพวกท่านให้สูง
ที่ดีกว่าการที่พวกท่านใช้จ่ายทองคำและเงิน

ดีกว่าการที่พวกท่านเผชิญหน้ากับศัตรูและประหัตประหารกัน?”

พวกเขา กล่าวว่า: “แน่นอนครับ”

ท่านกล่าวว่า: “การรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์”

บันทึกโดยอัคริมชี สะดีษศอฮิฮ์

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ
قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ قَالَ: ((لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا
مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ))

ความว่า: จากท่านอับดุลลอฮฺ บิน บุซุ (ขอพระองค์ให้พรและความ
สันติแก่ท่าน) เล่าว่า มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า: "โอ้ ศาสนทูตของอัลลอฮฺ
แท้จริงบทบัญญัติของอิสลามนั้นมีมากมายเหลือเกินสำหรับฉัน (ฉัน
อาจปฏิบัติในรายละเอียดปลีกย่อยได้ไม่ครบถ้วน) ดังนั้นโปรดบอก
กล่าวแก่นั่นถึงสิ่งหนึ่งที่ฉันจะใช้ยึดเหนี่ยวไว้ได้ด้วยเถิด"

ท่านรอนซุลลอฮฺจึงกล่าวว่า: "จงให้ล้นของท่านเปียกชุ่มไปด้วยการ
รำลึกถึงอัลลอฮฺอยู่เสมอเถิด"

บันทึกโดยอัครมิซี สะดิษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: การที่ผู้คนหมกมุ่นกับ dunya และสิ่งบันเทิงต่าง ๆ
และออกห่างจากการพยายามสร้างความผูกพันกับพระองค์อัลลอฮฺ

สรุป: การรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮฺคือการทำงานที่ดีที่สุดที่สูงส่งยิ่งกว่า
การบริจาคหรือแม้แต่การสื้เพื่อพระองค์

เช็คลิสต์

☑ เช็ค 10 แบบอย่างที่ถูกสืม ในการคิดถึงพระองค์อัลลอฮ์:

1. วันนี้ขอรักโทษต่อพระองค์แล้วไหม?
2. อ่านเฮากอละฮ์เยอะหรือยัง?
3. ขอตุอาอูให้หัวใจมีความหนักแน่นแล้ว?
4. เยี่ยมหลุมศพบ้างแล้วใช้ไหม?
5. ณ ตอนนีพ้อใจกับคำสอนของอิสลามแค่ไหน?
6. ไม่ได้สืมอชการเข้าเย็นใช้ไหม?
7. ขอตุอาอูให้ครอบครัวเรตดีขึ้นไปเรื่อยอย่างสม่ำเสมอแล้ว
8. ลุกมาตอนดึกเพื่ออะไร? รำลึกถึงพระองค์ หรือ ดุนยา?
9. มีเวลาให้ตัวเองได้ไคร่ครวญการสร้างของพระองค์อัลลอฮ์บ้างไหม?
10. ในใจมีแต่การรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ตลอดเวลาได้ไหม?

19 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกทอดทิ้ง คิดถึงพระองค์อัลลอฮฺในวาระ พิเศษ

*ดูอาและการรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮฺเกือบทั้งหมดแทบจะเป็น
แบบอย่างที่ถูกทอดทิ้งไปแล้วด้วยกับการที่หัวใจของผู้คนในยุคปัจจุบัน
ห่างไกลจากพระองค์อัลลอฮฺมากขึ้นเรื่อยๆ ในที่นี้จึงขอนำมาเพียง
บางส่วนที่ใกล้ตัวจริง ๆ - วัลลอฮุอะอฺลัม

126. ขอตุอาอูเมื่อจะออกจากบ้าน

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อออกจากบ้านท่านนบีจะขอตุอาอูก่อน และ
นั้นแสดงถึงใจของท่านที่ผูกพันกับพระองค์อัลลอฮฺตลอดเวลา

หลักฐาน:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ،
تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضِلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ،
أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»."

ความว่า: “เมื่อท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ออก
จากบ้าน ท่านจะกล่าวว่า: ‘ด้วยนามของพระองค์อัลลอฮฺ ฉันขอ
มอบหมายต่อพระองค์ พระผู้อภิบาลของฉัน แน่อนฉันขอความ
คุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการหลงทางหรือถูกทำให้หลง จากการ
พลั้งพลาดหรือถูกทำให้พลาด จากการไปอธรรมหรือถูกอธรรม จาก
ความโง่เขลาของฉันเองหรือมีคนมาทำเรื่องโง่ใส่ฉัน’”

บันทึกโดยอบูดาวูด ตริมิซี อิบน์ มาจะฮฺ สะดีษสะฮัน

เหตุที่ผู้คนละเลย: หลายคนไม่รู้ ละเลย หรือลืมตุอาอูนี้ ทั้งที่มี
ความหมายที่ครอบคลุมการขอความคุ้มครองต่างๆ เมื่ออยู่นอกบ้าน

สรุป: เมื่อออกจากบ้านอย่าลืมคิดถึงพระองค์ และขอตุอาอูด้วย ถึง
แค่จะไปไม่ไกลก็ตาม

127. คิดถึงพระองค์ก่อนเมื่อเข้าบ้าน

แบบอย่างจากท่านนบี: ท่านนบีจะกล่าวบิสมิลลาฮ์ก่อนเข้าบ้าน

หลักฐาน: จากท่านญาบิร บิน अबดิลลาฮ์ ว่าท่านได้ยินท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ. وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ. وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ."

ความว่า: “เมื่อชายคนหนึ่งเข้าบ้านของเขาและเขารำลึกถึงพระองค์ อัลลอฮ์เมื่อเข้าไปและเมื่อจะรับประทานอาหาร ชัยฎอนจะกล่าวว่า: ‘พวกเจ้าไม่มีที่พักและไม่มีอาหารแล้ว’ แต่หากเขาเข้าบ้านโดยไม่ได้อำลึงถึงพระองค์ ชัยฎอนจะพูดว่า: ‘พวกเจ้ามีที่พักแล้ว’ และหากเขาไม่ได้รำลึงถึงพระองค์เมื่อจะรับประทานอาหารด้วย มันก็จะพูดว่า: ‘พวกเจ้ามีทั้งที่พักและอาหารแล้ว’”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: เพราะความไม่รู้ หรือ ไม่สนใจ ผู้คนจำนวนมาก ละเลยบทดุอาอ์เหล่านี้ทั้งที่เป็นเกราะป้องกันมุสลิมจากชัยฎอนและความชั่วร้ายของมันไม่ให้เข้ามาในบ้านพร้อมกับเรา

สรุป: การกล่าวรำลึงถึงอัลลอฮ์เมื่อเข้าบ้านจะช่วยขับไล่ชัยฎอนไม่ให้เข้าบ้านพร้อมกับเรา ทำให้มันไม่ได้ที่พักและอาหารจากเรา

128. ระหว่างไปมัสยิดให้ขอคูอาอู

แบบอย่างจากท่านนบี: ให้หมั่นคูอาอูในขณะที่กำลังไปมัสยิด

หลักฐาน: จากท่านอิบนุ อับบาส (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ قَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا."

ความว่า: “เมื่อท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ออกไปละหมาด ท่านจะกล่าวว่า: ‘โอ้พระองค์อัลลอฮ์ โปรดให้หัวใจของ ผมมีแสงสว่าง ให้ลิ้นของผมมีแสงสว่าง ให้การได้ยินของผมมีแสงสว่าง ให้สายตาของผมมีแสงสว่าง เบื้องหลังผมมีแสงสว่าง เบื้องหน้าผมมี แสงสว่าง เบื้องบนผมมีแสงสว่าง เบื้องล่างผมมีแสงสว่าง โอ้พระองค์อัลลอฮ์ โปรดประทานแสงสว่างให้แก่ผม’”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนจำนวนมากไม่รู้ หรือลืม หรือมัวแต่ยุ่งกับการ ทำอย่างอื่นจนไม่ได้ขอคูอาอูบนี้

สรุป: ระหว่างไปมัสยิดอย่าลืมขอให้ได้แสงสว่าง (ทางนำ) จาก พระองค์อัลลอฮ์ให้ครอบคลุมทุกส่วนทั้งร่างกายและจิตใจ

129. บทรำลึกเมื่อเข้าไปในตลาด

แบบอย่างจากท่านนบี: สถานที่ที่เต็มไปด้วยการหลอกลวงและการโกหก เช่น ตลาด หรือ แหล่งรวมการซื้อขาย หากจะเข้าไป อย่าลืมดูเอาด้วย

หลักฐาน: จากท่านอุมัร บิน อัลค็อฏฏอบ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) ว่าท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"مَنْ دَخَلَ السُّوقَ فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ."

ความว่า: “ผู้ใดที่เข้าไปในตลาดแล้วกล่าวว่า:

‘ลา อีลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะฮฺดะฮฺ ลา ชะรีกะ ละฮฺ, ละฮฺ-มุลกุ วะ ละฮฺ-หัมดฺ, ยะฮฺยิ วะยุมิตฺ, วะฮฺวะ หัยยุน ลา ยะมุตฺ, บียะดีฮฺ-อัลไคร์, วะฮฺวะ อะลา กุลลิ ชัยอิน เกะดีร์’

(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ์องค์เดียว ไม่มีภาคีสำหรับพระองค์ อำนาจเป็นของพระองค์ และการสรรเสริญเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็นและให้ตาย และพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงชีวิตไม่มีวันตาย ความดีทั้งหลายอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง)

พระองค์อัลลอฮ์จะทรงบันทึกความดีให้แก่เขาหนึ่งล้านความดี, จะทรง
ลบล้างความชั่วให้แก่เขาหนึ่งล้านความชั่ว และจะทรงยกระดับให้แก่เขา
หนึ่งล้านชั้น”

บันทึกโดยอัครมิซี อิบน์มาจะฮ์

(ชัยคุ อัลบานีรับรองว่า สะหฺน แต่นักวิชาการบางท่านเห็นว่า อ่อน)

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความไม่แน่ใจ การเร่งรีบในการจับจ่ายใช้
สอย ทำให้ผู้คนละเลยการรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์เมื่อจะเข้าไปใน
สถานที่ที่เต็มไปด้วยสิ่งที่ทำให้พระองค์อัลลอฮ์ไม่พอใจ เช่น ตลาด หรือ
ห้างสรรพสินค้า (เพราะเต็มไปด้วยการโกหก หลอกลวง ความฟุ้งเฟ้อ
สิ่งที่ไม่สะอาดต่าง ๆ เป็นต้น)

สรุป: หากได้รำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์เมื่อจะเข้าตลาด หรือแหล่งซื้อ
ขาย จะนำมาซึ่งผลบุญมหาศาล ความจำเริญ และ “สติ”

130. เสาะละวาดท่านนบีให้มากเป็นพิเศษในวันศุกร์ และคำคืนวันศุกร์

แบบอย่างจากท่านนบี: เสาะละวาดต่อท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ให้มากในวันศุกร์และคำคืนวันศุกร์

หลักฐาน:

"إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ قُبِضَ، وَفِيهِ النِّفْخَةُ، وَفِيهِ الصَّعْقَةُ، فَأَكْثِرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ". قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ تُعْرَضُ عَلَيْكَ صَلَاتُنَا وَقَدْ أَرْمَتْ؟ - يَعْني: بَلَيْتَ - قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ"

ความว่า: “แน่นอนวันที่ดีที่สุดของพวกท่านคือวันศุกร์ ในวันนั้นอาดัม ถูกสร้างและเสียชีวิต ในวันนั้นมีการเป่า (ศูร) และในวันนั้นมีการ กระทบจนตาย ดังนั้นจงเสาะละวาดให้แก่ฉันให้มากในวันนี้ เพราะ การเสาะละวาดของพวกท่านจะถูกเสนอต่อฉัน”

พวกเขาถามว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮฺ การเสาะละวาดของพวกเราจะไปถึง ท่านได้อย่างไรในเมื่อท่านสูญสลายไปแล้ว (เสียชีวิต)?”

ท่านกล่าวว่า: “แน่นอนพระองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเกียรติ ได้ ห้ามแผ่นดินจากการกัดกินร่างกายของบรรดานบี”

บันทึกโดยอันนะซาอี อิบน์มาจะฮฺ อิบน์ฮิบบาน ฮะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ทำให้บางท่านจำกัดการเศาะละวาตต่อท่านนบีไว้เฉพาะในเวลาละหมาดหรือเมื่อได้ยินชื่อของท่านเท่านั้น ทั้งที่การขอเศาะละวาต (ขอพรให้แก่ท่านนบี) เป็นแบบอย่างที่ท่านนบีส่งเสริมให้เราทำเป็นประจำและคือทางลัดที่จะทำให้เราได้รับพรโดยพระองค์อัลลอฮฺจะให้เราได้รับมากกว่าที่เราขอให้แก่ท่านนบีเสียอีก

สรุป: เศาะละวาตให้ท่านนบีมาก ๆ โดยเฉพาะในวันศุกร์ คือแบบอย่างดีงามที่สำคัญ และการเศาะละวาตของเราจะถูกเสนอต่อท่านนบีโดยตรง

131. ขอสิ่งที่ติงามจากพระองค์อัลลอฮฺเมื่อได้ยินไก่ ขัน และ ให้กล่าว "อะอูซุบิลลาฮฺ" เมื่อได้ยินสุนัข เห่าหอนหรือลาร้องครวญ

แบบอย่างจากท่านนบี: ท่านนบีส่งเสริมให้เราขอสิ่งที่ดีจากพระองค์
อัลลอฮฺเมื่อได้ยินเสียงไก่ขัน และขอความคุ้มครองต่อพระองค์เมื่อได้
ยินเสียงสุนัขเห่าหอนหรือลาร้องครวญ (โดยเฉพาะยามค่ำคืน)

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَسَلُّوا اللَّهَ تَعَالَى مِنْ فَضْلِهِ؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ
مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْجَمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهَا
رَأَتْ شَيْطَانًا"

ความว่า: “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงไก่ขัน จงขอความโปรดปรานจาก
พระองค์อัลลอฮฺ เพราะมันเห็นมะลัก (ทูตสวรรค์)

และเมื่อพวกท่านได้ยินเสียงลาร้องครวญ จงขอความคุ้มครองต่อ
พระองค์อัลลอฮฺให้พ้นจากชัยฏอน เพราะมันเห็นชัยฏอน”

มุตตะฟิก อลัฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เช่นเดียวกับที่ท่านญาบิร บิน अबดิลลาฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจ
ท่าน) รายงานว่าท่านนบีกกล่าวว่า:

"إِذَا سَمِعْتُمْ نُبْحَ الْكِلَابِ وَنَهْيَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ، فَإِنَّهَا
تَرَى مَا لَا تَرَوْنَ."

ความว่า: “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงสุนัขเห่าหรือลาร้องครวญเวลา
กลางคืน จงขอความคุ้มครองต่อพระองค์อัลลอฮ์ เพราะแน่นอนมันได้
เห็นสิ่งที่พวกท่านมองไม่เห็น”

บันทึกโดยอบูดาอูด และอิมามอัลบุคอรี ใน “อัลอะดับ อัลมุฟรอต”

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ว่ามีซุนนะฮ์นี้อยู่ หรือการไม่ให้ความสนใจ
กับการปรากฏตัวของมลาอิกะฮ์ หรือ ชัยฏอน

สรุป: เมื่อได้ยินไก่ขันให้ขอความโปรดปรานจากพระองค์อัลลอฮ์
เพราะมันเห็นมะลัก แต่หากได้ยินเสียงสุนัขเห่าหรือลาร้อง
(โดยเฉพาะตอนกลางคืน) ให้ขอความคุ้มครองต่อพระองค์อัลลอฮ์
เพราะพวกมันเห็นชัยฏอน และชัยฏอนไม่ได้มาดีแน่นอน

132. ขอบคุณพระองค์อัลลอฮฺเมื่อจาม และพยายาม กลืนหรือให้ปิดปากเมื่อจะหา

แบบอย่างจากท่านนบี: ให้ขอบคุณพระองค์อัลลอฮฺเมื่อได้จามเพราะ
นั่นคือความเมตตาจากพระองค์อัลลอฮฺที่ให้เราได้อะสิ่งไม่ต้อออกจาก
ร่าง และพยายามกลืนหรือปิดปากให้ดีที่สุดเมื่อจะหาเพราะชัยฏอน
ชอบที่เราอยู่ในสภาพนั้นและสามารถเข้าไปในตัวเราได้เมื่อเราหา

หลักฐาน: จากท่านอบูสุรอยเราะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) จาก
ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْعَطَاسَ وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمَدَ
اللَّهَ، كَانَتْ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَأَمَّا
التَّثَاؤُبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا
اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا تَثَاءَبَ ضَحَكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ."

ความว่า: “แน่นอนพระองค์อัลลอฮฺทรงรักการจามและทรงเกลียดการ
หา ดังนั้นเมื่อคนหนึ่งจากพวกท่านจามแล้วกล่าวสรรเสริญพระองค์
อัลลอฮฺ ก็เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่ได้ยินที่จะต้องกล่าวแก่เขาว่า:

‘ยัรหะมุกัลลอฮฺ’ (ขอพระองค์อัลลอฮฺเมตตาท่าน)

ส่วนการหาวนั้นมาจากชัยฏอน ดังนั้นเมื่อคนหนึ่งจากพวกท่านหา ก็จง
ยับยั้งมันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะเมื่อคนหนึ่งจากพวกท่านหา
ชัยฏอนจะหัวเราะเยาะเขา”

มุตะฟัค อัลยัฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ในการหาทานนบีให้เราพยายามกลั่นให้มากที่สุดที่เป็นได้หรือให้เอามือมาปิดปากแต่หลายคนไม่ได้ทำอาจเพราะไม่ได้สนใจว่าชัยฏอนจะเข้าไปในร่างหรืออย่างไรใด ในขณะที่การจามคือความเมตตาที่พระองค์ให้บ่าวได้จับสิ่งที่ไม่ดีออกมาจากร่างกายซึ่งเป็นเหตุอันควรให้เราขอบคุณพระองค์

สรุป: ชัยฏอนชอบให้คนหา อย่างน้อยด้วยกับ 3 สาเหตุ 1. การหาทำให้คนเกียจคร้าน 2. ได้ดูถูกคนที่หา 3. ชัยฏอนสามารถเข้าไปในร่างทางปากของผู้ที่หาได้

ในขณะที่พระองค์อัลลอฮ์รักการจามเพราะเมื่อบ่าวจามเขาได้จับสิ่งที่ไม่ดีออกมาจากร่างกายและได้ขอบคุณพระองค์

133. เมื่อเห็นใครจามให้ขอพรให้เขา และสำหรับผู้ จามก็ขอให้ผู้ที่ตอบการจามได้รับสิ่งที่ดีงามไปด้วย

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อผู้จามได้กล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ให้ผู้ที่ได้ยิน
กล่าวตอบว่า ยัรฮัมุกัลลอฮฺ (ขอพระองค์เมตตาคุณ) ซึ่งผู้ที่จามให้ขอพร
ให้ผู้ที่ตอบการจามของเขากว่า "اللَّهُ يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحْ بِالْكُمُ" (ขอพระองค์
อัลลอฮฺนำทางพวกท่านและปรับเปลี่ยนสภาพของพวกท่านให้ดียิ่งขึ้น)

หลักฐาน: จากท่านอบูสุรรอยเราะฮฺ จากท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและ
ความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ:
يَرْحَمَكَ اللَّهُ، فَإِذَا قَالَ لَهُ: يَرْحَمَكَ اللَّهُ، فَلْيَقُلْ: يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحْ
بِالْكُمُ."

ความว่า: “เมื่อคนหนึ่งจากพวกท่านจาม จงกล่าวว่า: ‘อัลฮัมดุลิลลาฮฺ’
และให้พี่น้องหรือเพื่อนของเขากล่าวแก่เขาว่า: ‘ยัรหัมุกัลลอฮฺ’ เมื่อเขา
กล่าวแก่เขาว่า: ‘ยัรหัมุกัลลอฮฺ’ แล้ว ให้เขา (ผู้จาม) กล่าวว่า: ‘ยะฮดีกุ
มุลลอฮฺ วะยูศลิฮฺ บาละกุม’”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี

เหตุที่ผู้คนละเลย: แม้จะเป็นเรื่องง่าย แต่กลับถูกทอดทิ้งด้วยเหตุผล
ต่าง ๆ เช่นความไม่รู้ หรือ ความอาย โดยเฉพาะในที่สาธารณะ

สรุป: เมื่อมีการจาม มีแบบอย่าง 3 ขั้นตอน: ผู้จามกล่าว “อัลฮัม
ดุลิลลาฮฺ” (มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์อัลลอฮฺ) ผู้ได้ยิน

กล่าวตอบว่า "ยัรสะมุถัลลอฮฺ" (ขอพระองค์เมตตาท่าน) และผู้จาม
เมื่อได้ยินก็ให้ตอบกลับว่า "ยะฮฺดีกูมุลลอฮฺ วะยุศลิฮฺ บาละกุม" (ขอ
พระองค์นำทางคุณ และปรับเปลี่ยนสภาพของคุณให้ดีขึ้น)
แต่หากผู้จามจามมากกว่า 3 ครั้ง ให้ผู้ที่ได้ยินขออภัยให้เขาหาย
จากการป่วยไข้

134. ชะฮาดะฮ์หลังทำน้ำละหมาด

แบบอย่างจากท่านนบี: การชิกรหลังทำน้ำละหมาดด้วยการกล่าวชะฮาดะฮ์ตามแบบอย่างของท่านนบี

หลักฐาน: ท่านรอซูล (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) พูดว่า:

"ما منكم من أحد يتوضأ فيبلغ أو فيسبغ الوضوء ثم يقول: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، إلا فتحت له أبواب الجنة الثمانية يدخل من أيها شاء."

ความว่า: “ไม่มีใครในพวกท่านที่ทำน้ำละหมาดอย่างครบถ้วน แล้วกล่าวว่า: ‘อัสซะดุด อั้น ลา อิลาฮะ อิลลัลลอฮุ วะฮฺดะฮฺ ลา ชะรีกะ ละฮฺ, วะอัสซะดุด อั้นนะ มุหัมมะดัน อับดุลลอฮฺ วะรอซูลุฮฺ’

(ฉันขอยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ์องค์เดียว ไม่มีภาคีเคียงข้างพระองค์ และฉันขอยืนยันว่ามุฮัมมัดคือบ่าวและรอซูลของพระองค์) นอกจากประตูทั้งแปดของสวรรค์จะเปิดให้แก่เขา เขาจะเข้าไปจากประตูใดก็ได้ตามที่เขาต้องการ”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ การรีบไปละหมาด การไม่สนใจมุชตะฮับ (สิ่งที่ถูกส่งเสริมให้ทำ ที่ไม่ใช่ واجب)

สรุป: เมื่อทำน้ำละหมาดเสร็จหากขออุมมอะเราะฮะ พระองค์อัลลอฮ์จะเปิดประตูสวรรค์ทั้งแปดบานให้แก่เขา ซึ่งเป็นแบบอย่างที่หลากหลาย
คนละเลยเพราะความรีบเร่ง

135. ดุอาอฺหลังตะชะฮฺฮุดสุดท้าย

แบบอย่างจากท่านนบี: ขอดุอาอฺหลังเสร็จจะชะฮฺฮุดและเศาะละวาตอิบรอฮีมียะฮฺ ก่อนให้สลามในละหมาด

หลักฐาน: จากท่านอบูสุรอยเราะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า ท่านรอบูซุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ."

ความว่า: “เมื่อใครในพวกท่านตะชะฮฺฮุดแล้ว ก็จงขอความคุ้มครองต่อพระองค์อัลลอฮฺให้พ้นจากสี่สิ่ง ให้ขอว่า: โอ้อัลลอฮฺ แน่อนฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษในนรก จากการลงโทษในหลุมศพ จากความวุ่นวายของชีวิตและความตาย และจากความวุ่นวายที่ชั่วร้ายของดัจญาล”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนจำนวนมากเคยชินเพียงการเศาะละวาตอิบรอฮีมียะฮฺแล้วให้สลาม

สรุป: ก่อนให้สลามในละหมาด ควรขอความคุ้มครองจากสี่สิ่ง ได้แก่ การลงโทษในนรก หลุมฝังศพ ความวุ่นวายจากการเป็นและตาย และความชั่วร้ายของดัจญาล

136. รำลึกถึงพระองค์หลังละหมาดวิตร

แบบอย่างจากท่านนบี: กล่าว "سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ" สามครั้งหลังเสร็จการสละมาจากละหมาดวิตร

หลักฐาน:

" كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَقْرَأُ فِي الْوُتْرِ بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ بِقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَفِي الثَّلَاثَةِ بِقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَلَا يَسْلَمُ إِلَّا فِي آخِرِهِمْ وَيَقُولُ يَعْنِي بَعْدَ التَّسْلِيمِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ ثَلَاثًا."

ความว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เคยอ่านอัลอะฮฺดฺาในรอกอะฮฺแรกของละหมาดวิตร และอ่านอัลกาฟิรูนในรอกอะฮฺที่สอง และอ่านกุลฮุวัลลอฮฺในรอกอะฮฺที่สาม และจะไม่สละมเว้นแต่เสร็จจากทั้งหมดแล้ว (ละหมาดสามรอกอะฮฺด้วยกับสละมเดียว) และจะกล่าวว่า: ‘ซุบฮานัล มะลิกิล กุดดุส’ (มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่ผู้ครอบครอง ผู้บริสุทธิ์) สามครั้ง”

บันทึกโดยอันนะซาอี ชัยค้อัลบานีระบุว่าศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนเป็นจำนวนมากไม่รู้ ส่วนที่รู้ก็รีบจบละหมาดทันทีเพื่อจะไปพักผ่อนต่อ

สรุป: หลังสละมาจากละหมาดวิตร ควรรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮฺว่า “ซุบฮานัล มะลิกิล กุดดุส” สามครั้ง ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ผู้คนมักมองข้ามไป

137. ขอภัยโทษให้มากในขณะที่นั่งพูดคุยกัน

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อนั่งพูดคุยกัน ให้ขอภัยโทษให้มากด้วย

หลักฐาน:

إِنَّا كُنَّا لَنَعُدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ يَقُولُ: رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ مَائَةً مَرَّةً

ความว่า: ตอนคุยกันเราเคยนับ (คำพูด) ที่ท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวระหว่างสนทนาว่า:

‘โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดอภัยให้ฉันและรับการกลับตัวของฉันด้วยเถิด แน่นอนพระองค์คือผู้รับการกลับตัวและผู้ทรงอภัยยิ่ง’

ได้หนึ่งร้อยครั้ง”

บันทึกโดยอบูดาอุดและติรมิซีย์ สะดีษศอฮิฮ์

*ในบันทึกของฮากิมระบุว่าท่านนบีขออูอาอูนี้หลังละหมาดฮายาด้วย -
วัลลอฮูอะออลัม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนจำนวนมากไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ หรือไม่ได้ให้ความสนใจมากพอ และหวังแต่พูดคุยในเรื่องที่จะเพิ่มบาปให้ตัวเอง

สรุป: ท่านนบีมักจะขอภัยโทษจากพระองค์อัลลอฮ์เป็นประจำ ต่อให้เป็นช่วงที่ท่านกำลังนั่งพูดคุยกับผู้อื่นอยู่ก็ตาม เป็นแบบอย่างที่เราคนทำได้น้อยมาก

138. ดูอาอูเมื่อเห็นจันทร์เสี้ยว

แบบอย่างจากท่านนบี: ดูอาอูเมื่อเห็นจันทร์เสี้ยวแรกของเดือน (ตามการนับแบบอิสลาม)

หลักฐาน: จากท่านฏอลสะฮฺ บิน อุบัยดูลลอฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) ว่าเมื่อท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เห็นจันทร์เสี้ยว ท่านจะกล่าวว่า:

اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ،
هَلَالٌ رُشِدٍ وَخَيْرٍ

ความว่า: “โอ้พระองค์อัลลอฮฺ ได้โปรดทำให้จันทร์เสี้ยวนี้ปรากฏแก่เราด้วยความดีและความศรัทธา ด้วยความปลอดภัยและอิสลาม นายของฉันและนายของคุณคือพระองค์อัลลอฮฺ จันทรเสี้ยวที่ดีที่เป็นเครื่องมือในการนำทาง”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ ฮะดีษะฮฺชั้นลิกอยริฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่สนใจของคนทั่วไปในเดือนอิจเราะฮฺศักราช นอกจากการเข้า-ออกเดือนรอมฎอน ทำให้แบบอย่างนี้ถูกหลงลืม

สรุป: เมื่อเห็นจันทร์เสี้ยวแรกของเดือนตามอิจเราะฮฺศักราช ควรขอ ดูอาอูเพื่อขอความดีงาม ความศรัทธา และความปลอดภัย

139. ตีใจ ระวัง ระแวง และขอตุอาอุเมื่อฝนตก

แบบอย่างจากท่านนบี: กลัว ระวัง และมีความหวัง เมื่อเห็นเมฆตั้งเค้า เหมือนฝนจะตก และตุอาอุเมื่อฝนตก

หลักฐาน: จาก ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน):

"كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى نَاشِئًا فِي أَفُقٍ مِنْ أَفَاقِ السَّمَاءِ، تَرَكَ عَمَلَهُ -وَإِنْ كَانَ فِي صَلَاةٍ- ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْهِ؛ فَإِنْ كَشَفَهُ اللَّهُ حَمْدَ اللَّهِ، وَإِنْ مَطَرَتْ قَالَ: "اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا".

ความว่า: “เมื่อท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เห็นเมฆตั้งเค้าขึ้นที่ขอบฟ้า ท่านจะหยุดภารกิจที่ทำอยู่ทันที — แม้กระทั่งกำลังละหมาดอยู่ก็ตาม— แล้วหันไปจดจ่อดูเหตุการณ์นั้น หากเมฆนั้นสลายไป (โดยไม่เกิดภัยพิบัติ) ท่านก็จะกล่าวสรรเสริญ ขอบคุณอัลลอฮ์ แต่หากฝนตกลงมา ท่านจะกล่าวขอตุอาอุว่า: ‘โอ้อัลลอฮ์ ขอให้ฝนที่ชุ่มฉ่ำและเปี่ยมด้วยประโยชน์ด้วยเถิด’”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี “อัลอะดับ อัลมุฟร็อด” ฮะดีษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนยุ่งอยู่กับการมองดูฝน หลบฝน มีความสุขกับฝน หรือคิดว่าฝนมีแต่ นำพาสิ่งที่ดีมาให้ โดยลืมคิดไปว่ามีหลายกลุ่มชนที่ถูกกลบโหมงโดยสิ่งที่เมฆครีมนำมาให้ โดยที่เข้าใจผิดไปว่ามันเป็นเพียงแค่น้ำฝนชุ่มฉ่ำ

สรุป: เมื่อฝนตกควรมีทั้งความกลัวและความหวังและให้กล่าวว่า
“อัลลอฮุมมะ ค็อยยิบน์ นาฟิอัน” เพื่อขอให้ฝนสายฝนที่มีประโยชน์
แทนที่จะมีแต่ตูหรือหลบฝนแต่เพียงอย่างเดียว

140. ชิกรฺ (คิดถึงพระองค์อัลลอฮฺ) เมื่อฟ้าร้อง

แบบอย่างจากท่านนบี: กล่าวสดุดีต่อพระองค์อัลลอฮฺเมื่อได้ยินเสียงฟ้าร้อง

หลักฐาน: จากท่านอับดุลลอฮฺ บินซุบัยรฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) ท่านนบีได้ยินเสียงฟ้าร้อง ท่านได้หยุดพูดและกล่าวว่า:

سُبْحَانَ الَّذِي يُسَيِّجُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَأَكُمْ مِنْ خِيفَتِهِ { ثُمَّ يَقُولُ :
إِنَّ هَذَا لَوَعِيدٌ شَدِيدٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ

ความว่า: “มหาบริสุทธียิ่งแด่พระองค์ที่สายฟ้าและมะลักต่างแซ่ซ้อง
สดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ เพราะกลัวต่อพระองค์” และท่านได้
กล่าวว่า นี่คือการเตือนที่รุนแรงแก่ชาวแผ่นดินทั้งหลาย

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี “อัลอะดับ อัลมุฟร็อด” ศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ในบทชิกรฺนี้ การลืม หรือ การไม่สนใจใน
ความน่าเกรงขาม น่าหวาดหวั่นของการลงโทษของพระเจ้า

สรุป: เมื่อได้ยินเสียงฟ้าร้อง ควรหยุดพูดคุยและกล่าวบทชิกรฺ
สรรเสริญพระองค์อัลลอฮฺ เพื่อแสดงความเกรงกลัวต่อพระองค์

141. ขอคูอาอ์เมื่อลมพัดแรง

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อลมพัดแรง ให้ขอคูอาอ์

หลักฐาน: จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ (ขอพระองค์อัลลอฮฺพอใจท่าน) กล่าวว่า: เมื่อท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เห็นลมพัดแรง ท่านจะกล่าวว่า:

"اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَخَيْرِ مَا فِيهَا وَخَيْرِ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ."

ความว่า: “โอ้พระองค์อัลลอฮฺ แน่นอนฉันขอต่อพระองค์ซึ่งความดีงามของมัน ความดีงามของสิ่งที่อยู่ในมัน และความดีงามของสิ่งที่ถูกส่งมาพร้อมกับมัน และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของมัน ความชั่วร้ายของสิ่งที่อยู่ในมัน และความชั่วร้ายของสิ่งที่ถูกส่งมาพร้อมกับมัน”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ผู้คนไม่ค่อยรู้จักคูอาอ์บทนี้ มัวแต่ยุ่งอยู่กับการหาที่หลบ หรือมัวแต่เก็บข้าวของเลยไม่ได้ขอคูอาอ์บทนี้ เพราะลมแรงเป็นได้ทั้งสิ่งที่ดีและอันตราย

สรุป: เมื่อลมพัดแรงอย่าลืมขอคูอาอ์เพื่อขอความดีงามและขอความคุ้มครองให้พ้นจากความชั่วร้ายของลมนั้นด้วย

142. เมื่อรู้สึกเจ็บปวด ไม่สบายให้ดูอาการก่อน

แบบอย่างจากท่านนบี: ดูอาการเมื่อรู้สึกเจ็บปวดในส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย

หลักฐาน: จากท่านอุษมาน บิน อบูลอาศ เล่าว่าเขาเคยพูดถึงอาการเจ็บปวดที่เกิดแก่ร่างกายให้ท่านนบีฟัง (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ซึ่งท่านได้บอกเขาว่า:

"ضع يدك على الذي تألم من جسدك ، وقل: بسم الله (ثلاثاً) وقل (سبع مرات) أعوذُ بالله وقدرته من شرِّ ما أجدُ وأحاذِرُ".

ความว่า: “ให้วางมือบนส่วนที่เจ็บปวดในร่างกายของท่าน และกล่าวว่า: ‘บิสมิลลาฮฺ’ (ด้วยนามของพระองค์อัลลอฮฺ) สามครั้ง และกล่าวเจ็ดครั้งว่า: ‘อะอูซุ บิลลาฮิ วะกูตเราะติฮิ มิน ชัรริ มา อะจิตุ วะอุฮาชิริ’ (ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์อัลลอฮฺและจากความสามารถของพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่ฉันรู้สึกและที่ฉันกลัว)”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ดูอาฮฺนี้ หรือการคิดหาแต่เพียงหมอหรือยาและลืมนึกว่าใครคือผู้รักษาที่แท้จริง

สรุป: เมื่อรู้สึกเจ็บปวดในร่างกาย ให้วางมือบนจุดที่เจ็บแล้วกล่าว “บิสมิลลาฮฺ” สามครั้ง และให้ชื่อว่า “ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์อัลลอฮฺและจากความสามารถของพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่ฉันรู้สึกและที่ฉันกลัว” เจ็ดครั้ง

143. ดุอาอ์สำหรับผู้มีหนี้สินส่วนตัว

แบบอย่างจากท่านนบี: ท่านนบีได้สอนศอฮาบะฮ์ถึงดุอาอ์เฉพาะสำหรับผู้ที่มีหนี้สินท่วมท้นที่มองไม่เห็นทางว่าจะจ่ายคืนได้อย่างไร

หลักฐาน: ครึ่งหนึ่งมีทาสที่อยากไถ่ถอนตัวเองได้มาหาท่านอลี บิน อบูฏอลิบ และพูดว่า:

"إِنِّي قَدْ عَجَزْتُ عَنْ كِتَابَتِي فَأَعِنِّي"

قال: "أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ عَلَّمَنِيَنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ جَبَلٍ ثَبِيرٍ دَيْنًا آدَاهُ اللَّهُ عَنْكَ؟" قال: قل: "اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ."

ความว่า: "ผมไม่ไหวจะหาเงินไถ่ตัวแล้ว ขอท่านโปรดช่วยเหลือผมด้วย"

ท่านอลีจึงบอกเขาไปว่า: "ฉันจะสอนสิ่งที่ท่านเราะฮ์ลุสลอฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้สอนมันแก่ฉัน ที่ต่อให้ท่านมีหนี้สินเท่าภูเขาชะบิร พระองค์อัลลอฮ์ก็จะใช้หนี้สินนั้นให้ท่าน"

"จงกล่าวว่า: อัลลอฮุมมักฟินี บิชะลาลิกะ อัน สะรอมิกะ วะอัฆนี บิฟฎลิกะ อัมมัน ชิวากะ

(โอ้พระองค์อัลลอฮ์ โปรดให้ฉันพอเพียงด้วยสิ่งที่ชะลาลโดยไม่ต้องไปยุ่งกับสิ่งที่สะรอมของพระองค์ และโปรดให้ฉันไม่ต้องพึ่งพาใครนอกจากพระองค์)"

บันทึกโดยอัดดีรมิซี สะดิษสะซัน

เหตุที่ผู้คนสละเลย: ผู้คนจำนวนมากไม่ทราบถึงดูอาฮ์นี้ หรือไม่ตระหนักถึงความสำคัญของมัน

สรุป: สำหรับผู้ที่มีหนี้สิน ควรหมั่นขอดูอาฮ์เพื่อให้ตนพอเพียงกับสิ่งที่ดี (ฮะลาล) เพื่อที่จะได้ไม่ต้องไปยุ่งกับสิ่งที่ไม่ดี และขอให้ตนไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นนอกจากพระองค์อัลลอฮ์ และในทุกปัญหาพระองค์จะมอบทางออกให้เสมอแก่ผู้ที่ศรัทธาและทุ่มเททำในสิ่งที่ตนทำได้ โดยเฉพาะท่านนบีรับรองไว้ว่า ลูกหนี้ที่ตั้งใจจะใช้หนี้อย่างจริงจัง พระองค์จะช่วยเขาแน่นอน

144. คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์ก่อนนอนด้วยการ เทิดทูน สดุดี และสรรเสริญ พระองค์

แบบอย่าง: ก่อนนอนคิดถึงพระองค์อัลลอฮ์อย่างจริงจังด้วยการเทิดทูน พระองค์อัลลอฮ์ (กล่าวอัลลอฮ์อักบาร) 34 ครั้ง, สดุดีพระองค์ (กล่าวซุบฮานัลลอฮ์) 33 ครั้ง และสรรเสริญพระองค์ (กล่าวอัลฮัมดุลิลลาฮ์) 33 ครั้ง นั้นจะช่วยให้ผู้ศรัทธาหายเหนื่อยจากภาระหนักที่เขาเจอในวันนั้น และดีกว่าการที่เขาจะมีคนรับใช้ที่ทำให้เขาไม่ได้ทำหน้าที่ที่เขาควรจะทำเสียอีก

หลักฐาน: ท่านหญิงฟาติมะฮ์ผู้เป็นบุตรของท่านนบี (ขอพระองค์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) และเป็นภรรยาของท่านอลี นางได้ทำงานบ้านอย่างหนักจนมีนางแตกหยาบกร้าน นางจึงมาหาท่านนบีเพื่อขอคนรับใช้ไปช่วยงานบ้าน แต่ท่านนบีไม่อยู่นางจึงฝากบอกท่านหญิงอาอิชะฮ์ และกลับบ้านไปก่อน เมื่อท่านนบีกลับเข้าบ้าน ท่านหญิงอาอิชะฮ์ก็ได้บอกให้รู้ว่าลูกสาวท่านมาหา ท่านจึงรีบไปหานางโดยที่นางและสามี (ท่านอลี) กำลังเตรียมตัวเข้านอน ท่านก็ได้บอกให้ทั้งคู่ว่าไม่ต้องลำบากอะไร และท่านกล่าวว่า:

"أَلَا أَعْلَمُكُمْ خَيْرًا مِّمَّا سَأَلْتُمَا؟ إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمَْا أَنْ تُكَبِّرَا اللَّهَ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، وَتُسَبِّحَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ خَادِمٍ"

ความว่า: “ไม่ให้ฉันสอนพวกเธอถึงสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่เธอทั้งคู่ขอ (คนรับใช้) หรือ? เมื่อจะเข้านอนให้กล่าว อัลลอฮ์อัครบร 34 ครั้ง, ซุบฮานัลลอฮ์ 33 ครั้ง และ อัลฮัมดุลิลลาฮ์ 33 ครั้ง นั่นยอดเยี่ยมสำหรับพวกเธอยิ่งกว่าคนรับใช้เสียอีก”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

โดยในอีกสายรายงานท่านหญิงฟาติมะฮ์กล่าวในความหมายที่ว่า “... แล้วฉันก็ไม่เคยเหนื่อยกับงานที่ทำอีกเลย” – วัลลอฮุอะอุลัม

ทำไมถึงถูกละเลย: ความไม่รู้ การไม่เชื่อท่านนบี การขาดความจริงใจและจริงจัง ตลอดจนความอ่อนเพลียเมื่อหัวถึงหมอน (อาจเพราะหลังวางมือก็เพลิดเพลินอย่างยาวนาน) หลายคนมักจะหลับไปทันที

สรุป: สละเวลาเพียง 2-3 นาทีก่อนนอนในการคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทুম์มอบให้แก่เรามาด้วยการขอบคุณเทิดทูนพระองค์ (อัลลอฮ์อัครบร) 34 ครั้ง, สดุดี (ซุบฮานัลลอฮ์) 33 ครั้ง และสรรเสริญพระองค์ (อัลฮัมดุลิลลาฮ์) 33 ครั้ง เพราะใจเป็นกายนายเป็นบ่าว หากใจเรามีศรัทธาที่เข้มแข็งและมองเห็นความเมตตาและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ไม่ว่าจะเหนื่อยแค่ไหนเราก็ยิ้มได้และพร้อมทুম์เทเพื่อพระองค์ต่อไปด้วยการทำอิบาดะฮ์และดำเนินชีวิตต่อไป และพระองค์ย่อมช่วยเหลือผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์

เช็คลิสต์

☑ เช็ค 11 แบบอย่างที่ถูกลิ้มว่าด้วยการคิดถึงพระองค์ในวาระพิเศษ:

1. ออกบ้าน-เข้าบ้าน ไม่ลืมดูอาอุไ้ไหม?
 2. ไปมัสยิด ไปตลาด ได้ดูอาอุด้วยแล้วหรือเปล่า?
 3. ศุกร์นี้ต่อละวาตให้ท่านนบีหรือยัง?
 4. ไก่ขัน ฉันขอความโปรดปรานจากพระองค์ และเมื่อสุนัขหอน ลาร้องตอนกลางคืน ฉันขอความคุ้มครองให้พ้นจากชัยฏอน?
 5. หากได้จาม ได้ขอบคุณพระองค์แล้ว และกล่าวดูอาอุให้ทุกคนแล้ว ทั้งคนที่ตอบเรา หรือ คนที่เราได้ยินเขาจาม?
 6. หลังน้ำละหมาดได้อ่านชะฮาดะฮ์แล้ว?
 7. หลังตะชะฮุด หลังวิตร ได้ดูอาอุด้วยแล้วไหม?
 8. ต่อให้นั่งคุยกัันก็ไม่ลืมขอรักยโษต่อพระองค์อัลลอฮ์
 9. เมื่อเห็นจันทร์เสี้ยวแรกของเดือน เมื่อมีฟ้าฝน ฟ้าร้อง ลมแรง ฉันดูอาอุเสมอ
 10. เมื่อเจ็บปวด เมื่อมีหนี้สิน ฉันจะรีบขอความช่วยเหลือจากพระองค์อัลลอฮ์ก่อน
 11. ก่อนนอนฉันไม่ลืมกล่าวอัลลอฮ์อีกบ๊ร 34 ครั้ง ชุบฮานัลลอฮ์ 33 ครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮ์ 33 ครั้ง ซึ่งมันดีกว่าการที่ฉันจะอยู่สบายอย่างคนที่ทั้งหน้าที่ที่ฉันต้องทำ
-

11 แบบอย่างของท่านนบีที่ถูกลดทอนทิ้ง ในการทำอิบาดะฮ์

145. ยึดมั่นในอัลกุรอานและซุนนะฮฺ

แบบอย่างจากท่านนบี: ปฏิบัติตนตามแนวทางที่ถูกกำหนดไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน และซุนนะฮฺของท่านนบี และออกห่างจากทุกสิ่งที่เป็นอุตริกรรมทางศาสนา (บิตอะฮฺ) ไม่ว่าสิ่งนั้นจะมาจากใคร เพราะการจะทำให้พระองค์อัลลอฮฺรักนั้นต้องใช้กติกาของพระองค์เท่านั้นไม่ใช่กติกาของเราแล้วไปบังคับให้พระองค์ต้องรักเรา!!

หลักฐาน: พระองค์อัลลอฮฺ ทรงกล่าวว่า:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

ความว่า: {“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮฺ ก็จงปฏิบัติตามฉัน แล้วอัลลอฮฺก็จะรักพวกท่าน และจะทรงอภัยโทษต่าง ๆ ของพวกท่าน และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้อภัยโทษ ผู้เมตตาเสมอ”}

(อาลิอิมรอน:31)

ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ لَنْ تَضِلُّوا كِتَابَ اللَّهِ

ความว่า: “ผู้คนที่ทั้งหลาย แน่อนฉันได้ทิ้งสิ่งหนึ่งไว้ให้พวกท่าน หากพวกท่านยึดถือไว้ พวกท่านจะไม่หลงผิด นั่นคือคัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮฺ”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: การขาดความตระหนักในความสำคัญของการกลับไปสู่แหล่งที่มาของบทบัญญัติต่างๆ ไม่ใช่การนำอารมณ์ ความคิด หรือแบบอย่างของบรรพบุรุษมาเหนือกว่าหลักฐานทางศาสนา เพราะเมื่อใดที่ฝ่าฝืนแนวทางแล้วมันก็จะนำไปสู่ความแพร่หลายของชิริก บิดอะฮ์และความขัดแย้งที่รุนแรง

สรุป: การยึดมั่นในคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์เป็นหนทางเดียวที่จะทำให้ไม่หลงผิด แต่น้อยคนที่จะยอมทุ่มเทในการศึกษาทำความเข้าใจด้วยอย่างจริงจัง และยึดมั่นปฏิบัติตามสิ่งที่รู้

146. ใฝ่หาความรู้ทางศาสนาตลอดเวลา

แบบอย่างจากท่านนบี: การศึกษาตลอดชีวิตจากแหล่งที่ได้รับการรับรอง (อัลกุรอาน และสุนนะฮ์ของท่านนบีตามความเข้าใจของบรรพชนผู้ทรงธรรม) จากนักวิชาการที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้งมีความอดทน ความพากเพียร และการนำความรู้นั้นไปปฏิบัติ

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

”مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ”

ความว่า: “ผู้ใดที่เดินทางเพื่อใฝ่หาความรู้ พระองค์อัลลอฮ์จะทรงทำให้เส้นทางสู่สวรรค์ของเขากลายเป็นเรื่องง่าย”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

และท่านศาสนทูต (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวเช่นเดียวกันว่า:

”إِنَّ مِمَّا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي الْأَيْمَةَ الْمُضِلِّينَ

ความว่า: “แน่นอนสิ่งที่ฉันกลัวที่สุดที่จะเกิดกับประชาชาติของฉันคือ บรรดาผู้นำ (ผู้รู้) ที่หลงผิดและทำให้ผู้อื่นหลงผิด”

บันทึกโดย อัตติรมิซีย์ อะหมัด และอิบนุมาจะฮ์ สะดิศศอฮีซ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความเกียจคร้าน การเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่นอินฟูลเอนเซอร์ต่างๆ ที่ไม่ใช่ผู้รู้จริง หรือเป็นผู้รู้จอมปลอมที่เน้นการตีความที่ไม่มีเหตุผลรองรับที่น่าเชื่อถือ ผู้รู้หลงผิด

ที่อ้างว่ามีเพียงความคิดตนเท่านั้นที่ถูกต่อให้ขัดกับตัวบทที่ชัดเจนก็ตาม
ตลอดจนการขาดความอดทนที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุป: ผู้ใดที่เสาะแสวงหาความรู้ศาสนาจากแหล่งที่ถูกตั้งด้วย
ความอดทน พระองค์อัลลอฮ์จะช่วยให้หนทางสู่สวรรค์นั้นง่ายดาย
สำหรับเขา

147. มาละหมาดกลางดึกกันเถอะ!

แบบอย่าง: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) มักจะเข้านอนแต่หัวค่ำโดยท่านจะไม่คุยอะไรมากหลังละหมาดอิซาอู เพื่อจะได้ลุกมาละหมาดกลางดึกที่ท่านทำเป็นประจำ โดยการละหมาดกลางดึกนี้หากไม่ได้นอนมาก่อนจะเรียกว่า “กียามุลลัยลฺ” แต่หากนอนมาก่อนแล้วตื่นมาละหมาดจะเรียกว่า “ตะฮัจจุต”

และละหมาดกลางดึกที่ดีที่สุดคือการละหมาดแบบท่านนบีดาวูด (ขอความสันติมิแด่ท่าน) ที่จะนอนในช่วงครึ่งแรกของคืน (ประมาณ 4 ชั่วโมง) แล้วลุกขึ้นมาละหมาดในช่วงหนึ่งในสามของคืน (ประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่ง) และกลับไปนอนพักผ่อนอีกครั้งในช่วงหนึ่งในหกของคืน (ประมาณชั่วโมงกว่า ๆ) และจึงลุกมาละหมาดซุบฮิ

แต่หากทำไม่ได้ เวลาที่ดีที่สุดอีกเวลาคือช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของคืน คือตั้งแต่ประมาณตีสองครึ่งเป็นต้นไป - วัลลอฮุอะอฺลัม

หลักฐาน: จากท่าน अब್ದุลลอہ بن امّръ بن اٰلءاء (ขออัลลอฮ์พอใจท่าน) ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"إِنَّ أَحَبَّ الصَّيَّامِ إِلَى اللَّهِ، صِيَامُ دَاوُدَ، وَأَحَبَّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ، صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَيَقُومُ ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ، وَكَانَ يَصُومُ يَوْمًا، وَيُفْطِرُ يَوْمًا."

ความว่า: “... และการละหมาดที่เป็นที่รักยิ่ง ณ ที่พระองค์อัลลอฮ์ คือ การละหมาดของนบิตาฮุด (ขอความสันติมีแด่ท่าน) ท่านจะนอนครึ่งคืน และลุกมาละหมาดหนึ่งในสามของคืน และนอน (อีก) หนึ่งในหกของคืน ...”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีและอิมามมุสลิม

เหตุที่คนละเลย: ความไม่รู้ ความเกียจคร้าน วิธีชีวิตยุคใหม่ที่ใช้ชีวิตเปลี่ยนไป เช่น การทำงานเลิกดึก รวมถึงการติตโซเซียลมีเดียและสื่อบันเทิงจนนอนดึก (บางคนนอนเช้า!) เช่นเดียวกับการขาดวินัยในการจัดสรรเวลานอน ทำให้ร่างกายอ่อนเพลียจนไม่สามารถตื่นขึ้นมาในช่วงเวลาที่ดีที่สุดนี้ได้

สรุป: ลองปรับนาฬิกาชีวิตด้วยการเข้านอนให้เร็วขึ้น และตั้งปลุกให้ตัวเองได้ตื่นมาเข้าเฝ้าพระองค์อัลลอฮ์ในช่วงเวลาที่พระองค์รักที่สุด การทำน้อยแต่ทำอย่างสม่ำเสมอและถูกจังหวะเวลาย่อมดีกว่าการหักโหมที่ทำได้เพียงไม่กี่ครั้ง และหากอยากจะได้วิธีที่ง่ายที่สุด ก็แค่ตั้งปลุกก่อนเข้าเวลาละหมาดซุบฮ์ซักครึ่งชั่วโมงก็ยังได้

148. ถือศีลอดสามวันในแต่ละเดือน (ปฏิทินอิสลาม)

แบบอย่างจากท่านนบี: ท่านนบีส่งเสริมให้ถือศีลอดเดือนละสามวัน (อัลอัยยามอัลบิต) คือวันที่สิบสาม สิบสี่ และสิบห้า ของทุกเดือน อิจเราะฮ์ศักราช สำหรับผู้ที่สมัครใจ

หลักฐาน: ท่านอบูสุรรอยเราะฮ์ (ขอพระองค์พอใจท่าน) กล่าวว่า:

”أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِثَلَاثِ صِيَامٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَكَعَتَيِ الضُّحَى، وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ.”

ความว่า: “สหายของฉัน (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้สั่งเสียฉันสามเรื่องด้วยกัน คือการถือศีลอดสามวันในแต่ละเดือน การละหมาดดุฮาสองรอกอะฮ์ และการละหมาดวิตรุก่อนนอน”

มุตะฟัค อัลยัส - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

จากท่านอบูกอตาตะฮ์ (ขอพระองค์อัลลอฮ์พอใจท่าน) จากท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

”صَوْمُ ثَلَاثَةٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ، صَوْمُ الدَّهْرِ كُلِّهِ.”

ความว่า: “การถือศีลอดสามวันในแต่ละเดือน และรวมเดือนหนึ่งถึงรวมเดือนหนึ่ง เท่ากับการถือศีลอดตลอดทั้งปี”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

*หมายเหตุ ท่านนบีมักจะรักษาการถือศีลอดสามวันในแต่ละเดือนเป็นประจำซึ่งบางครั้งท่านก็ถือช่วงแรกของเดือน บางครั้งก็ช่วงท้ายของเดือน แต่ที่ดีที่สุดคือการถือวันที่ 13-15 ของเดือน - วัลลอออะอูลัม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความเกียจคร้าน ความไม่ใส่ใจ ความเร่งรีบในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันทำให้ผู้คนจำนวนมากละเลยสุนนะฮ์นี้ ทั้งที่ได้ผลบุญเทียบเท่ากับการถือศีลอดทั้งปี

สรุป: ต่อให้ไม่ใช่รอมฎอนก็มาพยายามถือศีลอดให้ได้ทุกเดือนกันเถอะครับ อย่างน้อย เดือนละสามวัน ดีที่สุดคือ วันที่ 13 14 15

149. ถือศีลอดทุกวันจันทร์ และพฤหัสบดี

แบบอย่าง: ให้ความสำคัญกับการถือศีลอดภาคสมัครใจในวันจันทร์ และวันพฤหัสบดีของทุกสัปดาห์ โดยภาพรวมทั้งสองวันคือช่วงที่การทำงานของมนุษย์จะถูกนำเสนอต่อพระองค์อัลลอฮ์และท่านนบีปรารณาให้การทำงานของท่านถูกนำเสนอในขณะที่ท่านกำลังถือศีลอด โดยเฉพาะในวันจันทร์นั้นมีความพิเศษยิ่งขึ้นเพราะคือวันที่ท่านนบีเกิดและได้รับวะฮีย์ ดังนั้นผู้ใดที่รักษานี้คือเมาลิดที่ท่านนบีทำและนั่นคือการถือศีลอดทุกวันจันทร์ ไม่ใช่การเฉลิมฉลองเพียงปีละครั้ง

หลักฐาน: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"تَعْرِضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ فَأَجِبُّ أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ"

ความว่า: “การทำงานจะถูกนำเสนอ (ต่อพระองค์อัลลอฮ์) ในวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี และฉันชอบที่จะให้การทำงานของฉันถูกนำเสนอในขณะที่ฉันกำลังถือศีลอด”

บันทึกโดยอิมามดิรมีซัยยั สะดิศศอฮิซ

ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ถูกถามถึงการถือศีลอดในวันจันทร์ ท่านกล่าวว่า:

"ذَٰلِكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ، وَيَوْمٌ بُعِثْتُ - أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهِ..."

ความว่า: “...นั่นคือวันที่ฉันเกิด และวันที่ฉันถูกแต่งตั้ง (วะฮียูกำลัง
ให้แก่ฉัน) ...”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หนึ่งในแบบอย่างที่ดีที่แพร่หลายแต่เริ่มมีคนทำตามน้อยลงเรื่อยๆ อาจด้วย ภาระหน้าที่การงาน ที่ทำให้ใครหลายคนกลัวและรู้สึกว่าการถือศีลอดในวันทำงานปกติจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ในขณะที่คนส่วนใหญ่เคยชินกับการถือศีลอดเฉพาะในเดือนรอมฎอน จึงมองข้ามการถือศีลอดรายสัปดาห์ และด้วยกับ สิ่งยั่วยวน ไม่ว่าจะเป็นอาหารการกินและความสะดวกสบายในชีวิตประจำวันที่ทำให้ขาดความตั้งใจจริงที่จะถือศีลอด ทั้งที่มันดีต่อเราทั้งโลกนี้และโลกหน้า

สรุป: หากการถือศีลอดเดือนละสามวันเป็นสิ่งที่ง่ายตายแล้ว มาพยายามถือศีลอดอาทิตย์ละสองวันดูบ้าง ทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดี ไม่ได้ทุกอาทิตย์ก็ไม่เป็นไรแต่ขอให้ได้บ้าง และนี่นอกจากจะเป็นการทำตามแบบอย่างของท่านนบีแล้ว ยังเป็นการขอบคุณพระองค์อัลลอฮ์ที่ให้โอกาสเราได้เป็นประชาชาติของท่านนบีผู้เป็นที่รักของเราอีกด้วย - วัลลอฮุอะอ์ลัม

150. ถือศีลอดวันเว้นวัน

แบบอย่างจากท่านนบี: สำหรับท่านที่มีความสามารถ การถือน้ำศีลอดที่ดีที่สุดที่ไม่นับเดือนรอมฎอน คือการถือน้ำศีลอดวันเว้นวัน

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

"أحب الصيام إلى الله صيام داود، كان يصوم يوماً ويفطر يوماً."

ความว่า: “การถือน้ำศีลอดที่พระองค์อัลลอฮ์รักที่สุดคือการถือน้ำศีลอดแบบ (นบี) ดาวิด ซึ่งท่านถือน้ำศีลอดหนึ่งวันและละศีลอดหนึ่งวัน”

มุตะฟิก อัลยฮฺ - อิมามอัลบุคอรีบันทึกตรงกับอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: หนึ่งในเรื่องที่รู้กันดีแพร่หลายแต่หลายคนทำได้ยาก ด้วยความที่ต้องมีจิตใจที่มุ่งมั่นอย่างแท้จริง ซึ่งดูเหมือนว่าจะยิ่งยากในยุคนี้ที่ผู้คนคลั่งไคล้การกิน ทั้งที่การถือน้ำศีลอดนี้เห็นผลดีตั้งแต่โลกนี้ทั้งด้านสุขภาพและการประหยัด และยังไปโลกหน้าเมื่อได้พบกับพระองค์อัลลอฮ์ผู้ที่ถือน้ำศีลอดจะยิ่งมีความสุขมากกว่าใคร - วัลลออะอูลัม

สรุป: ลองฝืนใจตนถือน้ำศีลอดวันเว้นวันดูบ้างซักช่วงหนึ่ง อย่างน้อยต่อให้ทำได้ไม่ตลอดแต่ก็ขอให้ลองทำดูบ้าง สำหรับผู้ที่อยากได้สิ่งที่ดีที่สุดในกับตัวเองทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

151. รับประทานผลไม้เพียงอินทผลัมหรือน้ำก่อนไป

ละหมาดมักริบ

แบบอย่างจากท่านนบี: เมื่อเข้าเวลามักริบแล้ว ท่านนบีจะเร่งรีบในการละศีลอดก่อนที่จะไปละหมาดมักริบ โดยท่านจะกินเพียงเล็กน้อย ท่านจะกินอินทผลัมสดจำนวนหนึ่ง หากไม่มีอินทผลัมสดท่านจะละด้วยกับอินทผลัมแห้งจำนวนหนึ่ง แต่หากไม่มีอินทผลัมท่านจะละด้วยการดื่มน้ำเล็กน้อย แล้วไปละหมาดมักริบเลย

หลักฐาน: มีตัวบทมากมายและหนึ่งในนั้นคือ

"كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ عَلَى رَطَابٍ قَبْلَ أَنْ يَصْلِيَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَطَابٌ فَتَمْرَاتٌ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَمْرَاتٌ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ."

ความว่า: “ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ละศีลอดด้วยอินทผลัมสดก่อนที่จะละหมาด หากไม่มีอินทผลัมสดก็ด้วยอินทผลัมแห้ง หากไม่มีท่านก็จะจิบน้ำ”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์

เหตุที่ผู้คนละเลย: ถึงแม้ว่าแบบอย่างนี้จะเป็นที่รู้จักกันดีไปทั่ว แต่หลายท่านจริงอยู่ที่รับประทานผลไม้แต่ก็มักเลือกกินแต่สิ่งที่อยากกินและกินเกินพอดีจนดูเหมือนว่าอาจขาดความเข้าใจในส่วนหนึ่งของอีกมะฮฺสุ (วิทย์ปัญญา) ของการถือศีลอดที่เน้นให้คนรู้จักกินให้น้อย และกินสิ่งที่ดีต่อตัวของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการดื่มน้ำเปล่า ที่หลายคนเลือกที่จะดื่มน้ำหวานหรือน้ำเย็นจัดมากกว่า

สรุป: ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) จะรีบละ
ศีลอดเมื่อเข้าเวลาด้วยอินทผลัมสดหรือแห้งแล้วตามด้วยน้ำ แต่
หากไม่มีอินทผลัมท่านจะดื่มเพียงน้ำเปล่าแล้วไปละหมาดมักริบเลย
แบบอย่างนี้หากไม่สามารถทำเป็นประจำได้ ก็ควรที่จะได้ทำบ้าง
ไม่ใช่ทั้งอย่างเด็ดขาด!

152. ออดิการพในเดียนรอมฎอน

แบบอย่างจากท่านนบี: คือการปลีกตัวออกจากความวุ่นวายของดุนยา ไปพำนักร้อยอย่างสมถะที่มัสยิด (สำหรับผู้ชาย) หรือเก็บตัวในห้อง (สำหรับผู้หญิง) เพื่อปฏิบัติศาสนกิจอย่างต่อเนื่องตลอด สิบวัน หรือ ยี่สิบวันสุดท้ายของเดือนรอมฎอน โดยไม่ยุ่งกับเรื่องทางดุนยานอกจาก ที่จำเป็นยิ่งยวดจริงๆ

หลักฐาน: ท่านหญิงอาอิชะฮ์ มารดาผู้เป็นที่รักของผู้ศรัทธา (ขอ พระองค์อัลลอฮ์พอใจนาง) กล่าวว่า

"أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَغْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ، ثُمَّ اغْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ"

ความว่า “แน่นอนที่ท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้ออดิการพในสิบวันสุดท้ายของรอมฎอน จนกระทั่งพระองค์อัลลอฮ์ เอาชีวิตท่านไป จากนั้นบรรดาภรรยาของท่านก็ออดิการพต่อจากท่าน”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรียะและอิมามมุสลิม

* หมายเหตุ: สำหรับผู้หญิงจะออดิการพในสถานที่ที่นางละหมาด

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความกลัว ความอาย ความเกียจคร้าน หรือภารกิจทางดุนยาและการงานต่างๆที่ทำให้ไม่สามารถสละเวลานาน สิบวันได้ และบางท่านอาจเข้าใจว่าออดิการพเป็นเรื่องที่เคร่งครัดเกินไป ในขณะที่บางมัสยิดอาจไม่มีสถานที่ให้ออดิการพ

สรุป: การอธิษฐานฟลิบหรือยี่สิบวันสุดท้ายของรอมฎอนคือแบบอย่าง
ที่ท่านนบีทำอย่างสม่ำเสมอ มันทำให้เรามีเวลาอยู่ใกล้ชิดกับ
พระองค์อัลลอฮ์มากยิ่งขึ้น มีเวลาทบทวนตัวเองมากขึ้น และทำให้
เราได้ออกห่างจากคุณยาบ่าง

153. ชุจุดเมื่อรู้สึกอยากขอบคุณพระองค์อัลลอฮ์มาก

แบบอย่างจากท่านนบี: ชุจุด (กราบ) ต่อพระองค์อัลลอฮ์เมื่อได้รับสิ่งที่ดีไม่ว่าจะเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่หรือเมื่อพ้นจากความทุกข์ยากเฉีญ

หลักฐาน:

” أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يُسْرُهُ ، أَوْ يَسْرُبُهُ يَخْرُ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَعَالَى .”

ความว่า: “แน่นอนท่านนบี (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) เมื่อมีเรื่องที่ทำให้ท่านยินดี หรือได้รับข่าวดี ท่านจะชุจุดขอบคุณต่อพระองค์อัลลอฮ์”

บันทึกโดยอบูดาวูด อะฮฺมัด สะดิษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: การไม่รู้ด้วยเพราะคนส่วนมากเคยชินกับขอบคุณด้วยเพียงคำพูด ส่วนที่แย่ไปกว่านั้นคือการที่ผู้คนมองข้ามความเมตตาที่พระองค์มีให้แก่เขาอย่างมากมายมหาศาลในแต่ละเรื่องในชีวิต

สรุป: เมื่อได้รับสิ่งที่ดีในชีวิตหรือพ้นจากความทุกข์ยาก ควรชุจุดขอบคุณพระองค์อัลลอฮ์ด้วย เพิ่มจากการขอบคุณด้วยการซิกิรเพียงอย่างเดียว

154. ให้ซุญดเมื่ออ่านอัลกุรอานถึงจุดที่มีคำสั่งให้ซุญด

แบบอย่างจากท่านนบี: ซุญด (กราบ) ต่อพระองค์อัลลอฮ์ เมื่ออ่านถึงอายะฮ์ที่มีการสั่งให้ซุญด หรือการเตือนถึงผู้ที่ไม่ยอมซุญด (อายะฮ์เหล่านี้เรียกว่าอายะฮ์ ซัจดะฮ์ มีทั้งหมด 15 ที่ในอัลกุรอาน ตามทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ – วัลลอฮุอะอฺลัม)

หลักฐาน: จากท่านอบูสุรเราะฮ์ ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ فَسَجَدَ اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي يَقُولُ يَا وَيْلَهُ أُمِرَ ابْنُ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ وَأَمَرْتُ بِالسُّجُودِ فَأَبَيْتُ فَلِيَ النَّارُ.”

ความว่า: “เมื่อลูกหลานอาดัมอ่านอายะฮ์ที่มีการสั่งให้ซุญด แล้วเขาซุญด ชัยฏอนจะปลื้มตัวไปร้องไห้และกล่าวว่า: ‘อนิจจา เขาถูกสั่งให้ซุญด แล้วเขาก็ซุญด ดังนั้นสำหรับเขาคือสวนสวรรค์ ส่วนฉันถูกสั่งให้ซุญดแต่ฉันปฏิเสธ ดังนั้นสำหรับฉันคือไฟนรก’”

บันทึกโดยอิมามมุสลิม

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความไม่รู้ ความอาย การทำไม่เป็น หรือความเกียจคร้านที่จะทำโดยเฉพาะเมื่ออ่านอัลกุรอานนอกละหมาด

สรุป: เมื่ออ่านถึงอายะฮ์ที่มีการสั่งให้ซุญด การซุญดนั้นจะทำให้ชัยฏอนร้องไห้ด้วยความเสียดาย เพราะมนุษย์เชื่อฟังในสิ่งที่มันปฏิเสธ

155. บริจาคทาน (เศาะตะเกาะฮฺ) ให้มาก

แบบอย่างจากท่านนบี: อิสลามส่งเสริมให้มุสลิมเศาะตะเกาะฮฺ (บริจาค) ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้วยกับทรัพย์สิน การแบ่งปันเครื่องอุปโภคบริโภค ทักษะ แรงงาน คำพูดที่ดี และแม้แต่กระทั่งการยิ้มให้กัน ทุกอย่างล้วนเข้าข่ายการบริจาคที่ทำให้พระองค์อัลลอฮฺพอใจทั้งสิ้น

หลักฐาน: ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ขอพระองค์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) กล่าวว่า:

“...أَدْلُكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ قُلْتُ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الصَّوْمُ جُنَّةٌ وَالصَّدَقَةُ تَطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يَطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ.”

ความว่า: “...ไม่ให้นับบอกเธอถึงประตูสู่ความดีงามกระนั้นหรือ?”

ฉัน (ท่านมุอาซ บิน จะบัล) กล่าวว่า “เชิญครับ”

ท่านกล่าวว่า “การถือศีลอดคือโล่ และการบริจาคจะลบบาปเหมือนที่น้ำดับไฟ”

บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ สะดิษศอฮิฮฺ

เหตุที่ผู้คนละเลย: ความตระหนี่ ความรักในทรัพย์สิน ความกลัวจน และการไม่ตระหนักถึงผลบุญอันยิ่งใหญ่ของการบริจาค และการไม่ตระหนักว่าการให้คือการเพิ่ม

สรุป: การบริจาคคือสิ่งที่ช่วยลบล้างบาปได้ดีดั่งที่น้ำดับไฟ แต่หลายครั้งที่เราอาจมองข้ามเพราะมัวแต่คิดว่าเรายังขาดแคลนอยู่

เช็คลิสต์

☑ เช็ค 11 แบบอย่างที่ถูกสืม ในการทำอึบาคะฮุของเรา:

1. เรายึดมั่นตามอัลกรุอาน และฮะดีษ หรือเรายึดเอาความคิดของมนุษย์เป็นหลักโดยไม่สนว่ามันจะเมคเซนต์หรือไม่ก็ตาม??
 2. เราทุ่มเทเรียนรู้อาสนาตลอดเวลาใช่ไหม?
 3. ได้ละหมาดกลางดึกบ้างไหมช่วงนี้?
 4. ได้พยายามถือศีลตลอดทุกเดือน อย่างน้อย 3 วัน แล้วใช่ไหม?
 5. วันจันทร์และพฤหัสบดีหากทำได้ฉันรักที่จะถือศีลตลอด
 6. เคยลองพยายามถือศีลตลอดวันเว้นวันหรือยัง?
 7. ละศีลตลอดแบบที่ทำนานปีละแล้วหรือยัง หรือยังกินแบบยัดเหมือนเดิม?
 8. ฉันพยายามอิติกาฟได้บ้างแล้ว
 9. เคยขอบคุณพระองค์ด้วยการซุญุดบ้างไหม?
 10. เมื่ออ่านถึงอายะฮุที่มี “ชะจะตะฮ์” ในอัลกรุอาน ฉันซุญุดเป็นแล้ว และได้ทำด้วย
 11. เมื่อมีโอกาสฉันรักที่จะได้บริจาคในรูปแบบที่หลากหลายเท่าที่มีความสามารถ
-
-

สารบัญ

บทนำ	1
รักท่านมีมากกว่าใครในโลก รักมากกว่าที่รักตัวเอง!	6
ฟื้นฟูพระเยซูที่ถูกทอดทิ้ง	9
ด้านการศรัทธา	11
3. ให้ความสำคัญกับการศึกษาเตาฮีดให้มาก	12
4. ระวังและป้องกันตนจากซิริกเล็กและซิริกใหญ่ และขอความคุ้มครองรอดพ้นจากทั้งคู่....	15
5. สั่งเสียให้ลูกหลานยื่นหยัดบนการศรัทธาที่ถูกต้อง บริสุทธิ	18
6. ไม่ยึดติดกับ “เหตุ” จนลืมที่จะขอบพระองค์อัลลอฮ์	20
7. ไม่เชื่อถือโชคกลาง และเชื่อมั่นในพระองค์อัลลอฮ์.....	22
8. ต้องเกรงใจพระองค์อัลลอฮ์มากกว่ามนุษย์	24
9. เชื่อมั่นและมอบหมายตนต่อพระองค์อัลลอฮ์ในทุกเรื่อง	26
10. อย่างมอบหมายตนต่อพระองค์อัลลอฮ์ เพียงเพราะขี้เกียจทำ	28
11. ไม่สิ้นหวังในความเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์.....	29
12. ไม่นิ่งนอนใจในความโกรธริ้วของพระองค์อัลลอฮ์	30
13. เมื่อขอคุอาอ์ ต้องมุ่งมั่นอย่าท้อได้และต้องเชื่อมั่นว่าจะได้.....	31
14. หากมีใครมาขอโดยอ้างนามของพระองค์อัลลอฮ์ จงให้ตามที่ถูกขอ	33
15. อย่าพูดว่า "ถ้าหากว่า..."	35
16. อย่างบ่นว่าลมฝน	37

17.	คิดดีกับพระองค์ในทุกรื่องของชีวิต	39
18.	ไม่เสียดาย สิ่งที่พลาดไป	41
19.	อย่าทำภาพเหมือนเลียนแบบสิ่งมีชีวิตที่พระองค์สร้าง	42
20.	อย่าตัดสินใจว่าพระองค์จะไม่ยกโทษให้ใคร	44
21.	ขกย่อง ให้เกียรติ พระองค์อัลลอฮ์ให้มากที่สุดให้ใกล้เคียงกับที่พระองค์ควรจะได้จากเรา 45	
22.	ยอมรับความจริงถึงแม้จะมาจากปากของคนที่เราไม่ชอบ	46
23.	ยุติธรรมแม้แต่กับคนที่เราเกลียดชัง.....	48
	เช็กลิสต์	50

ด้านความสะอาด

52

24.	รักษาความสะอาด (ครั้งหนึ่งของการศรัทธาที่เราต้องรู้!).....	53
25.	ดูแลผมด้วย.....	55
26.	เริ่มด้วยมือขวา หรือด้านขวา เมื่อทำกิจวัตรประจำวัน	56
27.	กล่าว "บิสมิลลาฮ์" ก่อนเข้าห้องน้ำ	57
28.	เมื่อขับถ่ายต้องล้างตาและมิดชิด	58
29.	หลีกเลี่ยงการขับถ่ายให้โดนผ้า	59
30.	ปัสสาวะในที่นั้น.....	60
31.	ไม่จับอวัยวะเพศด้วยมือขวาขณะขับถ่าย	62
32.	ชำระล้างปัสสาวะ อุจจาระ ด้วยมือซ้าย	63
33.	ไม่หันหน้าหรือหลังไปทางกิบละฮ์ขณะขับถ่ายในที่โล่ง.....	65
34.	ไม่พูดคุยขณะขับถ่าย	66
35.	อย่าปัสสาวะในที่อบน้ำ.....	67

36.	ชำระล้างด้วยจำนวนที่	69
37.	ไม่สิ้นเปลืองน้ำ.....	70
38.	หมั่นปิดกวางบ้าน	71
39.	งานบ้าน "ไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้หญิง"	72
เช็กलिस्ट		73

ในการดูแลตัวเอง 74

40.	สุขอนามัยทางร่างกายตามธรรมชาติทั้งสิบของมนุษย์	75
41.	รักการแปรงฟัน	77
42.	ใช้ไม้สัฟ (แปรงฟัน) เมื่อเข้าบ้าน.....	79
43.	เล็มหนวดและการไว้เครา (สำหรับผู้ชาย)	80
44.	ทำความสะอาดจมูกโดยการสูดน้ำเข้าจมูกให้ลึก.....	81
45.	ชำระล้างหลังถ่ายหนักเบาด้วยน้ำ.....	82
46.	คิตาน (ขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย)	83
47.	ล้างข้อพับข้อต่อของนิ้ว	85
48.	ไม่ปล่อยให้ เติบ หนวด ขนรักแร้ ขนในที่ลับ ยาวเกิน 40 วัน โดยไม่ได้จัดการให้ เรียบร้อย 86	
49.	การรักษาตัวของหญิงหม้ายที่สามเพ็งเสียชีวิต	87
เช็กलिस्ट		90

ในการทำน้ำละหมาด 91

50.	ใช้ไม้สัฟ (ซิวก) ทุกครั้งที่ทำน้ำละหมาด (ก่อนละหมาด)	92
51.	กล่าว "บิสมิลลาฮฺ" ก่อนทำน้ำละหมาด	93
52.	ทำน้ำละหมาดทุกครั้งก่อนละหมาด	94

53.	ล้างเท้าในขณะที่ทำน้ำละหมาดต้องล้างครอบคลุมตาขุ่มด้วย (กะอ์บัยน) และไม่ใช่แค่เช็ดหรือแค่ให้น้ำไหลผ่าน	95
54.	หุ่มเททำน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะในเวลาที่ยากลำบาก	96
55.	เวลาทำน้ำละหมาดสามารถเช็ดบนรองเท้า หรือถุงเท้า แทนการล้างเท้าได้ ต่อให้ไม่ใช่ผู้เดินทาง	98
56.	ดูแลให้ตัวเองมีน้ำละหมาดตลอดเวลา	100
	เช็กลิสต์	102
ในการอะซานและอิกอมะฮ์		103
57.	แข่งขันกันที่จะได้อะซาน	104
58.	กล่าวตามเสียงอะซานของผู้อะซาน	106
59.	เสาะละวาดท่านนบีหลังอะซาน	108
60.	หลังได้อินอะซาน ให้ขอสิทธิที่จะได้รับชะฟาอะฮ์ (การออกหน้าช่วยเหลือ) จากท่านนบี	109
61.	คุอาอ์หลังอะซาน ก่อนอิกอมะฮ์	111
62.	ให้อิกอมะฮ์เมื่ออิมามให้สัญญาณ	112
63.	อะซานเมื่อเห็นอิมาม (“กูล” ที่มักโผล่มาหลอกคนเดินทางให้หลงทาง)	113
	เช็กลิสต์	114
ในการละหมาดฟิรฎู		115
64.	หุ่มเกี่ยวกับการละหมาดให้ตรงเวลา	116
65.	ละหมาดเป็นญะมาอะฮ์ (พร้อมกันที่มีสัจด์)	118
66.	ทำน้ำละหมาดจากบ้านก่อนไปมัสยิด	119
67.	เดินไปมัสยิด	120

68.	การไปมัสยิดแต่เนิ่นๆ	121
69.	เดินเข้ามัสยิดอย่างสงบและสำรวม ไม่ต้องวิ่ง	123
70.	พยายามละหมาดแถวแรก (สำหรับผู้ชาย)	124
71.	จัดแถวให้ตรงและอุดช่องว่างในแถวละหมาด	125
72.	สงบนิ่งเมื่อละหมาด	126
73.	ละหมาดซุบฮิพร้อมอิมามที่มีสัจด์	127
74.	ละหมาดอิชาอ์พร้อมอิมามที่มีสัจด์	128
75.	ตั้งใจฟังคุตบะฮ์และห้ามพูดคุยเด็ดขาด	129
76.	อ่านอาอะซฮ์อัลกรุซีหลังทุกละหมาดฟัรฎู	130
77.	รวมละหมาดได้หากฝนตกหนัก	131
78.	ต่อให้ละหมาดมาแล้ว แต่เมื่อมาที่มีสัจด์ให้ละหมาดกับญะมาอะฮ์อีกรอบ	132
79.	ช่วยละหมาดกับผู้ที่มาไม่ทันละหมาด เพื่อให้เขาได้ผลบุญญะมาอะฮ์	134
80.	ให้เด็กเล็กเลขขึ้นกับการละหมาด	136
81.	อนุญาตใส่รองเท้าขณะละหมาดฟัรฎูได้	138
	เช็คลิสต์	139

ในการละหมาด

140

82.	ละหมาดซุนนะฮ์ก่อนหลังฟัรฎูเพื่อเสริมละหมาดฟัรฎูที่บกพร่อง	141
83.	รักษาละหมาดซุนนะฮ์เราะวาดีบ 10-12 รอกอะฮ์	143
84.	ละหมาดซุนนะฮ์ที่บ้าน	145
85.	เมื่อละหมาดในที่ปิดโล่งให้มีซุตเราะฮ์ ที่บอกเขตที่ราชูจูด	146
86.	รูกูและซุจูดให้นานขึ้นในละหมาดซุนนะฮ์	148

87.	ละหมาดทุกครั้งหลังน้ำละหมาด และรักษาให้ตัวเองมีน้ำละหมาดตลอดเวลา	151
88.	ละหมาดตะฮิยะตุลมัสยิด (ให้เกียรติต่อบ้านของพระองค์อัลลอฮ์)	153
89.	ละหมาดสองรอกะฮ์ก่อนละหมาดซุบฮ์โดยละหมาดแบบกระชับ	154
90.	ละหมาดดุอา (เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นไปแล้ว).....	156
91.	ละหมาดอิชรอค	157
92.	ละหมาดสี่รอกะฮ์ก่อนการละหมาดฟิรฎุซซุร	158
93.	สี่รอกะฮ์ก่อนซุสุริและสี่รอกะฮ์หลังซุสุริ.....	160
94.	ละหมาดวิคฺร	161
95.	ละหมาดซุนนะฮ์สุบฮันพาหนะได้.....	163
96.	ก่อนละหมาดวันอีดิฟิฏริให้กินอะไรรองท้องบ้าง.....	164
97.	ไปละหมาดอี๊ดด้วยเส้นทางหนึ่งและกลับด้วยอีกเส้นทาง	165
98.	ละหมาดขอให้พระองค์อัลลอฮ์ช่วยเหลือในสิ่งที่เราตั้งใจไว้	166
99.	ให้การละหมาดคือการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจ ไม่ใช่แค่หน้าที่ที่เข้าไปเฝ้าไป	168
	เช็คลิสต์	170
ให้ความสำคัญกับอัลกุรอาน 171		
100.	ขอความคุ้มครองก่อนอ่านอัลกุรอาน	172
101.	อ่านออกเสียงชัดเจน ไพเราะ เมื่ออ่านอัลกุรอาน	173
102.	คิดใคร่ครวญตามเมื่ออ่านอัลกุรอาน	175
103.	ตั้งใจฟังอัลกุรอาน	176
104.	ทุ่มเทกับการท่องจำอัลกุรอาน	177
105.	หมั่นใคร่ครวญ อัลฟาติฮะฮ์ ต่อให้ไม่ได้ละหมาดก็ตาม	179

106.	อ่านอาชชะฮ์อัลกุรซีหลังทุกละหมาดฟัรฎู	181
107.	อ่าน อัลอิคลาส ให้ได้ไม่ต่ำกว่าวันละ 10 จบ	182
108.	อ่านอาชชะฮ์อัลกุรซีเป็นประจำโดยเฉพาะ “ก่อนนอน”	184
109.	อ่านอัลมูเอาวีชาดเข้าเย็น และก่อนนอน	186
110.	อ่านอัลมุลกและชะอะอะฮ์ทุกคืนก่อนนอน	188
111.	อ่านอัลอิสรออู และ อัซซุมัร ก่อนนอน	190
112.	อ่านบทสวดศ็ะฟาอ์ก่อนนอนกันเถละ	191
113.	อ่านอัลกะฮ์ฟทุกวันศุกร์ และท่องจำอย่างน้อยสิบอาชชะฮ์แรกจากซูเราะฮ์	192
114.	อ่านซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ที่บ้านข้าง	193
115.	หมั่นขอดุอาอ์ด้วยสองอาชชะฮ์สุดท้ายของอัลบะเกาะเราะฮ์โดยเฉพาะเมื่อก้าวเจอบททดสอบที่หนัก	194
	เช็คลิสต์	196
	การคิดถึงพระองค์อัลลอฮ์ตลอดเวลา	198
116.	กล่าวอิสติฟาร (ขอภัยโทษ) ให้มาก	199
117.	ใส่ใจการกล่าว เฮกอลละฮ์ ให้มาก ตลอดเวลา.....	201
118.	หมั่นวิงวอนขอให้ใจเราหนักแน่นมั่นคงในการเป็นบ่าวที่ดีของพระองค์.....	202
119.	หมั่นเชื่อมหลุมศพเพื่อรำลึกถึงความตายและสิ่งที่รออยู่หลังความตาย.....	204
120.	ตรวจสอบใจตนตลอดเวลาว่า “พอใจ” กับทุกคำสอนของอิสลามแล้ว จริงใจไหม?	205
121.	รำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ทั้งยามเช้าและยามเย็น	206
122.	หมั่นขอดุอาอ์ให้เราเป็นผู้ครองและถูกหลานที่ดีต่อให้เรามีแล้วก็ตาม	208
123.	หมั่นขอดุอาอ์ช่วงหนึ่งในสามสุดท้ายของคืน.....	209

124.	ใคร่ครวญการสร้างของพระเจ้า.....	210
125.	คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์ในทุกสภาพ.....	212
	เชีคลิสต์	214
	คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์ในวาระพิเศษ	215
126.	ขอคูอาฮ์เมื่อจะออกจากบ้าน	216
127.	คิดถึงพระองค์ก่อนเมื่อเข้าบ้าน	217
128.	ระหว่างไปมัสยิดให้ขอคูอาฮ์	218
129.	บทรำลึกเมื่อเข้าไปในตลาด.....	219
130.	เศาะละวาท่านบิให้มากเป็นพิเศษในวันศุกร์และค่ำวันศุกร์.....	221
131.	ขอสิ่งที่ตั้งมาจากพระองค์อัลลอฮ์เมื่อได้ขึ้นไก้ซัน และ ให้กล่าว "อะอูซุบิลลาฮ์" เมื่อได้ ขึ้นสุนัขเห่าหอนหรือลาร้องครวญ	223
132.	ขอคุณพระองค์อัลลอฮ์เมื่อจาม และพยายามกลืนหรือให้ปิดปากเมื่อจะหา 225	
133.	เมื่อเห็นใครจามให้ขอพรให้เขา และสำหรับผู้ที่จามก็ขอให้ผู้ที่ตอบการจามได้รับสิ่งที่ดี งามไปด้วย 227	
134.	ชะฮาดะฮ์หลังทำน้ำละหมาด	229
135.	คูอาฮ์หลังจะชะฮุดสุดท้าย	230
136.	รำลึกถึงพระองค์หลังละหมาดวิตร	231
137.	ขออภัยโทษให้มากในขณะที่นั่งพูดคุยกััน	232
138.	คูอาฮ์เมื่อเห็นจันทร์เสี้ยว	233
139.	ดีใจ ระวัง ระแวง และขอคูอาฮ์เมื่อฝนตก.....	234
140.	ซิกร (คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์) เมื่อฟาร้อง	236
141.	ขอคูอาฮ์เมื่อลมพัดแรง	237

142.	เมื่อรู้สึกเจ็บปวด ไม่สบายให้ดูอาการก่อน	238
143.	ดูอาการสำหรับผู้ที่มีเส้นเอ็นตัว.....	239
144.	คิดถึงพระองค์อัลลอฮ์ก่อนนอนด้วยการเทิดทูน สดุดี และสรรเสริญ พระองค์	241
	เช็กลิสต์	243

ในการทำอิบาดะฮ์ 244

145.	ขีตมันในอัลกุรอานและซุนนะฮ์	245
146.	ฝ่าฝืนความรู้ทางศาสนาตลอดเวลา.....	247
147.	มาละหมาดกลางดึกกันเถอะ!	249
148.	ถือศีลอดสามวันในแต่ละเดือน (ปฏิบัติอิสลาม)	251
149.	ถือศีลอดทุกวันจันทร์ และพฤหัสบดี	253
150.	ถือศีลอดวันเว้นวัน	255
151.	รับละศีลอดด้วยเพียงอินทผลัมหรือน้ำก่อนไปละหมาดมักริบ	256
152.	อิฎติกาฟในเดือนรอมฎอน	258
153.	ซุญดเมื่อรู้สึกอยากขอบคุณพระองค์อัลลอฮ์มาก.....	260
154.	ให้ซุญดเมื่ออ่านอัลกุรอานถึงจุดที่มีคำสั่งให้ซุญด.....	261
155.	บริจาคทาน (เศาะดะเกาะฮ์) ให้มาก	262
	เช็กลิสต์	263

สารบัญ 264

